

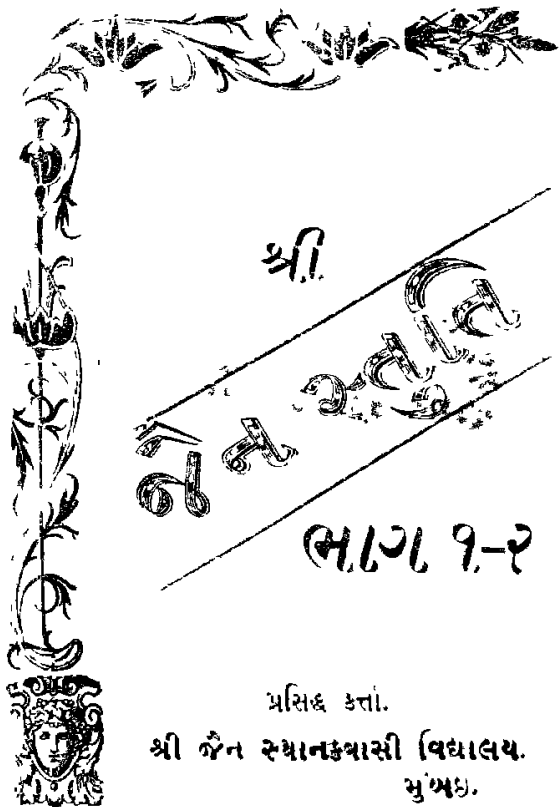
ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌપીગઝિટ નિબંધ]

અનુક્રમાંક ૧૧૭૬૭ ગ્રા.ક.

પુસ્તકાલય નં. ૧૦૧-૧૭/૧૭

વિગ્રહ પૃ. ૩૩: ૪૪૭

શ્રી.

જોડે

ભાગ ૧-૨

પ્રસિદ્ધ કર્તા.

શ્રી જૈન સ્થાનકવાસી વિદ્યાલય.
મુંબઇ.

સુશોધન કરી જપાત્રી પ્રસિદ્ધ કરનાર,
 શ્રી જન સ્થાનકવાસી વિદ્યાલય તરફથી
 શાહ ત્રીભોવનદાસ ગુલાબચંદ.
 ગાંધી રતનચંદ પાનાચંદ.

સી. સી. ટેકરોજી નં. ૫૩-૫૭
 મુંબઈ.

ગ્રંથસ્થાપક
 ૧૧૭૬૭
 આવૃત્તિ ૧૨૪૨૧૧ કોપીસાંચિત-સંગ્રહ ૧૦૦૦.
 સંવત ૧૯૮૦ સને ૧૯૨૪.

શ્રી 'વીર-શાસન' પ્રિન્ટીંગ પેસમાં
 પરીખ વીઠલભાઈ મોહનલાલે છાપી.
 કે. કાળુપુર, હાજીપટેલની પોળ-અમદાવાદ

કોમત ૦—૭—૦.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ-સંગ્રહ

ઉપયોગી થઈ પડેલ પુસ્તકો !

જુજ નક્કો શીલીકે છે. તાકીદ મંગાવિ.—

જ્ઞાન ભંડાર ક્રી. રૂ. ૧—૮—૦, ઉપ-
દેશ સાગર ક્રી. રૂ. ૨—૦—૦; વૈરાગ્ય શતક
ક્રી. રૂ. ૨—૦—૦ આત્મસિદ્ધિ ક્રી. રૂ. ૦—૪—૦
સામાયિક પ્રતિક્રમણ ક્રી રૂ. ૦—૫—૦; એ
સિવાય ધર્મ ઉપગરણો વિગેરે નીચેને ફેક્ટોરિયા મળશે—

શ્રી જૈન સ્થાનકવાસી વિદ્યાલય.

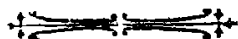
સી. પી. ટેકરોડ નં. ૫૩-૫૭, મુંબઈ.

આપને દ્રાષ્ટ પુસ્તક છપાવવું હોય અને
તેના પ્રફ્લુ સુધરાવવાનું સારું અને મનપસંદ કામ
કરાવવું હોય તો લખો:—

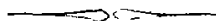
સંઘવી વાહીલાલ કાકુલાઈ,

મારંગપુર તળીઆતી પોળ—અમદાવાદ.

હિતકારી વચનામૃતો.

- ૧ દાન દેવાથી જેવા લાથ શોભે છે. તેવા મોનાના ક્ષણ પહેરવાથી શોભતા નથી
- ૨ મધુર વચન બોલવાથી જેવું મુખ શોભે છે. તેવું પાન ચાવવાથી શોભતું નથી
- ૩ સુખમાં મગફર થવું નહિ અને દુઃખમાં કાયર થવું નહિ.
- ૪ સુખ દીધે સુખ મળે અને દુઃખ દીધે દુઃખ મળે માટે પસંદ પડે તે અગિયાર કરો.
- ૫ જેટલા સ્વાદ તેટલા રોગ, જેટલું રૂંદ તેટલો ભય, જેટલો ગ્નેહ તેટલું દુઃખ.
- ૬ દુઃખનને કબજે કરવો સહેલ છે, પણ મન વશ કરવું કઠણ છે
- ૭ ક્રોધ કરવો નહિ, જુગાર રમવું નહિ પણ ક્રોધી જુગારીને ઓળખવાનું જ્ઞાન મેળવવું.

આનુપૂર્વી.

જ્યાં ૧ હોય ત્યાં નમો અરીહંતાણું કહેવું.
જ્યાં ૨ હોય ત્યાં નમો સિદ્ધાણું કહેવું.
જ્યાં ૩ હોય ત્યાં નમો આયરીયાણું કહેવું.
જ્યાં ૪ હોય ત્યાં નમો ઉવજાયાણું કહેવું.
જ્યાં ૫ હોય ત્યાં નમો લોએસવ્વસાહુણું કહેવું.

ચોપાદ.

આનુપૂર્વી ગણજ્યો જોય, છમાસી તપનું ફળ
હોય; સંદેહ નવ આણો લગાર, નીર્મળ મને
જ્યો નવકાર. ૧ શુદ્ધ વસ્ત્રે ધરી વીવેક,
દીન દીન પ્રત્યે ગણવી એક; એમ આનુ-
પૂર્વિ જે ગણે, તે પાંચસેં સાગરના પાપને હણે. ૨.

દોહરા.

એક અક્ષર નવકારનો, શુદ્ધ ગણે જે સાર;
તે બાંધે શુભ દેવનું, આયુષ્ય અપરંપાર. ૧
ઓમણીશલાખ ત્રેસઠહજાર, બસેંબાસઠ પળ;
ત્યાંહાં સુધી તે લોગવે, નવકાર મંત્રનું ફળ. ૨
અશુભ કર્મ કે હરણકું, મંત્ર બડો નવકાર;
વાણી દ્વાદસ અંગમેં, દેખ લીયો તત્ત્વસાર. ૩

१	२	३	४	५
२	१	३	४	५
१	३	२	४	५
३	१	२	४	५
२	३	१	४	५
३	२	१	४	५

१

१	२	४	३	५
२	१	४	३	५
१	४	२	३	५
४	१	२	३	५
२	४	१	३	५
४	२	१	३	५

२

२

१	३	४	२	५
३	१	४	२	५
१	४	३	२	५
४	१	३	२	५
३	४	१	२	५
४	३	१	२	५

२	३	४	१	५
३	२	४	१	५
२	४	३	१	५
४	२	३	१	५
३	४	२	१	५
४	३	२	१	५

୧	୨	୩	୪	୫
୨	୧	୩	୪	୫
୧	୩	୨	୪	୫
୩	୧	୨	୪	୫
୨	୩	୧	୪	୫
୩	୨	୧	୪	୫

୪

୧	୨	୪	୩	୫
୨	୧	୪	୩	୫
୧	୪	୨	୩	୫
୪	୧	୨	୩	୫
୨	୪	୧	୩	୫
୪	୨	୧	୩	୫

୫

୩

੧	੩	੫	੨	੪
੩	੧	੫	੨	੪
੧	੫	੩	੨	੪
੫	੧	੩	੨	੪
੩	੫	੧	੨	੪
੫	੩	੧	੨	੪

੭

੨	੩	੫	੧	੪
੩	੨	੫	੧	੪
੨	੫	੩	੧	੪
੫	੨	੩	੧	੪
੩	੫	੨	੧	੪
੫	੩	੨	੧	੪

੮

੬

੧	੨	੪	੫	੩
੨	੧	੪	੫	੩
੧	੪	੨	੫	੩
੪	੧	੨	੫	੩
੨	੪	੧	੫	੩
੪	੨	੧	੫	੩

੧	੨	੫	੪	੩
੨	੧	੫	੪	੩
੧	੫	੨	੪	੩
੫	੧	੨	੪	੩
੨	੫	੧	੪	੩
੫	੨	੧	੪	੩

੧	੪	੫	੨	੩
੪	੧	੫	੨	੩
੧	੫	੪	੨	੩
੫	੧	੪	੨	੩
੪	੫	੧	੨	੩
੫	੪	੧	੨	੩

੨	੪	੫	੧	੩
੪	੨	੫	੧	੩
੨	੫	੪	੧	੩
੫	੨	੪	੧	੩
੪	੫	੨	੧	੩
੫	੪	੨	੧	੩

१	३	४	५	२
३	१	४	५	२
१	४	३	५	२
४	१	३	५	२
३	४	१	५	२
४	३	१	५	२

१	३	५	४	२
३	१	५	४	२
१	५	३	४	२
५	१	३	४	२
३	५	१	४	२
५	३	१	४	२

१	४	५	३	२
४	१	५	३	२
१	५	४	३	२
५	१	४	३	२
४	५	१	३	२
५	४	१	३	२

३	४	५	१	२
४	३	५	१	२
३	५	४	१	२
५	३	४	१	२
४	५	३	१	२
५	४	३	१	२

२	३	४	५	१
३	२	४	५	१
२	४	३	५	१
४	२	३	५	१
३	४	२	५	१
४	३	२	५	१

१७

२	३	५	४	१
३	२	५	४	१
२	५	३	४	१
५	२	३	४	१
३	५	२	४	१
५	३	२	४	१

१८

२८

२	४	५	३	१
४	२	५	३	१
२	५	४	३	१
५	२	४	३	१
४	५	२	३	१
५	४	२	३	१

३	४	५	२	१
४	३	५	२	१
३	५	४	२	१
५	३	४	२	१
४	५	३	२	१
५	४	३	२	१

ॐ असिआउसाय नमः

छंद संग्रह.

सिद्ध परमात्मानि स्तुति.

(छंदगीत छंद.)

तुम्हे तरणु तारणु दुःख निवारणु लविक लुव
आराधनं, श्री नाथीनंदन जगत वंदन नमो
सिद्ध निरंजनं ॥१॥ जगत लुषणु विगत दुषणु
प्रणुव प्राणु निरुपकं, ध्यान रूप अनोप
उपमं नमो० ॥२॥ गगन मंडल मुक्ति पदवी
सर्व उद्ध निवासनं, ज्ञान व्योति अनंत
राजे नमो० ॥३॥ अज्ञान निद्रा विगत वेदन
दलित मोह नीरायुषं, नाम गोत्र निरंत-
रायं नमो० ॥४॥ विकट क्रोधा भान योधा
भाया लोल विसर्जनं, राग द्वेष विमर्द अं-
कुर नमो० ॥५॥ विमल केवल ज्ञान लोचन

[ધ્યાન શુકલ સમીરિતં, યોગીના તિગમ્ય
 રૂપં નમોઽ ॥૬॥ યોગ ને સમોસરણુ મુદ્રા
 પરી પલ્ય કાસનં, સર્વ દીસે તેજ રૂપ નમોઽ
 ॥૭॥ જગત જીનકે દાસ દાસી તાસ આસ
 નિરાસનં, ચંદ્ર રૂપે પરમાનંદ રૂપં નમોઽ ॥૮॥
 [સ્વ સમય સમકીત દ્રષ્ટી જિનકી સોએ યોગી
 અયોગીકં, દેખતામાં લીન હોવે નમોઽ ॥૯॥
 તિર્થ સિદ્ધા અતિર્થં સિદ્ધા ભેદ પંચ દસા-
 ધિકં, સર્વ કર્મ વિમુક્ત ચૈતન નમોઽ ॥૧૦॥
 ચંદ્ર સુર્ય દીપ મણીકી જ્યોતિ તે ન ઉલ-
 ઘિતં, તે જ્યોતિથી અપરમ જ્યોતિ નમોઽ
 ॥૧૧॥ એકમાંહિ અનેક રાજે અનેકમાંહિ એ-
 કકં, એક અનેકકી નાંહિ સંખ્યા નમોઽ ॥૧૨॥
 અજર અમર અલક્ષ અનંતર નિરાકાર નિ-
 રંજનં, પરિપ્રજ્ઞ જ્ઞાન અનંત દર્શન નમોઽ
 ॥૧૩॥ અતુલ સુખકી લહેરમેં પ્રભુ લીન રહે
 નિરંતરં, ધર્મ ધ્યાનથી સિદ્ધ દર્શન નમોઽ

॥૧૪॥ ધ્યાન ધુપં મનઃ પુષ્પ પંચેદંદ્રી હુતા-
શનં, ક્ષમા જાપ સંતોષ પુજા, પુજો દેવ નિ-
રંજનં. ॥૧૫॥ તુમ્હે મુક્તિ દાતા કર્મ ઘાતા
દીન જાણી દયા કરો; સિદ્ધારથ નંદન જગત
વંદન, માહાવીર જીનેશ્વરં. ॥૧૬॥ ઇતિ ॥

શ્રી પાર્શ્વનાથ સ્વામીનો છંદ.

(તોટક વૃત્તની દેશીમાં.)

જય જય જગન્નાયક પાર્શ્વજિનં, પ્રણુતા
ખિલ માનવ દેવગણું ॥ જીવ શાસન મંડન
સ્વામી જયો, તુમ દરિશન દેખી આનંદ
ભયો ॥ ૧ ॥ અશ્વસેન કુલાંબર ભાનુનિભં,
નવ હસ્ત શરીર હરીત પ્રતિભં ॥ ધર-
ણેંદ્ર સુસેવિત પાદ યુગં, ભર ભાસુર કાંતિ
સદા સુભગં ॥ ૨ ॥ નિજ રૂપ વિનીર્જિત રંભ
પતિ, વદનો ધ્રુતી શારદ શોભ તતિ ॥ નય-
નાભુંજ દીપ્ત વિશાળતરા, તિલકુસુમ સમ્પ્રીભ

નાસા પ્રવરા ॥ ૩ ॥ રસનામૃત કંદ સમાન
 સદા, દશનાવળિ અનાર કલિ સુખદા ॥
 અધરા રૂણ વિદ્રુમ રંગ ધનં, જય પુરસા-
 દાણી પાર્શ્વજિનં ॥ ૪ ॥ અતિઆર મુકુટ
 મસ્તક દીપે, કાને કુડળ રવિશશિ જીપે ॥
 તુજ મહિમા મહિમંડળ ગાજે, નિત પંચ
 શબ્દ વાળાં વાજે ॥ ૫ ॥ સુર કીન્નર વિદ્યાધર
 આવે, નર નારી તોરા ગુણ ગાવે ॥ તુજ શેવે
 ચોશઠ ઇંદ્ર સદા, તુજ નામે નાવે કપટ સદા ॥ ૬ ॥
 જે સેવે તુજને ભાવ ઘણે, નવ નિધિ થાય
 ઘર તેહ તણે ॥ અડવડીઆ તું આધાર
 કહ્યો, સમરથ સાહિબ મેં આજ લહ્યો ॥ ૭ ॥
 દુખીયાને સુખદાયક તું દાખે, અસરણ ને
 શરણે તું રાખે ॥ તુજ નામે સંકટ વિકટ
 ટળે, વિછડિયાં બહાલાં આવી મળે ॥ ૮ ॥
 નટવિટ લંપટ દુરે નાસે, તુજ નામે
 ચોર ચરડ ત્રાસે ॥ રણ રાઉલ જય તુજ

નામ થકી, સઘળે આગળ તુજ સેવ થકી
 ॥ ૯ ॥ યક્ષ રાક્ષસ કિન્નર સવિ ઉરગા, કરી
 કેસરી દાવાનળ વહિગા, વધ બંધન ભય
 સઘળા જાવે, જે એક મને તુજને ધ્યાવે ॥૧૦॥
 ભુત પ્રેત પિત્રાસ છળી ન શકે, જગદીશ
 તવા ભિધ જાપ થકે ॥ મહોટા જોટીંગ રહે
 દુરે, દૈત્યાદિકના તું મદ ચુરે ॥૧૧॥ ડાયણિ
 સાયણિ જાય હટકી, ભગવંત થાય તુજ ભજન
 થકી ॥ કપટી તુજ નામ લિયા કંપે, દુરજન
 મુખથી જ જ જંપે ॥ ૧૨ ॥ માની
 મચ્છરાળા મુહ મોડે, તે પણ આગળથી કર
 જોડે ॥ દુર મુખ દુષ્ટાદિક તુંહિ દમે, તુજ
 નામે મહોટા મલેચ્છ નમે ॥ ૧૩ ॥ તુજનામે
 માને નૃપ સખળા, તુજ જશ ઉજવળ જેમ
 ચંદ્રકળા ॥ તુજ નામે પામે ઋદ્ધિ ઘણી
 જય જય જગદીશ્વર ત્રિજગ ઘણી ॥ ૧૪ ॥
 ચિંતામણી કામ સવી પામે, હયગય રથ પા-

ચક્ર તુજ નામે ॥ જનપદ ઠકુરાઈ તું આપે,
 દુજન જનનાં દારિદ્ર કાપે ॥ ૧૫ ॥ નિર્ધનને
 તું ધનવંત કરે, તૂઠ્યો કોઠાર ભંડાર ભરે ॥
 ઘર પુત્ર કલત્ર પરિવાર ઘણો, તે સહુ મહિ-
 મા તુમ નામ તણો ॥ ૧૬ ॥ મણી માણેક
 મોતી રત્ન જડયાં, સોવન ભુષણ બહુ સુઘડ
 ઘડયાં ॥ વળી પહેરણુ નવરંગ વેષ ઘણાં,
 તુજ નામે નવિ રહે કાંઈ મણા ॥ ૧૭ ॥ વૈરી
 વિરુદ્ધો નવિ તાકિ શકે, વળિ ચોર ચુગલ
 મનથી ચમકે ॥ છળ છિદ્ર કદા કેહનો ન
 લગે, જીનરાજ સદા તુંજ જ્યોતિ જગે ॥ ૧૮ ॥
 ઠગ ઠાકુર સવિ થર હર કંપે, પાખંડી પણ
 કો નવિ ફરકે ॥ લુંટાદિક સહુ નાસી જાયે,
 મારગ તુજ જપતાં જય થાયે ॥ ૧૯ ॥ જડ
 મુરખ જે મતિ હિન વળી, અજ્ઞાન તિમિર
 તસ જાય ટળી, તુજ સમરણથી ડાહ્યા થાએ
 પંડિત પદ પામી પૂજાયે ॥ ૨૦ ॥ ખસ ખાસી

ખયન પીડા નાસે, દુરખળ મુખ દીનપણું
 ત્રાસે ॥ ગડ ગુંબડ કુષ્ટ જિ કે સખળા, તુજ
 જાપે રોગ સમે સઘળા ॥ ૨૧ ॥ ગહિલા, ગુંગા
 બહિરાય જિકે, તુજ ધ્યાને ગત દુઃખ થાય
 તિકે ॥ તનું કાંતિ કળા સુ વિશેષ વધે;
 તુજ સમરણશું નવનિધી સ્ત્રધે ॥ ૨૨ ॥
 કરી કેસરી અહિરણ બધ સયા, જળ જલાણ
 જળોદર અપ્ટ ભયા ॥ રાંગણ પમુહા સવિ જાય
 ટળી તુજ નામે પામે રગ રળી ॥ ૨૩ ॥
 ૐ હૌં અહ શ્રી પાર્શ્વનમો, નમિઉણ જપંતા
 દુષ્ટ દમો ॥ ચિંતામણી મત્રજિકે ધ્યાયે
 તિણધર દિન દિન દોલત થાયે ॥ ૨૪ ॥ ત્રીક-
 રણ શુદ્ધે જે આરાધે; તસ જશ કિર્તિ
 જગમાં વાધે ॥ વળી કામત કામ સવે સાધે,
 સમિહીત ચિંતામણી તુજ લાધે ॥ ૨૫ ॥
 મદ મચ્છર મનથી દૂર તજે, ભગવંત ભલી
 પદે જેહુ ભજે ॥ તસ ઘર કમળા કલ્લોલ કરે

વળી રાજ્ય રમણિ બહુ લીલવરે ॥ ૨૬ ॥ ભય
 વારક તારક તું ત્રાતા, સજ્જન મન ગતિ
 મતિનો દાતા ॥ માત તાત સહોદર તું
 સ્વામિ, શિવ દાયક નાયક હિત કામી ॥ ૨૭ ॥
 કરુણા કર ઠાકુર તું મહારો, નિશિવાસર નામ
 જપુ તહારો ॥ શેવકશું પરમ કૃપા કરજ્યો,
 વાલેશર વંછિત ફળ દેજ્યો ॥ ૨૮ ॥ જનરાજ
 સદા તું જયકારી, તુજ મુત્તી અતિ મોહન-
 ગારી ॥ મુગત મેહેલ માંહિ તુહી ખીરાજે,
 ત્રિભુવન ઠકુરાઈ તુજ છાજે ॥ ૨૯ ॥ ઈમ
 ભાવ ભલે જનવર ગાયો, વામા સુત દેખી
 બહુ સુખ પાયો ॥ રવિ શશિ મુનિ સંવચ્છર
 રંગે, જય દેવ સુરમાં સુખ સંગે ॥ ૩૦ ॥
 જય પુરુસાદાણી પાર્શ્વ પ્રભો, સકળાર્થ સ-
 મિહિત દેહી વિભો ॥ બુધ હર્ષ રૂચિ વિ-
 જ્યાય મુદા, તવ લખિધ રૂચિ સુખ થાય
 સદા ॥ ૩૧ ॥

કુળશ (વસંત તીલકા વૃત્તમ.)

ઈત્યં સ્તુતઃ સકળ કામિત સિદ્ધિદાતા,
યક્ષા ધીરા જનત પાર્શ્વપ્રભોધિરાજ ॥
સ્વસ્તિ શ્રી હર્ષ રૂચિ પંકજ સુપ્રસાદાત,
શિષ્યેણ લબ્ધ રૂચિને તીમુદા પ્રસન્નઃ

શ્રી પાર્શ્વનાથ સ્વામીનો છંદ.

આપણુ ઘર બેઠા લીલ કરો, નિજપુત્ર કલ-
ત્ર શુ' પ્રેમ ધરો ॥ તુમે દેશ દેશાંતર કાંઈ દોડો,
નિત્યપાસ જપો શ્રી જીન રૂડો ॥ ૧ ॥ મનવં-
છિત સઘળા કાજ સરે, શીર ઉપર છત્ર ચામર
ધરે, કલમલ આગળ ચાલે ઘોડો ॥ નિત્યં ॥ ૨ ॥
ભૂત પ્રેત પિશાચ વળી, સાયણિ ને ડાયણી
બાય ટળી ॥ છળછિદ્ર ન કેઈ લાગે જુડો ॥
નિત્યં ॥ ૩ ॥ એકાંતર તાવ સિયોદાહ, ઐ-
વધ વિણ બાય ક્ષણ માંહ ॥ નવિ દુઃખે માથુ'

પગ ચુડો ॥ નિત્યં ॥ ૪ ॥ કંઠમાળ ગડ ગું-
 બડ સખળા, તસ ઉદર રોગ ટળે સઘળા ॥ પીડા
 ન કરે ક્ષિન ગળ ફોડો ॥ નિત્યં ॥ ૫ ॥ જાગતો
 તીર્થકર પાસ બહુ, એમ જાણે સઘળો જ-
 ગત સહુ ॥ તતક્ષણ અશુભ કર્મ તોડો ॥
 નિત્યં ॥ ૬ ॥ પાસ વાણારશિપુરી નગરી,
 તિહાં ઉદયો જિનવર ઉદય કરી ॥ સમય
 સુંદર કહે કરજોડો ॥ નિત્યં ॥ ૭ ॥

શ્રી શાંતિનાથ સ્વામીનો છંદ.

શારદ માંચ નમું શિર નામી, હું ગુણ ગાઉં
 ત્રિભુવનકે સ્વામિ ॥ શાંતિ શાંતિ જપે
 સખ કોઈ, તે ઘેર શાંતિ સદા સુખ હોઈ.
 ॥ ૧ ॥ શાંતિ જપી જે કીજે કામ, સોહી કામ
 હોવે અભિરામ ॥ શાંતિ જપી પરદેશ સધા-
 વે, તે કુશળે કળા લેઈ આવે ॥ ૨ ॥
 ગર્ભ થકી પ્રભુ મારિ નિવારી, શાંતિજી નામ

દિયો હિતકારી ॥ જે નર શાંતિ તણા ગુણ
 આવે, ઋદ્ધિ અચિંતી તે નર પાવે ॥ ૩ ॥
 જે નરકું પ્રભુ શાંતિ સહાઈ, તે નરકું કયા
 આરતી નાહી ॥ જે કછુ વંછે સોહી પુરે,
 દુઃખ દારિદ્ર મિથ્યા મતિ ચુરે ॥ ૪ ॥ અલ-
 ખ નિરંજન જ્યોત પ્રકાશી, ઘટ ઘટ અંતર-
 કે પ્રભુ વાગ્મી ॥ સ્વામી સ્વરૂપ કહ્યું નવિ
 જાય, કહેતા મુજ મન અચરીજ થાય ॥ ૫ ॥
 ડાર દીયે સખહી હથિયારા, જીયા મોહ
 તણા દળ સારા ॥ નારી તણ શિવશું રંગ
 રાચો, રાજ તજ્યો પણ સહિજ સાચો.
 ॥ ૬ ॥ મહા બળવંત કહીને દેવા, કાયર
 કુંથું એક હણેવા ॥ રૂદ્ધિ સખળ પ્રભુ પાસ
 લહીને, લિક્ષા આહારી નામ કહીને ॥ ૭ ॥
 નિંદક પુજકકું સમ લાયક, પણ સેવકકું હે
 સુખદાયક ॥ તણ પરિગ્રહ હુવા જગનાયક,
 નામ અતિથિ સવે સિદ્ધિ લાયક. ॥ ૮ ॥ શત્રુ

મિત્ર સમ ચિત્ત ગણિજે, નામ દેવ અરિહંત
 ભણીજે । સકળ જીવ હિતવંત કહીજે, સે-
 વક જાણી માહ પદ દીજે ॥ ૯ ॥ સાયર જેસા
 હોત ગંભિરા, દુષણ એક ન માહે શરીર,
 મેરૂ અચળ જિમ અંતર જામી, પણ ન રહે
 પ્રભુ એકણ ઠામી ॥ ૧૦ ॥ લોક કહે જિનજી
 સખ દેખે, પણ સુપનાંતર કબહુ ન પેખે ॥
 રીસ વિના ખાવીશ પરીસા, સેના જીતી તે
 જગદીશા ॥ ૧૧ ॥ માન વિના જગ આણુ
 મનાઈ, માયા વિના શિવશું લય લાઈ ॥
 લોભ વિના જીણુ રાશિ ગ્રહિજે, ભિક્ષુ ભાવે
 ત્રિગડો સેવિજે ॥ ૧૨ ॥ નિઘંથપણે શિર છત્ર
 ધરાવે, નામ યતિ પણ ચમર ઢળાવે ॥ અ-
 ભયદાન દાતા સુખ કારણ, આગળ ચક્ર ચાલે
 અરિદારણ ॥ ૧૩ ॥ શ્રીજિનરાજ દયાળ ભ-
 ણીજે, કર્મ સર્વેકો મૂળ ખાણીજે ॥ ચઉવિહ
 સંઘહુ તિરથ થાપે, લાંઝી ઘણી દેખે નવિ

આપે ॥ ૧૪ ॥ વિનયવંત ભગવંત કહાવે,
 નાહી કીસીકું શિશ નમાવે ॥ અકંચનકો
 બીરૂદ ધરાવે, પણ સોવન પદ પંકજ ઠાવે
 ॥ ૧૫ ॥ રાગ નહિ પણ સેવક તારે, દેવ
 નહી નિગુણા સંગ વારે ॥ તજ આરંભ
 નીજ આતમ ધ્યાવે, શિવ રમણીકો સાથ
 ચલાવે ॥ ૧૬ ॥ તેરો મહિમા અદભૂત કહી
 જે, તેરા ગુણકો પાર ના લીજે ॥ તું પ્રભુ
 સમરથ સાહેબ મેરા, હું મન મોહન સેવક
 તેરા ॥ ૧૭ ॥ તુરે ત્રિલોક તણે પ્રતિપાળ
 હુરે અનાથ ને તુરે દયાળ ॥ તું શરણાગત
 રાખત ધીરા, તું પ્રભુ તારક છે વડ વીરા
 ॥ ૧૮ ॥ તુહિ સમો વડ ભાગજ પાચો,
 તો મેરો કાજ ચડયોરે સવાચો ॥ કરજોડી પ્રભુ
 વીનવું તમસું, કરો કૃપા જિનવરણ અમશું
 ॥ ૧૯ ॥ જનમ મગણના ભય નિવારો, ભવ
 સાગરથી પાર ઉતારો ॥ શ્રી હૃતિણાપુર

મંડળ સોહે, ત્યાં શ્રી શાંતિ સદા મન મોહે
 ॥ ૨૦ ॥ પદ્મસાગર ગુફરાય પસાયા, શ્રી ગુણ
 સાગર કહે મન ભાયા ॥ જે નર નારી એક
 ચિત્ત ગાવે, તે મનવાંછિત નિશ્ચે પાવે. ॥ ૨૧ ॥

શ્રી ગૌતમ સ્વામીનો છંદ.

વીરજિજ્ઞેશર કેરો શિષ્ય, ગૌતમ નામ જયો
 નિશદિશ ॥ જે કીજે ગૌતમનું ધ્યાન, તો
 ઘર વિલશે નવે નિધાન ॥ ૧ ॥ ગૌતમ
 નામે ગિરવર ચહે, મનવાંછિત હેલા સંપડે ॥
 ગૌતમ નામે નાવે રોગ, ગૌતમ નામે સર્વ
 સંભોગ ॥ ૨ ॥ જે વૈરી વિકૃત્યા વંકડા,
 તંસ નામે નાવે ટુકડા ॥ ભૂત પ્રેત નવિ
 મંડે પ્રાણ, તે ગૌતમના કંઈ વખાણ ॥ ૩ ॥
 ગૌતમ નામે નિર્મળકાય, ગૌતમ નામે વાઘે આય
 ગૌતમ જિનશાસન શણગાર, ગૌતમ નામે જય
 જયકાર ॥ ૪ ॥ શાળ દાળ સુરહા ઘૂત ગોળ, મ-

નવાંછિત કાપડ તંબોળ ॥ ઘરસુત્રર ॥ નિર્મળ
 ચિત; ગૌતમ નામે પુત્ર વનીત ॥ ૧૧ ॥ ગૌતમ
 ઉગ્યો અવિચળ ભાણુ, ગૌતમ નામ જપો
 જગ ભાણુ ॥ મ્હોટા મંદિર મેર સમાન,
 ગૌતમ નામે સફળ વિહાણુ ॥ ૧૨ ॥ ૧૨ મયં -
 ગળ ઘોડાની જોડ, વારૂ પહોંચે વાંછી કોડ ॥
 મહિયળ માને મ્હોટા રાય, જો ત્રુટે ગૌત-
 મના પાય ॥ ૧૩ ॥ ગૌતમ પ્રણમ્યા પાતક ટળે
 ઉત્તમ નરની સગત મળે ॥ ગૌતમ નામે
 નિર્મળ જ્ઞાન, ગૌતમ નામે વાઘે વાન ॥ ૧૪ ॥
 પુણ્યવંત અવધારો સહુ; ગુરૂ ગૌતમના ગુણ
 છે બહુ ॥ કહે લાવણ્ય સમય કરજોડ, ગૌ-
 તમ તુઠે સંપતિ કોડ ॥ ૧૫ ॥ ઇતિ ॥

શ્રી સોળ સતિનો છંદ.

આદિનાથ આદે જિનવર વંદી, સફળ મ-
 નોરથ કીજિએ ॥ પ્રભાતે ઉઠી મંગલિક

કામે; . સતિના નામ લીજીએ ॥ ૧ ॥
 બાળ હુ . ૧ જગહિતકારી, પ્રાણી ભરતની
 બેનડીઁ ઘટ ઘટ વ્યાપક અક્ષર રૂપે,
 સોળ : ૧ જે વડીએ ॥ ૨ ॥ બહુ બળ
 ભગિની ૧૫ શિરોમણી, સુંદરી નામે જ-
 પલ સુ ॥ અંક સ્વરૂપી ત્રિભુવન માંહે,
 જેહ અ ૧ ગુણ જુતાએ ॥ ૩ ॥ ચદન-
 બાળા જેથી, શીયળવંતી શુદ્ધ શ્રાવિ-
 કાએ ૧ ના બાકુળા વીર પ્રતિલાભ્યા,
 કેવળ ૮ ૧ ત ભાવિકાએ ॥ ૪ ॥ ઉચ્ચસેન
 ધુયા ધ. નંદની, રાજેમતી નેમ વલ્લભા
 એ ॥ ૧ વેશે કામને જીત્યો, સંજમ
 લેઈ દે. ૧ ॥ ૫ ॥ પંચ ભરતારી પાં-
 ડવ નાર દતનયા વખાણીએ ॥ એકસો આઠે
 ચીર પુ શીયળ મહીમા તસ બાણીએ
 ॥ ૬ ॥ ૧ નૃપની નારી નિરૂપમ, કૌશ-
 લ્યા કુ દ્રેકાએ ॥ શીયળ સલુણી રામ

જનેતા, પુણ્ય તણી પ્રનાળીકા એ ॥ ૭ ॥
 કૌસાંખિક ઠામે સંતાનિક નામે, રાજ્ય
 કરે રંગ રાજ્યો એ ॥ તસ ઘર
 ઘરણી મૃગાવતી સતી, સુર ભવને જશ
 ગાજ્યો એ ॥ ૮ ॥ સુળશા સાચી શીયળે
 ન કાચી, રાચી નહી વિષયારસે એ ॥ મુખડું
 જ્ઞેતાં પાપ પલાએ, નામ લેતાં મન ઉલ્લસે
 એ ॥ ૯ ॥ રામ રઘુવંશી તેહની કામિની
 જનક સુતા સીતા સતીએ ॥ જગસહુ જાણે
 ધીજ કરંતા, અનગ શીતળ થયો શીયળથી
 એ ॥ ૧૦ ॥ સુરનર વંદિત શીયળ અખં-
 ડિત, શીવા શીવ પદ ગામનીએ ॥ જેહને
 નામે નીર્મળ થઈએ, બલીહારી તસ નામની
 એ ॥ ૧૧ ॥ કાચે તાંતણે ચાલણી બાંધી
 કુપ થકી જળ કાઢીયું એ ॥ કલંક ઉતાર-
 વા સતીય સુભદ્રા, ચંપા બાર ઉઘાડીયું એ
 ॥ ૧૨ ॥ હસ્તીનાગપુરે પાંડુ રાયની, કુંતા

નામે કામીનીએ ॥ પાંડવ માતા દસે દસા-
 રની, ખેન પતીવૃતા પદ્મનીએ ॥૧૩॥ શીળ-
 વતી નામે શીળવ્રત ધારીણી, ત્રીવીધે તે-
 હું વંદીએ એ ॥ નામ જપંતા પાતક
 જાએ, દરીસણે દુરીત નીકંદીએ એ ॥ ૧૪ ॥
 નીષીધાનગરી નળહુ નરીંદની, દમયંતી તસ
 ગેહીની એ ॥ સંકટ પડતાં શીયળજ રાખ્યું,
 ત્રીભુવન કીર્તી જેહુની એ ॥ ૧૫ ॥ અનંગ
 અજીતા જગ જન પુજીતા, પુષ્કર્યુગા ને
 પ્રભાવતી એ ॥ વીરવ વીખ્યાતા કામને દમતા,
 સોળમી સતી પદ્માવતી એ ॥ ૧૬ ॥ વીરે
 ભાંખી શાસ્ત્રે સાખી, ઉદય રતન ભાખે મુ-
 દાએ ॥ ંહાણુ વાતા જે નર ભણુશે, તે લેશે
 સુખ સંપદા એ ॥ ૧૭ ॥ ઈતિ ॥

શ્રી ચિંતામણી પાર્શ્વનાથનો છંદ.

(દોહા.)

કલ્પવેલ ચીંતામણી, કામધેનુ' ગુણ ખાણુ ॥
અલખ અગોચર અગમ ગતી, ચીદાનંદ
ભગવાન ॥ ૧ ॥ પરમ જ્યોતી પરમાત્મા
નીરાકાર કીરતાર, નીર્ભય રૂપ જ્યોતીસરૂ,
પુરણ બ્રહ્મ અપાર ॥ ૨ ॥ અવીનાશો સાહીબ
ધણી, ચીંતામણી શ્રી પાસ ॥ અરજ કરું
કર જોડ કે, પુરો વંછીત આશ ॥ ૩ ॥ મન
ચીંતીત આશા ફળે, સકળ સીદ્ધવં કામ ॥
ચીંતામણીકો જાપ જપ, ચીંતાહરે એ નામા ॥ ૪ ॥
તુમ સમ મેરે કો નહી, ચીંતામણા ભગવાન
ચેતનકી એહુ વીનતી, દીજે અનુભવ જ્ઞાન ॥ ૫ ॥

(ચોપાઇ.)

પ્રાણુત દેવલોકથી આયે, જન્મ વણારશી
નગરી પાયે ॥ અશ્વસેન કુળ મંડન સ્વામી,
ત્રીહુ જગકે પ્રભુ અંતરજામી ॥ ૬ ॥ વામા

દેવી માતાકે જાયે, છંદન નાગ ફણી મણી
 પાચે ॥ શુભ કાયા નવ હાથ વખાણે, નીલ
 વરણ તનુ નીર્મળ જાણે ॥ ૭ ॥ માનવ જક્ષ
 સેવે પ્રભુ પાય, પદ્માવતી દેવી સુખદાય ॥
 ઇંદ્ર ચંદ્ર પારસ ગુણ ગાવે, કલ્પવૃક્ષ ચીંતા-
 મણી પાવે ॥ ૮ ॥ નિત સમરો ચીંતામણી
 સ્વામી, આશા પુરે અંતરજામી ॥ ધન ધન
 પાર્શ્વ પુરીસાદાણી, તુમ સમ જગમે કો
 નહી નાણી ॥ ૯ ॥ તુમારો નામ સદા સુખ-
 કારી, સુખ ઉપજે દુઃખ જાય વીસારી ॥
 ચેતનકો મન તુમારે પાસ, મન વંછીત પુરો
 પ્રભુ આશ ॥ ૧૦ ॥

(દોહા.)

ૐ ભગવંત ચીંતામણી, પાર્શ્વ પ્રભુ જન-
 રાય ॥ નમો નમો તુમ નામસે, રોગ શોગ
 મીટ જાય ॥ ૧૧ ॥ વાત પીત્ત દુરે ટળે, કફ
 નહી આવે પાસ ॥ ચીંતામણીકે નામસે મીટે

શ્વાસ ઓર ખાસ ॥ ૧૨ ॥ પ્રથમ દ્વસરો
 ત્રીસરો, તાવ ચોથીયો જાય; શૂળ ખડોતેર દ્વરે
 રહે, દાદર ખાજ ન રહાય ॥૧૩॥ વીરકોટક
 ગડ ગુંબડાં, કોઠ અઢારે દુર ॥ નેત્ર
 રોગ સખ પરીહરે, કંઠમાળ ચકચુર ॥૧૪॥
 ચીંતામણીકે જાપસે રોગ શોગ મીટ જાય,
 ચેતન પાર્શ્વ નામકો, સમરો મન ચીત
 લાય ॥ ૧૫ ॥

(ચોપાઇ.)

મન શુદ્ધે સમરો ભગવાન, ભયભંજન
 'તાચિમણિ ધ્યાન ॥ ભૂત પ્રેત ભય જાવે દુર,
 જાપ જપે સુખ સંપતિ પૂર ॥ ૧૬ ॥ ડાકણ
 શાકણ વ્યંતર દેવ, ભય નહીં લાગે પારસ
 સેવ ॥ જળચર થલચર ઉરપર જીવ, ઇનકો
 ભય નહીં સમરો પીવ ॥ ૧૭ ॥ વાઘ સિંહકો
 ભય નહીં હોય, સર્પ ગોહ આવે નહિ કોય ॥
 વાટ ઘાટમે રક્ષા કરે, ચીંતામણી ચીંતા સખ

હરે ॥ ૧૮ ॥ ટોણાં ટામણુ જાદુ કરે, તુમારો
નામ લેતાં સખ ડરે ॥ ઠગ ફાંસી ૧૨ તસ્કર
હોય, દેખી દુશમન દુષ્ટજ હોય ॥ ૧૯ ॥ ભય
સખ ભાગે તુમારે નામ, મન વંછિત પુરો સખ
કામ ॥ ભય નીવારણુ પૂરે આશ, ચેતન
જપ ચિંતામણિ પાસ ॥ ૨૦ ॥

(દોહા.)

ચીંતામણીકે નામસેં, સકળ સીદ્ધવે કામ,
રાજ જદ્દી રમણી મળે, સુખ સંપત્તી
બહુ દામ ॥ ૨૧ ॥ હય ગય રથ પાયક મળે,
લક્ષ્મીકો નહિ પાર ॥ પુત્ર કલત્ર મંગળ
સદા, પાવે શીવ દરબાર ॥ ૨૨ ॥ ચેતન ચીંતા
હરણુકો, જાપ જપો તિન કાળ ॥ કર આં-
ખિલ પટ માસકો, ઉપજે મગળ માળ
॥ ૨૩ ॥ પારસ નામ પ્રભાવથી, વાધે બળ
બહુ જ્ઞાન ॥ મનવંછિત સુખ ઉપજે, નિત
સમરો ભગવાન ॥ ૨૪ ॥ સંવત અઢારા ઉ-

પરે, સાડત્રિશકો ન્ધરિમાણુ ॥ પોષ શુકલ
દિન પંચમી, વાર શનિશ્ચર જાણુ ॥ ૨૫ ॥
પઢે ગુણે જો લાવશું, સુણે સદા ચિત લાય,
ચેતન સંપતિ બહુ મળે, સમરો મન વચ
કાય ॥ ૨૬ ॥

શ્રી મહાવીર સ્વામીનો છંદ.

શ્રી સિદ્ધારથ કુળ શણગાર, ત્રિશલાદેવી
સુત જગ આધાર ॥ શોભે સુંદર સોવન
વાન, શરણુ તમારું શ્રી વર્દ્ધમાન ॥ ૧ ॥
તુમ નામે લહિયે સંપદા, તુમ નામે
મન વાંછીત મુદા ॥ તુમ નામે લહિયે
સનમાન, શરણુ ॥ ૨ ॥ દુર્જન દુષ્ટ
વૈરી વીકરાળ, તુમ નામે નાસે તત-
કાળ ॥ તુમ નામે દીન દીન કલ્યાણુ, શ-
રણુ ॥ ૩ ॥ તુમ નામે નાવે આપદા, ભૂત
પ્રેત વ્યંતર નહી કદા ॥ રોગ શોગ ચીંત

નવી જાણ, શરણુ ॥૪॥ ગ્રહાદીક પીડા નવી
કરે, નામ તમારૂં જે અનુસરે ॥ ધર્મસીંહ
મુની ભાવ પ્રધાન, શરણુ ॥ ૫ ॥ ઇતી ॥

શ્રી પાંસઠીયા યંત્રનો છંદ.

૨૨	૩	૯	૧૫	૧૬
૧૪	૨૦	૨૧	૨	૮
૧	૭	૧૩	૧૯	૨૫
૧૮	૨૪	૫	૬	૧૨
૧૦	૧૧	૧૭	૨૩	૪

શ્રી નેમીશ્વર સંભવ શામ, સુવીધી ધર્મ
શાંતિ અભીરામ ॥ અનંત સુવ્રત નમીનાથ
સુજાણ, શ્રી જીનવર મુજ કરો કલ્યાણ ॥૧॥

અજીતનાથ ચંદ્રપ્રભુ ધીર, આદીશ્વર સુ-
 પાર્શ્વ ગંભીર ॥ વીમળનાથ વીમળ જગ ભાણુ,
 શ્રી જીનવરં ॥ ૨ ॥ મહીનાથ જીન મંગળ
 રૂપ, પચવીશ ધનુષ સુંદર સ્વરૂપ ॥ શ્રી
 અરનાથ નમુ વર્દ્ધમાન, શ્રી જીનવરં ॥ ૩ ॥
 સુમતી પદ્મ પ્રભુ અવતંસ, વાસુપુજ્ય શી-
 તળ શ્રેયાંસ ॥ કુંથુ પાર્શ્વ, અભીનંદન ભાણુ,
 શ્રી જીનવરં ॥ ૪ ॥ ઇણીપરે જીનવરજી સં-
 ભારીયે, દુઃખ હારીદ્ર વીધન નીવારિયે ॥ પ-
 ચ્ચીશે પાંશઠ પરમાણુ, શ્રી જીનવરં ॥ ૫ ॥
 ઇમ ભણુતાં દુઃખ નાવે કદા, નિજ પાસે જો
 રાખો સદા ॥ ધરીયે પંચતાણું મન ધ્યાન,
 શ્રી જિનવરં ॥ ૬ ॥ શ્રી જિનવર નામે વંછિત
 મળે, મનવંછિત સહુ આશા ફળે ॥ ધર્મ-
 સિંહ મુનિ નામ નિધાન, શ્રી જિનવરં ७

શ્રી નવકારનો છંદ

સુખ કારણ ભવીયણ, સમરો નિત નવકાર
 ॥ જિનશાસન આગમ, ચૌદ પુરવનો સાર
 ॥૧॥ એ મંત્રનો મહિમા, કહેતાં ન લહુ
 પાર ॥ સુરતરૂ જિમ ચિંતિત, વંછિત કુળ
 દાતાર ॥૨॥ સુર દાનવ, માનવ સેવા કરે
 કરજોઠ, ભુવિ મંડળ વિચરે, તારે ભવિયણ
 કોડ ॥૩॥ સુરછંદે વિલસે, અતિશય જાસ
 અનંત ॥ પદ પહેલે નમિયે, અરિગંજન
 અરિહંત ॥૪॥ જે પનરે ભેદે, સિદ્ધ થયા
 ભગવંત ॥ પંચમી ગતી પહોત્યા, અષ્ટ
 કરમ કરી અંત ॥૫॥ કળ અકળ સરૂપી,
 પંચાનંતક દેહ ॥ જિનવર પાય પ્રણમું,
 ખીજે પદ વળી એહ ॥૬॥ ગચ્છ ભાર ધુરં-
 ધર, સુંદર શશિહર શોભ ॥ કરે સારણ
 વારણ, ગુણ છત્રીશે થોભ ॥૭॥ શ્રુત જાણ
 શીરોમણિ, સાગર જિમ ગંભીર ॥ ત્રીજે

પદ નમીયે, આચારજ ગુણ ધીર ॥ ૮ ॥
 શ્રુતધર ગુણ આગમ, સૂત્ર ભણાવે સાર ॥
 તપ વિધિ સંયોગે, ભાંજે અર્થ વીચાર ॥૯॥
 મુનીવર ગુણ જુતા, કહિએ તે ઉવચાય ॥
 પદ ચોથે નમીયે, અહનિશ તેહના પાય
 ॥૧૦॥ પંચાશ્રવ ટાળે, પાળે પંચાચાર
 તપસી ગુણધારી, વારે વિષય વિકાર ॥ ૧૧ ॥
 ત્રસ થાવર પીયર, લોકમાંહી જે સાધ ॥
 ત્રવિધે તે પ્રણમું, પરમારથ જિજ્ઞે લાધ
 ॥૧૨॥ અરિ કરિ હરિ સાયણી, કાયણિ
 ભૂત વૈતાળ ॥ સવિ પાપ પણાસે, વાધે
 મંગળ માળ ॥ ૧૩ ॥ ઇણ સમર્થ સંકટ,
 દૂર ટળે તત્કાળ ॥ ઇમ જપે જિન પ્રભુ,
 સુરિ શિષ્ય રસાળ ॥૧૪॥ ઇતિ ॥

શ્રી વિરજિન છંદ.

શ્રી સીદ્ધારથ કુળ દીપક ચંદ, ત્રીશલા દેવી

રાણીનો નંદ ॥ કોમળ કંચન વરણ શરીર,
 મનવંછીત પૂરણ મહાવીર ॥ ૧ ॥ કૃપાનાથ
 કરી કરુણા ઘણી, મુજ સામુ જીવો શાસન
 ઘણી ॥ ત્રીભુવનનાથ આયો અગ્ર તીર, મન
 ॥ ૨ ॥ અનંત બળી તપ દુષ્કર કીયા, સવી
 મંકુ દાવાનળ દીયા ॥ ખમ દમ સમ
 ધીમાનને ધીર, મન ॥ ૩ ॥ ચુમ્માલીશે
 ચેલા ક્રિયા, એકજ દિનમે મહાવ્રત દિયા ॥
 ગાતમ સરિખા હુઆ વજીર, મન ॥ ૪ ॥
 સમોશરણમાં સુણ્યો અધીકાર, અમૃત વાણી
 રૂપી દીદાર ॥ દીઠે હરખે હૈકુ હીર, મન
 ॥ ૫ ॥ એક પગ ધરે જો પ્રભુજીનું ધ્યાન,
 પગ પગ પ્રગટે પુણ્ય નીધાન ॥ વચન મીઠાં
 જીમ મીસરી ખીર, મન ॥ ૬ ॥ ચેન પામે
 ચીંતા ચકચુર, દેખી દુશ્મન નાસે દૂર ॥
 દીન દીન વાઘે સંપત્તી શીર, મન ॥ ૭ ॥
 તુમ નામે ભવ સાયર તરે, તુમ નામે સવી

કારજ સરે ॥ ઋદ્ધી વૃદ્ધી પામે હીર ચીર,
 મન૦ ॥ ૮ ॥ ચીંતામણી જીમ જીનવર
 જાપ, કોડ લવોના કાપે પાપ ॥ રોગ શોગ
 નાસે પર પીડ, મન૦ ॥ ૯ ॥ વૈશાખ શુદ્ધિ
 દશમ દિન જાણુ, પ્રભુજી પામ્યા કેવળ નાણુ;
 સાયર જેસા હોત ગંભીર, મન૦ ॥ ૧૦ ॥
 સંવત અઢાર તેત્રીશમેં તામ, મેડત નગર
 ક્રિયા ગુણુગામ ॥ ષટ કાયાના પ્રભુજી પીર,
 મન૦ ॥ ૧૧ ॥ પ્રભુ પાવાપુરીમાં મુગ્તી ગયા,
 ઋષિ રાયચંદ કહે કરજ્યો મયા ॥ પહોંચાડો
 મુજ લવજળ તીર, મન૦ ॥ ૧૨ ॥ ઈતિ ॥

શ્રી પાર્શ્વનાથનો છંદ (ત્રોટક વૃત્તમ.)

પ્રણમામિ સદા પ્રભુ પાર્શ્વજીનં, જિન
 નાયક દાયક સુખ ધનં ॥ ધનચાડ મનોહર
 દેહધરં, ધરણીપતિ નિત્ય સુસેવ કરં ॥ ૧ ॥
 કરુણારસ રંજિત લગ્ય ફણી, ફણી સમ સુ-

શોભિત મૌલિમણિ ॥ મણિકંચન રૂપ ત્રિકોટ
 ઘટં, ઘટિતા સુર કિન્નર પાર્શ્વતટં ॥ ૨ ॥
 તટિની પતી ઘોષ ગંભીર સ્વરં, શરણાગત
 વિશ્વ અશેષ નરં ॥ નરનારી નમસ્કૃત નિત્ય
 મુદા, પદમાવતિ ગાવતી ગીત સદા ॥ ૩ ॥
 સતતોદ્રિય ગોપ યથા કમઠં, કમઠાસુર વારુણ-
 મુકત હઠં ॥ હઠહેલિત કર્મ કૃતાંત બળં,
 બળં બળધામ દરંદળ પંકજળં ॥ ૪ ॥ જળ
 જદ્વય પત્ર પ્રભાનયનં, નયનં દિત ભવ્યતરી
 શમનં, મનમથ મહી રૂહ વન્હિસમં, સમતા
 ગુણ રત્નમયં પરમ ॥ ૫ ॥ પરમાર્થ વિચાર
 સદા કુશળં, કુશળં કુરૂ મે જિન નાથ
 અલં ॥ અલિની નલિનિ નળ નીલ તનં,
 તનુતા પ્રભુ પાર્શ્વજિન શુધનં ॥ ૬ ॥

(કળશ-દ્રુતવિલંબીતમ)

શુધન ધાન્ય કરં કરુણાપરં, પરમસિદ્ધિ કરં

દદદા ધરં ॥ વરતરં અશ્વસેન કુળોદ ભવ,
ભવબ્રાતા પ્રમુ પાર્શ્વજિનં શિવં ॥૭॥ ઇતિ ॥

શ્રી શાંતિનાથનો છંદ.

સદા શાંતીજી આશ પુરો હુમારી, કરં
વીનતી અંગઉચ્છાદ ધારી, દયાવંતનું દુષ્પદા-
રિદ્ર હારી, કૃપાવંત તું કરત કલોલકારી ॥
૧ ॥ મહાવીરપુત્ર મતિવંત એ જીનરાયા, પટ
કાય રાખે સદા છત્રછાયા, મહામોહ મિથ્યા-
તના માન મોડી, જીન મુક્ત પોકડ્યા કર્મકંઠ
તોડી ॥ ૨ ॥ ભડમુત વૈતાળ ભય જાય દોડી,
જગ માંહે તુમ સમ નહીં કોઈ જોડી; સદા
સિદ્ધ દાતા નમું કુટીલ છોડી, તુમ નામે
કલ્યાણ કોડાન કોડી ॥ ૩ ॥ તુમ નામે સુર
અસુર ભય દૂર નાસે, ધનધાન ધોરી ધર
અધિક વાસે; ગજ કેસરી અનળ દળ ભય
ન હોય, અતીસે કરી એકવી રીત જોય

॥ ૪ ॥ ગુણ ગ્યાન કરતા કિમપાર લહીએ,
 રસના કરી એક લવ લેસ કહીએ; મહા
 વિમળ નાણુ ચારિત્ર દંશી; ભણ્યા સંત
 ગોવિંદ મુની અતિજ સંક્ષીપ. ॥૫॥ ઇતિ ॥

શ્રી મહાવીર છંદ.

ચોવીસમા મહાવીર શુરવીર મહાધીર, વાણી
 મીઠી દુધ ખીર સીદ્ધાર્થ નંદહે, નાગિણીસિ
 નારી જાણી, ઘટમાં વૈરાગ આણી, ચોગ લિયો
 જગભાણુ ટાળ્યા મોહ કંદહે, ચૌદ હજાર
 સંત તાર દિયા ભગવંત, કર્મકો કિયો અંત,
 પામ્યા સુખ કંદહે, કહે કવી ચંદ્રભાણુ સુણો
 હો વિવેકવાન, મહાવીર કીયા ધ્યાન ઉપજો
 આણુંદહે.

શ્રી ચિંતામણિનો છંદ.

સુગુરુ ચિંતામણી દેવ સદા ॥ મુજ સકળ

મનોરથ પૂરમુદા ॥ કમળાગર દુર ન હોય
 કદા ॥ જપતા પ્રભુ પાર્શ્વ નામ યદા ॥ ૧ ॥
 જળ અનળ મતંગજ ભય જાવે ॥ અરિ ચોર
 નિકટ પણ નહીં આવે ॥ સિંહ સર્પ રોગ
 ન સતાવે ॥ ધન્ય ધન્ય પ્રભુ પાર્શ્વ જન
 ધ્યાવે ॥ ૨ ॥ મછ કછ મગર જળમાંહી
 ભમૈ ॥ વડવાનળ નીર અથાહ ગમૈ ॥ પ્રહ-
 વણુ ઐઠ નર પાર પમૈ ॥ નિત્ય પ્રભુ પાર્શ્વ
 જનંદ નમૈ ॥ ૩ ॥ વીકરાળ દાવાનળ વિશ્વ
 દહૈ ॥ ગ્રહ વસ્તી ધન આસ આકાશ ગ્રહૈ ॥
 તુમ નામ લિયા ઉપશાંતિ લહૈ ॥ વનનીર
 સરોવર જેમ વહૈ ॥ ૪ ॥ ઝરતો મદલોલ
 કલોલ કરૈ ॥ ભ્રમરા ગુંજવર ભર રોસ
 ભરૈ ॥ કરિ દુષ્ટ ભયંકર દુરિ કરૈ, શ્રી
 પાર્શ્વનાથજી કે સમરૈ ॥ ૫ ॥ છાના છળ
 છિદ્ર વિનાય છલૈ ॥ યશ વાશ સુણી મન
 માંહી જલૈ ॥ તે પિશુન્ય પડે નિપર પાય

તલૈ ॥ જપતાં પ્રભુ વૈરી જાય ઠીલૈ ॥ ૬ ॥
 ધન દેખી નિશાચર કોઠ ધસૈ ॥ મુજ મંદિર
 પૈશક દેન સુખૈ ॥ અતિ'ઉચ્છવ તાસ આવાસ
 અર્પૈ ॥ પરમેશ્વર જાસ પળૈ ॥ ૭ ॥ અસ-
 રાળ વિહારણ હાથ હટૈ, ગલલોલ જીહાં
 ગજ કુંભ ઘટૈ ॥ મૃગરાજ મહા લય બ્રાંતિ
 મિટૈ ॥ રસના જીન નાયક જેહ રટૈ ॥
 ફરતો ચીહુ ઠેર કુંદાર ફણિ, ધણુ ઇંદ્ર ધસૈ
 ધર રીસ ધણી ॥ લય ત્રાસ ન વ્યાપે તેહ
 તણી, ધરતાં ચીત પાર્શ્વનાથ ધણી ॥ ૮ ॥
 કંક કુળ જલોદર રોગ કૃસૈ ॥ ગડ ગુંબડ
 દેહ અનેક ગુસૈ, વિન વેષજ વ્યાધિ સખ
 વિનસૈ, વામા સુત પાર્શ્વ જે સ્તવશૈ ॥ ૧૦ ॥
 ધરણિંદ્ર ધરાધિપ સૂર ધ્યાયો, પ્રભુ પાર્શ્વ ર
 કરપાયો ॥ છબી રૂપ અનોપમ જીગ છાયો,
 જનની ધન્ય વામા સુત જાયો ॥ ૧૧ ॥
 કરતાં જીન જાપ સંતાપ કટૈ, દુખ દારિદ્ર

દોહગ સોહ ઘટૈ ॥ હઠ છોડી જહાં રિપુ જોઈ
 હઠૈ ॥ પદમાવતી પાર્શ્વ જહાં પ્રગટૈ ॥
 ૧૨ ॥ ૐ નમો પાર્શ્વનાથાય ॥ ધરણીંદ્ર
 પદમાવતી સહિતાય ॥ વિષહર કુટ્યંગ મંગ-
 લાય ॥ ॐ હ્રી શ્રી ચીંતામણી પાર્શ્વનાથ,
 મમ મનોરથ પુરય સ્વાહા ॥ મંગ્રાક્ષર ગાથા
 ગુઢ મઢયો ॥ ચીંતામણી જાણે હાથ ચઢયો,
 વળી માન મહાતમ તેજ જઢયો ॥ શ્રી
 પાર્શ્વજીન સ્તવન જોણે પઢયો ॥ ૧૩ ॥
 તિર્થપતી પાર્શ્વનાથ તિલો ॥ લાણુતાં જસ
 વાસ નીવાસ ફળો ॥ મણી મંત્ર સકોમળ
 હોય મિલો ॥ અમચિ પ્રભુ પાર્શ્વ આશ ફળો
 ॥ ૧૪ ॥ હુંકા ગચ્છ નાયક લાભ લીએ,
 હિત ક્ષેમ કરણુ ગુરૂ નામ હૈયે ॥ દિન ર
 ગછનાયક સુખ દીયે ॥ કિરતિ પ્રભુ પ્રાર્શ્વ
 મુખ કીયે. ॥ ૧૫ ॥

શ્રી પાર્શ્વનાથનો છંદ.

પ્રણમ પાર્શ્વે જિણુંદ, દરસણુ દિઠે આણુંદ
 નગરી વણારસિ ઠાય, તિહાં અશ્વસેન રાય
 ॥ ૧ ॥ વામા તસ પટરાણી, રૂપે રંભાસ-
 માણિ; તસઘર પાસ ઉપન, લાઘ્યા ચઉદ સુપન
 ॥ ૨ ॥ પોશ વદિ દસમી સાર, જનમ્યા
 પાર્શ્વકુમાર, છપનકુમારિકા આવે, સ્તુતિ કરી
 ગુણુ ગાવે ॥ ૩ ॥ સોમસુર્યતિ રંગે, લઈ ગીયા
 મેરૂને સંગે, ઈદ્ર સર્વે તિહાં મીલીયાં, જનમ-
 મોચ્છવ કરી વળીયા ॥ ૪ ॥ મુક્યા માતા
 જીને પાસ, ચીરંજીવો ઇમ ભાખ્ય, તાતે
 મોચ્છવ કીધો, પાર્શ્વ કુમાર નામ દિધો
 ॥ ૫ ॥ જોખન વય જળ જાણી, જોડે પ્રભા-
 વંતિ રાણી, પરણાવ્યા જીનરાય, સેવે સુરનર
 પાય ॥ ૬ ॥ ભોગતણા ફળ લેહી, દાન
 સમચ્છરી દેઈ; ત્રણસે નરવર સાથે ॥
 સંજમ લીધો જગનાથે ॥ ૭ ॥ તપ સં-

જમ કરમે વામી, જનવર કેવળ પામી ॥
 પોત્યા મુક્તિ મોઝાર ॥ જપતા જયજયકાર
 ॥ ૮ ॥ એકસો વરસનું આય, નવકર સો-
 ભાંતી કાય ॥ વીશમા જનરાય, નામે નવ
 નિધ થાય ॥ ૬ ॥ પાસ ઉપસર્ગ ચુરે, મન
 વાંછિત સુખ પુરે; સફળ ફળે તસ આસ,
 નામ જપે જયકાર ॥ ૧૦ ॥ તવન સિદ્ધ
 સુખકારી ભણુશે જે નરનારી, લોજ ભણુ
 કરજોડી, પામે કલ્યાણની કોડી ॥ ૧૧ ॥

ચોવીસ તીર્થકરનું સ્તવન.

શ્રી રીખલ અજીત સંભવ સ્વામી, અભિ-
 નંદજી અંતરજામી, રાગ દ્વેષ દો ક્ષય કરણા,
 વંદુ સોળે જન સોવન વરણા ॥ ૧ ॥
 સુમતીજીને સુપાસો, પ્રભુ મુગત ગયા મેઢ્યા
 ગર્ભાવાસો, દુર કીયા જન્મ મરણા
 વંદુ ॥ ૨ ॥ શીતળ શ્રેયાંસ જન દોઢ

પ્રભુજી ચૌદે રાજ રહ્યા જોઈ, વિમળ સમત
 નિમળ કરણા, વંદુ ॥ ૩ ॥ અનંત ના-
 થજી અનંત જ્ઞાની, જાસુ મનરી તો વાત ન-
 હી છાની, ધર્મજીકો ધ્યાન રહે ધરણા, વંદુ ॥ ૪ ॥ શાંતીનાથજી શાતાકારી, કુંથુનાથજી
 રે જાઉં હું બલકારી, અરનાથ આતમ
 ઉધરણા, વંદુ ॥ ૫ ॥ મહિમા ધણી મલીનાથ
 તણી, મહાવીરજી હુવા શાસનના ધણી,
 મેં જાણ્યાં જરાં ચરણા; વંદુ ॥ ૬ ॥ પ્રમુરો
 શરીર સંપદા સુંદર સોડે, નીરખતા નયન
 તરત મોડે, ચતુરાં રાતો ચીત હરણા, વંદુ ॥ ૭ ॥ પ્રભુજીની દીપ દીપ રહી દેહી,
 જાને સુરનર નીરખ રહ્યા કેઈ, આંખ્યા તો
 હુઈ જાવે અમી જરણા, વંદુ ॥ ૮ ॥ પ્રભુ-
 જીરો મસ્તક લે પગ નખ તાંહી, જરો
 શરીર વખાણ્યો સૂત્ર માંહી, ચાડહી સંઘ
 લેવે શરણાં, વંદુ ॥ ૯ ॥ ત્રીન લોકરો રૂપ

પ્રભુજી પાયો, બીજો માવડીએ બેટો એસો
 નહીં જાયો, ચોસઠ ઇંદ્ર લેટે ચરણાં, વંદુ
 ॥ ૧૦ ॥ એક સમુચે ચરજ સુણજો સોજો,
 રૂપી રાયચંદજી આયો આપરે ઓજો, મારી
 આવાગમણ દુઃખ દુર કરણાં, વંદુ ॥ ૧૧ ॥
 સંવત અઢારસેં ત્રીસ બરશે કીયો, નાગોર
 ચોમાસો લાવ સરસે, જરો લજન કીયા
 લવસાગર તરણાં, વંદુ સોજો જીન સોવન
 વરણાં ॥ ૧૨ ॥

તીર્થકરનું સ્તવન.

પ્રહ ઉઠી પ્રભાતે વંદુ, પદમ પ્રભુજીના
 પાયરે પ્રાણી; વાસુપુજ્યજી મારા મનમાં
 વસીયા, મારે કમી ન રહી કાંઈરે પ્રાણી,
 ઉપજો આનંદ આઠે જીન જપતા ॥ ૧ ॥
 એ દોઝે જીનવર અવલ બિરાજે, હિંગુલ
 વરણાં લાલરે પ્રાણી; તીર્થ થાપીને કર્મને

કાપી, પ્રભુ પાપ કીયા પ્રેમાલરે પ્રાણી, ઉપ૦
 ॥ ૨ ॥ શુભ ભાવનાએ મનમાંરે ભાળ્યે, તો
 આઠ કર્મ જાયે તુટરે પ્રાણી; સુખ સંપદાને
 લીલ વિલાસો, ભર્યા ભંડાર અખુટરે પ્રાણી.
 ॥ ઉપ૦ ॥ ચંદ્ર પ્રભુજી ને સુવિધિ જીને-
 શ્વર, એ દોયે વર્ણ સફેદરે પ્રાણી, મોતીયાં
 સરખી જારી દેહીજ દીપે, મુજ દેખતાં
 અધિક ઉમેદરે પ્રાણી. ॥ ઉપ૦ ॥ ૪ ॥ મુની-
 સુવૃતજીને નેમ જીજ્ઞેશ્વર, એ દોએ શામ વર્ણ
 શરીર રે પ્રાણી; ઇંદ્રથકી પણ અધિકા દીપે,
 દીઠે હરખે હૈડાનો હીરરે પ્રાણી ॥ ઉપ૦
 ॥ ૫ ॥ મહ્મીનાથ ને પાર્શ્વ પ્રભુજી, જાણે
 નીલાતે મોરની પાંખરે પ્રાણી; નીરખતા તો
 નયન ન ધ્રાપે, અમીય ઠરે દોય આંખરે પ્રાણી,
 ઉપ૦ ॥ ૬ ॥ રૂપ અનોપમ અવલ ખિરાજે,
 જાણે હીરા જડીયા હેમરે પ્રાણી, સુર-
 જથી જેમ સવાયા દીપે, કેણીમાં આવે

કેમરે પ્રાણી. ઉપ૦ ॥ ૭ ॥ શીવનગરી માંહી
 સાહીળ બેઠા, હું નવી બાણું દુરરે પ્રાણી,
 મુજ મનડામાં વસીયા વાલેસર; હું સમરૂ
 ઉગમતે સૂરરે પ્રાણી ॥ ઉપ૦ ॥ ૮ ॥ એ આઠે
 અરિહંતને આગે, હું તો અરજ કંઈ કરજો-
 ડરે પ્રાણી, રૂપી રાયચંદજી કહે મારા મનના,
 પૂરો સઘળા કોડરે પ્રાણી. ॥ ઉપ૦ ॥ ૯ ॥ સંવત
 અઠાર ને વર્ષ છત્રીશે, નાગોર શહેર ચોમા-
 સરે પ્રાણી, પ્રસાદ પુન્ય જેમલજી કેરે, મારે
 હૈકે તે હરખ ઉલાસરે પ્રાણી. ઉપજે આનંદ
 આઠે જીન જપતા. ॥ ૧૦ ॥

ચોવીસ તીર્થકરનું સ્તવન.

ઋષભ અજીત સંભવ અભિનંદન ॥ નીરં-
 જન નિરાકાર, સુમતી પદ્મ સુપાર્શ્વ ચંદા પ્રભુ
 મેટયા વિષય વિકારો, શ્રી જીન મુજને
 પાર ઉતારો, પ્રભુ હું ચાકર ચરણારો શ્રી-

જીનં ॥ સુવિધી સીતળ શ્રેયાંસ વાસુપુજ્ય
 મુક્તિ તણા દાતારો, વીમળ અનંત ધર્મ-
 નાથ શાંતી જીન, શાતાકારી સંસારો, શ્રી
 જીનં ॥ કુંથુ અરનાથ મદ્દલી મુનીસુવ્રત,
 પામ્યા ભવજળ પારો, નમી નેમનાથ પાર્શ્વ
 મહાધીરજી શાસનના સીરદારો ॥ શ્રી જીનં ॥
 અગીઆર ગણધર વીસ વીહરમાન, સર્વ
 સાધુ અણુગારો; અનંતી ચોવીશીને નિત્ય ર
 વંદુ, કર ગયા ખેવો પારો ॥ શ્રી જીનં ॥
 અધમ ઉધારણ ખીરદ સુણી પ્રભુ, સરણ
 લીધો ચરણારો; અધમ ઉધારણ પરમ પદા
 પદ, અજર અમર અવિકારો ॥ શ્રી જીનં ॥
 રાગ દ્વેષ કર્મ ખીજ જે બળીયા, બાળી
 કીધાં સરવે છારો, કેવળ જ્ઞાન ને કેવળ દર-
 શન, નીજ ગુણ લીનો લારો ॥ શ્રી જીનં ॥
 દાન શીયળ તપ ભાવના ભાવો, દયા ધર્મ
 તત્ત્વ સારો, ઋષી લાક્ષ્યંદજી એણીપેર વિ-

નવે, પ્રભુ મારો કરોને નીસ્તારો ॥ શ્રી જીન
મુજને પાર ઉતારો ॥ ઇતિ

શ્રી દીવાળીનું સ્તવન.

પુરવ દીશે હુઈ પાવાપુરી ॥ ધન ધાન્ય
ઋદ્ધિ સમૃદ્ધિ શું ભરી ॥ હુસ્તીપાળ નામે
તીહાં ભુપાળી ॥ વીર મુગતે ખીરાન્યા દીન
દીવાળી ॥ ૧ ॥ ગૌતમે ગુરૂની સેવા કીધી
મનમાની ॥ એક રાતમે હુવા કેવળજ્ઞાની
॥ જ કે ચૌદ રાજ્ય રહ્યા ભાળી ॥ વીર૦ ॥
અઢારે રાય હુવા ભગતા ॥ દોય દોય પો-
સા કીધા લગતા ॥ જકે વીર સામું રહ્યા
ભાળી ॥ વીર૦ ॥ પ્રભુએ દોય દીનરો સંથારો
કીધો ॥ સોળ પહોર લગે ઉપદેશ દીધો ॥
પ્રભુ મુગતી ગયા કર્મને ગાળી ॥ વીર૦ ॥
પ્રભુએ ત્રીશે વર્ષે સંયમ લીધો ॥ નીજ
આતમ કારજ સીદ્ધ કીધો ॥ વરસ ખેંતા-

૧૧૧૧ દીક્ષા પાળી ॥ વીર૦ ॥ પ્રભુને સાતસેં
 ચેલા ચૌદસેં ચેલી, જ્યાને મુગતી મહેલમાં
 દીયા મેલી ॥ જેણે કર્મના બીજ દીયાં
 બાળી ॥ વીર૦ ॥ પ્રભુને એક રાણી ને હુઈ એક
 ખેટી ॥ જુ કે મુગતી ગયા દુઃખ દીયાં
 મેટી, જમાઈ હુઓ જ્યારે જમાળી ॥ વીર૦
 ॥ પ્રભુને એક બહેન ને એકજ ભાઈ ॥
 જુકે સ્વર્ગે ગયા સમકીત પાઈ ॥ શ્રાવકનાં
 વૃત્ત શુદ્ધ પાળી ॥ વીર૦ ॥ ॥ ઋષભદત્ત ને દેવા-
 નંદા માતા ॥ નયણે નીરખતાં હુઈ શાતા ॥
 દોનું મુગતી ગયા કર્મને ગાળી ॥ વીર૦ ॥
 સીદ્ધારથ રાજા ને ત્રીસલા રાણી ॥ જેણે
 સંચારો કીધો સમતા આણી ॥ અન્યુય દે-
 વલોકે ટાંકે દીધો બાળી ॥ વીર૦ ॥ જેણી
 રાતે વીરે મુગતી પામી ॥ કેવળ પામ્યા
 ગૌતમ સ્વામી ॥ જ્યારે જાપ જપો નવકાર-
 વાળી ॥ વીર૦ ॥ સુધર્મા સ્વામી હુવા પાટ ધ-

હી ॥ જ્યારી કીર્તી મહીમા જોર ઘણી ॥
 દયામારગ દીયો અજવાળી ॥ વીરં ॥ જ્યારી
 પાટે હુવા જંબુ વૈરાગી ॥ રાતે પરણ્યા
 પ્રભાતે આઠે ત્યાગી ॥ સોળ વર્ષામે કાઠી
 કર્મ જાળી ॥ વીરં ॥ આઠે ભામની વૈરાગે
 ભીની ॥ પ્રભાતે પીચુ સાથે દીક્ષા લીની ॥
 અવીહડ પ્રીત સઘળી પાળી ॥ વીરં ॥ પ્રણવો
 પણ રાજનો બેટો ॥ જોકે જંબુ કુંવર
 શું હુવોરે ભેટો, પાંચસેં શું વૈરાગ પામ્યો
 તતકાળી ॥ વીરં ॥ વીસ જીન સમેત શીખર
 સીધ્યા ॥ અષ્ટાપદ ગીરનાર દોય સીધ્યા ॥
 વાસુપુજ્ય સીધ્યા ચંપા ચાલી ॥ વીરં ॥ મ-
 હાવીરે ચોમાસો કીયો પાવાપુરી ॥ કારતક
 વદી અમાવાશે મુગતી વરી ॥ ભણુતા મુણુ-
 તા મંગળ માળી ॥ વીરં ॥ દીન દીવાળીનો
 પાયો ટાણો ॥ તો રાત્રી ભોજન અસનાદિક
 નહીં ખાણો ॥ જ્યારો જાપ જપો શીચળ

પાળી ॥ વીર૦ ॥ ગુરૂચેલાની જોડી સુરજ
શશી ॥ ઋષી રાયચંદ કહે મારે મનડે વશી
॥ મેં જુગતી શું જોડ જોડી ટંકશાળી ॥વીર૦॥
પુજ્ય જેમલજી સ્થા પાસે ॥ શેહર નાગે-
રમેં કીયો ચોમાસો ॥ સંવત અઢાર વર્ષ
પીસ્તાળી ॥ વીર૦ ॥

ભક્તામર સ્તોત્ર-ગુજરાતી.

(વસંતતિલકા છંદ.)

ભક્તામરો લચીત તાજ મણિ પ્રભાના,
ઉદ્યોતકાર, હર પાપતમે જથાના;
આધારરૂપ ભવસાગરના જનોને,
એવા યુગાદિ પ્રભુ પાદ યુગે નમીને. ૧
કીધી સ્તુતિ સકલ શાસ્ત્રજ તાવ બોધે,
પામેલ બુદ્ધિ પદુથી સુરલોક નાથે;
ત્રલોક ચિત્તહર આરૂ ઉદાર સ્તોત્રે,

હું એ ખરે સ્તવીશ આદિ જીનેંદ્રને તે. ૨
 બુદ્ધિ વિનાજ સુરપૂજીત પાદ પીઠ ?
 મેં પ્રેરી બુદ્ધિ સ્તુતિમાં તજી લાજ શુદ્ધ !
 દેવા શીશુ વિણ જળે સ્થિત ચંદ્રબિંબ,
 ઇચ્છા કરેજ સહસા જન કોણ અન્ય ? ૩
 કે, વા ગુણો ગુણનિધી ! તુજ ચંદ્રકાન્ત,
 છે બુદ્ધિથી સુર ગુરુસમ કો સમર્થ ?
 જ્યાં ઉછળે મગરમચ્છ મહાન વાતે,
 રે કોણુ તે તરી શકેજ સમુદ્ર હાથે ? ૪
 તેવો તથાપિ તુજ ભક્તિ વડે મુનીશ !
 શક્તિ રહીત પણ હું સ્તુતિને કરીશ;
 પ્રીતે વિચાર બળનો તજી સિંહ સામે—
 ન થાય શું મૃગી શિશુ નીજ રક્ષવાને ? ૫
 શાસ્ત્રજ્ઞ અજ્ઞ ગણીને હસતાં છતાં એ,
 ભક્તિ તમારીજ મને બળથી વદાવે !
 જે કોકિલા મધુર ચૈત્ર વિષે ઉચારે,
 તે માત્ર આમૃતરૂ મોર તણા પ્રભાવે ! ૬

બાંધેલ પાપ જનનાં ભવ સર્વ જેહ;
 ત્હારી સ્તુતીથી ક્ષણમાં ક્ષય થાય તેહ;
 આલોક વ્યાસ નિશિનું ભમરા સમાન—
 અંધારૂં, સૂર્ય કિરણેથી હણાય જેમ. ૭
 માનીજ તેમ સ્તુતિ નાથ ! તમારી આ મેં
 આરંભી અદ્ય મતિથી પ્રભુના પ્રભાવે—
 તે ચિત્ત સજ્જન હરે જ્યમ બિંદુ પામે—
 મોતી તણી કમળ પત્ર વિષે પ્રભાને ! ૮
 દૂરે રહેા, રહિત દોષ સ્તુતિ તમારી !
 ત્હારી કથા પણ અહો ! જન પાપ હારી !
 દૂરે રહે રવિ કદી તદપી પ્રભાએ—
 ખીલે સરોવર વિષે કમળો ઘણાંએ ! ૯
 આશ્ચર્યના ભુવન ભુષણ ! ભુતનાથ !
 રૂપે ગુણે તુજ સ્તુતિ કરનાર અત્ર—
 તે તુલ્ય થાય તુજની, ધનીકો શું પોતે—
 પૈસે સમાન કરતા નથી આશ્રિતો ને ? ૧૦
 જો દર્શનીય પ્રભુ એક ટશેથી દેખે !

સંતોષથી નહિ બીજે જન નેત્ર પેખે;
 પી ચંદ્રકાન્ત પય ક્ષીરસમુદ્ર કેરું,
 પીશે પછી જળનિધી-જળ કોણ ખાઈ ? ૧૧
 જે શાંત રાગ રૂચિના પરમાણુ માત્ર,
 તે તેટલાજ ભુવે આપ થએલ ગાત્ર !
 એ હેતુથી ત્રિભુવને શણગાર રૂપ !
 તહારા સમાન નહિ અન્યતાણું સ્વરૂપ ! ૧૨
 ત્રૈલોક સર્વ ઉપમાજ છતનારૂ-
 ને નેત્ર, દેવ નર ઉરગ હારી તારૂ-
 ક્યાં મુખ ? ક્યાં વળી કલંકિત ચંદ્રખિંબ ?
 જે દિવસે પીગચટું પડી જાય ખુબ ! ૧૩
 સંપૂર્ણ ચંદ્રતણી કાન્તિ સમાન તારા-
 રૂડા ગુણો ભુવન ત્રૈણુ ઉલંઘનારા !
 ત્રૈલોકનાથ ! તુજ આશ્રિત એક તેને
 સ્વેચ્છા થકી વિચરતાં કદી કોણુ રોકે ? ૧૪
 આશ્ચર્ય શું પ્રભુ તણા મનમાં વિકાર-
 દેવાંગના કદી લાવી શકી લગાર !

સંહારકાળ પવને ગિરિ સર્વ ડોલે !
 મેરૂ ગિરિ શિખર શું કદી તોત્ત ડોલે ? ૧૫
 ધુમે રહીત, નહિ વાટ, ન લેલવાળો !
 ને આ સમગ્ર ત્રણ લોક પ્રકાશનારો ?
 ડોલાવનાર ગિરિ વાયુ ન બાધ પાસે ?
 તું નાથ છું અપર દીપ જગત પ્રકાશે ? ૧૬
 ઘેરી શકે કદી ન રાહુ ન અસ્ત થાય !
 સાથે પ્રકાશ ત્રણ લોક વીધે કરાય !
 તું હે મુનીદ્ર, નહી મેઘ વડે છવાય !
 લોકે પ્રજ્ઞાપ રવિથી અદકો ગણાય ! ૧૭
 મોહાંધકાસ્ દળનાર સદા પ્રકાશી !
 રાહુ મુખે ગ્રસિત ના નહિ મેઘ રાશી !
 શેલે તમારૂં મુખ પદ્મ અપાર રૂપે !
 જેવો અપૂર્વ શશિ લોક વિધે પ્રકાશે ! ૧૮
 શું રાત્રિમાં શશિ થકી દિવસે રવિથી !
 અંધારૂં તુજ અંદ્ર મુખ હરે પછીથી !
 સાલિ સુશોભિત રહી નિયત્ત ધરામાં !

શી મેઘની ગરજ હોયજ આભલામાં ? ૧૯

શોભે પ્રકાશ કરી જ્ઞાન તમો વિષે જે,

તેવું નહીં હરીહરાદિકના વિષે તે;

રત્નો વિષે સ્ફુરિત તેજ મહત્વ ભાસે,

તેવું ન કાચ કટકે ઉજળે જણાશે. ૨૦

માનું રૂઠું હરિહરાદિકને દીઠા તે !

દીઠે છતે હૃદય આપ વિષે ઠરે છે;

જોવા થકી જગતમાં પ્રભુનો પ્રકાશ,

જન્માન્તરે ન હરશે મન કોઈ નાથ ! ૨૧

સ્ત્રી સેંકડો પ્રસવતી કદી પુત્ર જાઝા,

ના અન્ય આપ સમ કો પ્રસવે જનેતા !

તારા અનેક ધરતીજ દિશા બધીય,

તેજે સ્ફુરિત રવિને પ્રસવેજ પૂર્વ. ૨૨

માને પરંપુરુષ સર્વ મુનિ તમોને,

ને અંધકાર સમીપે રવિ શુદ્ધ જાણે !

પામી તને સુરીત મૃત્યુ-જીતે મુનીંદ્ર !

છે ના બીજો કુશળ મોક્ષ તણોજ પંથ. ૨૩

તું, આશ્ચ, અવ્યય, અચિંત્ય અસંખ્ય વિભુ
છે, પ્રભુ, ઇશ્વર, અનંત અનંગ કેતુ-
યોગીશ્વરં વિદિતયોગ, અનેક એક;-

કે'છે તને વિમળ જ્ઞાન સ્વરૂપ સંત. ૨૪

છો બુદ્ધિ-બોધ થકી હે સુરપુજ્ય બુદ્ધ !

છો લોકને સુખદ-શંકર તેથી શુદ્ધ !

છો મોક્ષ-માર્ગ-વિધિ-ધારણથીજ ધાતા !

છો સ્પષ્ટ આપ પુરૂષોત્તમ સ્વામિ ત્રાતા ! ૨૫

ત્રૈલોક-દુઃખ હર નાથ ! તને નમોસ્તુ !

તું ભૂતળે અમલ ભુષણ ને નમોસ્તુ !

ત્રૈલોકનાજ પરમેશ્વરને નમોસ્તુ !

હે જન ! શોષક ભવાબ્ધી તને નમોસ્તુ ! ૨૬

આશ્રય શું ગુણજ સર્વ કદી મુનીશ !

તહારોજ આશ્રય કરી વસતા હમેશ !

દોષો ધરી વિવિધ આશ્રય ઉપજેલા,

ગર્વાદીકે ન તમને સ્વપને દીઠેલા ! ૨૭

ઉંચા અશોક તરૂં અશ્રિત કીર્ણ ઉંચ

અત્યંત નિર્મળ દીશે પ્રભુ આપ—રૂપ;
તે જેમ મેઘ—સમીપે રહી સૂર્ય—ખિંબ—
શોભે પ્રસારી કિરણો હણીને તીમિર. ૨૮

સીંહાસને મણિતણા કિરણે વિચિત્ર,
શોભે સુવર્ણ—સમ આપ શરીર ગૌર;
તે સૂર્ય—ખિંબ ઉદયાચળ શિર ટોચે,
આકાશમાં કિરણુ જેમ પ્રસારી શોભે. ૨૯

ધોળા ઢળે ચમર કુંદ—સમાન એવું,
શોભે સુવર્ણ—સમ રમ્ય શરીર ત્હારું;
તે ઉગતા શશિસમાં જગ—ઝરુ ધારે;
મેરૂતણા કનકના સિર પેંઠ શોભે ! ૩૦

ઢાંકે પ્રકાશ રવિનો શશિતુલ્ય રમ્ય !
મોતી—સમૂહ—રચનાથી દીપાયમાન !
એવાં પ્રભુજી તમને ત્રણ છત્ર શોભે,
ત્રૈલોક્યનું અધીપતિપણું તે જણાવે ! ૩૧

ગંભીર ઉચ્ચ સ્વરથી પુરી છે દિશાઓ,
ત્રૈલોક્યને સરસ—સંપદ આપનારો,

સદ્ધર્મરાજ જયને કથનાર ખુલ્લો !
 વાગે છે હુંદુભિ નલે યશવાદી ત્હારો. ૩૨
 મંદાર, સુંદર નમેરૂ જ પારિજાતે,
 સંતાનકાદિ પુલની બહુ વૃષ્ટિ ભારે;
 પાણીકણે સુરભિ મંદ સમીર પ્રેરે,
 શું દિવ્ય વાણી તુજ સ્વર્ગથકી પડે તે ! ૩૩
 શોભે વિભો ! પ્રસરતી તુજ કાંતિ ભારે,
 ત્રૈલોકના ધૃતિ-સમુહની કાંતિ હારે !
 તે ઉગતા રવિસમી બહુ છે, છતાંએ,
 રાત્રિ જીતે શીતલ ચંદ્ર સમાન તેજે ! ૩૪
 જે સ્વર્ગ મોક્ષ સમ માર્ગજ શોધી આપે;
 સદ્ધર્મ-તત્ત્વ કથવે પટુ ત્રૈણ લોકે,
 દિવ્યધ્વનિ તુજ થતો વિશદાર્થ સર્વ-
 ભાષા-સ્વભાવ-પરિણામ ગુણેથી યુક્ત. ૩૫
 ખીલેલ, હેમ-કમળો સમ કાંતિવાળા,
 ફેલૈરહેલ નખ-તેજ થકી રૂપાળા;
 એવા જીનેંદ્ર તુમ પાદ, ડગો ભરે છે

ત્યાં કલ્પના કમળની વિબુધો કરે છે ! ૩૬

એવી જિનેન્દ્ર થઈ જે વિભૂતિ તમોને,
ધર્મોપદેશ સમયે, નહિ તે બીજાને !

જેવી પ્રભા તિમિર હારી રવિ તણી છે,
તેવી પ્રકાશિત ગ્રહોની કદી બની છે ? ૩૭

ઝેંટા મદે મલિન ચંચળ શિર તેવો,
ગુંજરવે ભ્રમરના બહુ કોધી એવો;
ઐરાવતે તલિત ઉદ્ધત હાથી સામે—

આવેલ જોઈ તુમ આશ્રિત લો ન પામે ! ૩૮

લેહી ગજેન્દ્ર—શિર શ્વેત, રૂધિરવાળા,—

મોતી સમૂહ થકી ભુમી દિપાવી એવા.—

દોડેલ સીંહ તણી દોટ વિષે પડે જે,

ના તુજ પાદ ગિરિ આશ્રયથી મરે તે ! ૩૯

જે જોરમાં પ્રલયના પવને થએલો,

ઓઢા ઉડે બહુજ અગ્નિ દવે ધીકેલો;

સંહારસે જગત સન્મુખ તેમ આવે,

તે તુજ કીર્તન રૂપી જળ શાંત પાડે. ૪૦

જે રક્ત નેત્ર, પિક-કંઠ સમાન કાળો,
 ઉંચી ફણે સરપ સન્મુખ આવનારો;
 તેને નિશંક જન તેહ ઉલંઘી આલે,
 ત્વં નામ નાગદમની દીલ જેહ ધારે ! ૪૧

નાથે તુરંગ ગજ શબ્દ કરે મહાન !
 એવું રણે નૃપતિનું બળવાન સૈન્ય;
 લેદાય છે તિમિર જેમ રવિ કરેથી,
 છેદાય શિશ્રુ ત્યમ તે તુજ કીર્તનેથી. ૪૨

બહીં થકી હુણિત હસ્તિ રૂઘિર બહે છે;
 યોદ્ધા પ્રવાહ થકી આતુર જ્યાં તરે છે,
 એવા યુધે અજીત શત્રુ જીતે, જનો તે,-
 ત્વત્પાદ પંકજ રૂપી વન શર્ણુ લે જે. ૪૩

જ્યાં ઉછળે મગર મચ્છ તરંગ ઝાઝા,
 ને વાડવાશ્નિ ભયકારી થકી ભરેલા;
 એવાજ સાગર વિષે સ્થિત નાવ જે છે,
 તે નિર્ભયે તુજતણા સ્મરણે તરે છે. ૪૪
 જે છે નમ્યા ભયદ રોગ જળોદરેથી;

પામ્યા દશા દુઃખદ આશા ન દેહ તેથી;
 ત્વદ્વપાદ-પદ્મ રજ અમૃત નીજ દેહે-
 ચોળે, બને મનુજ કામ સમાન રૂપે ! ૪૫
 બેડી જડી પગથી છેક ગળા સુધીની,
 તેની ઝીણી આણીથી જાંગ ઘસાય જેની;
 એવા અહોનિશ જપે તુજ નામ મંત્ર,
 તોતે જનો તુરત થાય રહીત બંધ ? ૪૬
 જે મત્ત હસ્તિ, અહિ, સિંહ, દવાનલાગ્નિ,
 સંગ્રામ સાગર જળોદર બંધનોથી—
 પેદા થએલ ભય, તે ઝટ નાશ પામે !
 ત્હારું કરે સ્તવન આ, મતીમાન પાઠે ! ૪૭
 આ સ્તોત્ર માળ તુજના ગુણથી ગુંથી મેં,
 ભક્તિ થકી વિવિધ વર્ણ રૂપીજ પુષ્પે;
 તેને જિનેંદ્ર ! જન જે નિત કંઠ નામે,
 તે માન તુંગ અવશા શુભ લક્ષ્મી પામે. ૪૮

॥ શ્રી કલ્યાણમંદિર સ્તોત્ર ॥

(હરિગીત છંદ.)

કલ્યાણનું મંદિર અને ઉદાર ઈચ્છીત આપવે,
 દાતા અભય ભયભીતને, સમર્થ દુરિત કાપવે;
 સંસાર દરિયે કુપ્તતાને નાવ રૂપે જે વળી,
 નિર્દોષ પ્રભુના પદકમળને પ્રથમ હું પ્રેમે નમી. ૧

સાગર સમા જેના મહીમાની સ્તુતિ કરવા વિષે,
 વિશાળ બુદ્ધિ સુરગુરુ તે, છેક શક્તિ હીણ દીશે;
 વળી કમઠ કેરા ગર્વને જે બાળવે અગ્નિ અરે,
 તીર્થેશ્વની સ્તુતિ કરીશજ તેમની હુંતો ખરે. ૨

સામાન્ય રીતે પણ તમારા રૂપને વિસ્તાર વા,
 જીનરાજ ! શક્તિમાન દુર્લભ મુદ્ધમુજસમ છે થવા;
 દિન અંધ ધીરજવાન બચ્ચું છુડતું જે તેહથી,
 નહિ સૂર્ય કેરા રૂપને વણી શકાશે સ્નેહથી. ૩

અનુભવ કરે તુજ ગુણતણો જન મોહના ટળવા થકી,
 નહિ પાર પામે નાથ ! તે પણ આપ ગુણ ગણતાં કદી;
 જ્યમ પ્રલયકાળવડે ખસેલા જળ થકી સમુદ્રના,
 ખુલ્લા થયેલા રત્ન ઢગલા કોથી માપી શકાય ના. ૪

દેદીપ્યમાન અસખ્ય ગુણની ખાણ નાથ તમારી હું,
 આરભતો કરવા સ્તુતિ પણ મદ્બુદ્ધિમાન છું ! !
 શું બાળ પણ કે, તું નથી લખાવી બેઉ હાથને;
 નિજ બુદ્ધિના અનુસારથીજ સમુદ્રના વિસ્તારને. ૫
 હે ઈશ ! યોગી પણ તમારા ગુણ જે ન કહી શકે !
 સામર્થ્ય માફ કયાંથી વર્ણન મુજથી તેનું થઈ શકે;
 વિચાર વિણનું કાર્ય આ ગણાય માફ તેહથી;
 પણ પક્ષો શું પોતાતણી ભાષા કહો વદતાં નથી ? ૬
 અચિંત્ય મહિમાવાન સ્તુતિ આપની હો જન રે,
 તુજ નામ પણ સંસારથી ત્રેલોકનું રક્ષણ કરે;
 જ્યમ ગ્રીષ્મ ડેરા સખત તાપ વડે મુસાફર જે દુઃખી,
 તે થાય કમળ તલાવ ડેરા શીતળ વાયુથી સુખી. ૭
 હે સ્વામી આપ હૃદય વિષે આવો તદ્દા પ્રાણી તણાં,
 ક્ષણ માત્રમાં દ્રઢ કર્મબંધન જાય તુટી જગ તણાં;
 વનના મયુરો મધ્યમાં જેવી રીતે આવ્યા થકી,
 ચંદન તણા તરૂંથીજ સર્પો સઘ છુટે છે નકી. ૮
 દર્શન અહો જીતેન્દ્ર ! માત્ર મનુષ્યને જે થાય છે,
 તો સેંકડો દુઃખ લયભરેલાં સહેજમાં ટળી જાય છે;
 ગોવાળ કિંવા સુર્ય તેજસ્વી તણા દીઠા થકી,

પશુઓ મુકાયે સઘ જેવાં નાસતા ચોરો થકી. ૯
 તારક તમે જીનરાજ ! કેવી રીતથી સસારીના !
 તમને હૃદયમાં ધારી ઉલટા તારતા સસારીઆ !!
 આશ્ચર્ય છે પણ ચર્મ કેરી મસકથી સાચું ઠરે,
 અંદર ભરેલા વાયુના આધારથી જળને તરે !! ૧૦
 હરિ, હર અને બ્રહ્માદિના પ્રભાવને જેણે હણ્યો,
 ક્ષણ માત્રમા તે રતિપતિને સ્હેજમાં આપે હણ્યો;
 જે પાણી અગ્નિ અન્યને બુઝાવતું પણ વારમાં,
 તે પાણીને વડવાનળે પીધું ન શું ક્ષણ વારમાં ? ૧૧
 હે સ્વામિ ! અતિશય ભારવાળા આપને પામ્યા પછી,
 કેવી રીતે પ્રાણી અહો ! નીજ હૃદયમાં ધાર્યા થકી;
 અતિ લઘુપણે ભવરૂપ દરિયો સ્હેજમા તરી જાય છે ?
 અથવા મહાન જનોતણો મહિમા અર્થિત્ય ગણાય છે. ૧૨
 હે પ્રભુ ! જ્યારે પ્રથમથી આપે હણ્યો તો ક્રોધને,
 આશ્ચર્ય ત્યારે કેમ બાળ્યા કર્મરૂપી ચોરને ?
 અથવા નહીં આ અવનીમાં શું દેખવામાં આવતું ?
 શીતળ પડે જે હીમ તે લીલાં વનોને બાળતું !! ૧૩
 હે જીન ! યોગી આપને પરમાત્મ રૂપેથી સદા,
 નિજ હૃદય કમળે શાન રૂપી ચક્ષુથી અવલોકતા,

પુનિત નિર્મળ કાંતિવાળા કમળનું બી સંભવે,
 શું કમળ કેરી કણિકાના મધ્યવિષ્ટ બીજે સ્થળે? ૧૪
 ક્ષણ માત્રમાં જીનરાજ ! ભવિજન આપ કેરા ધ્યાનથી,
 પામે દશા પરમાત્મની તજ દેહને પ્રભુ જ્ઞાનથી;
 જ્યમ તિવ્ર અગ્નિ તાપથી મિશ્રીત ધાતુ હોય તે,
 પથ્થરપણાને ત્યાગીને તત્કાળ સોનું થાય છે!! ૧૫
 હે જીન ! હમેશાં ભવ્યજન જે દેહના અંતર વિષે;
 ધરતા તમારું ધ્યાન તેનો નાશ કરતા કેમ તે?
 અથવા સ્વભાવ મહાજન મધ્યસ્તનો એવો સદા,
 વિગ્રહ તણો કરી નાશને શાંતિ પ્રસારે ઉભય થા. ૧૬
 નહિ ભેદ હે પ્રભુ ! આપને આત્મા વિષે એ બુદ્ધિથી,
 ચિંતન કરે પડિત અહીં તે, આપસમ થાયે નકી,
 જે જળ વિષે શ્રદ્ધા થકી અમ્રતતણું ચિંતન કરે,
 તે જળ ખરેખર વિષના વિકારને શું ના હરે? ૧૭
 તમનેજ અજ્ઞાને રહિત પરધર્મી પણ નામાંતરે,
 વિષુ ! હરિહરાદિક બુદ્ધિથી નિશ્ચય કરી પામે ખરે;
 કમળા તણા રોગેથી જેનાં નેત્ર પ્રભુ ! પીળાં રહે.
 તે સાફ ઘોળા શંખને શું પ્રીતવર્ણી નહી કહે? ૧૮
 ધર્મોપદેશ તણા સમયમાં આપના સહવાસથી,

તરે પણ અશોકજ થાય, તો શું મનુજનું કેવું પછી;
 જ્યમ સૂર્યના ઉગ્યા થકી નામાત્ર માનવી જગતાં,
 પણ વૃક્ષ પદ્મવ પુષ્પ સાથે સ્હેજમાં પ્રકુક્ષિત થતાં. ૧૯
 ચારે દિશાએ દેવ જે પુષ્પો તણી વૃષ્ટિ કરે;
 આશ્ચર્ય નીચાં મુખવાળાં ડીટથી તે ક્યમ પડે ?
 હે મુનીશ ! અથવા આપનું સામિપ્ય જવ પમાય છે,
 પંડીત અને પુષ્પોતણાં બંધન અધો મુખ થાય છે ! ૨૦
 જે આપના ગંભીર હૃદયના સમુદ્રમાથી ઉપજે,
 તે વાણિમાં અમૃતપણું લોકો કહે તે સત્ય છે;
 કાંકે કરીને પાન પરમાનંદને લજ્જતા થકા,
 લવિજન અહો એથી કરીને શીઘ્ર અજરામર થતા. ૨૧
 દેવો વીંઝે જે પવિત્ર ચાત્ર સ્વામિ ! આપ સમીપ તે,
 હું ધારું છું નીચા નમી ઉંચા જતાં એમજ કહે;
 “ મુનિ શ્રેષ્ઠ એવા પાર્શ્વને જે નમન કરશે સ્નેહથી,
 તે શુદ્ધ ભાવી ઉર્ધ્વ ગતિને પામશે નિશ્ચય થકી.” ૨૨
 સુવર્ણ રત્નોથી બનેલા ઉજ્જવળ સિંહાસને,
 ગંભીર વાણી વાનરૂપે શ્યામ સ્વામિ આપને;
 ઉત્સુક થઈને લવ્યજન રૂપી મયુરો નિરખે,
 મેરૂ શીરે અતિ ગ્લાજતા નવ મેઘસમ પ્રિતિ વડે !! ૨૩

ઉંચે જતી તુમ શ્યામ લામડળ તણી કાંતિ વડે,
 લોપાય રંગ અશોક કેરા પાનનો સ્વામિ ખરે;
 પ્રાણી સચેતન તો પછી વીતરાગ ! આપ સમાગમે,
 રે કાણુ આ સંસારમાં પામે નહીં વૈરાગ્યને ? ૨૪
 “ રે રે પ્રમાદ તજે, અતે આવી લજે આ નાથને,
 જે મોક્ષપુરી પ્રત્યે જતા વ્યાપારી પાર્શ્વનાથને ! ”
 સુર દુહ્મીનો શબ્દ જે આકાશમાં વ્યાપી રહે,
 હું માનું છું હે દેવ ! તે ત્રૈલોક્યને એમજ કહે. ૨૫
 હે નાથ ! આ ત્રૈલોક્યમાં પ્રકાશ જવ આપે કર્યો,
 તારા સહિત આ ચંદ્રમા, તવ હીણુ અધિકારી કર્યો;
 મોતી સમૂહે શોભતાં ત્રણુ છત્રના મીશે કરી,
 (તિ)આવ્યો પ્રભુની પાસ નકી રૂપ ત્રણુ જાણે ધરી. ૨૬
 કીર્તિ પ્રતાપજ કાંતિ કેરા સમૂહથી ત્રૈલોક આ,
 ગોળારૂપે ભગવાન ! જ્યમ આપે પૂરેલાં હોયના !
 રૂપ સુવર્ણ અતે વળી માણીક્યથી નિર્મીત ખરે,
 ચોપાસથી શોભી રહ્યા લમ આપ ત્રણુ કિલ્લાવડે. ૨૭
 પડતી પ્રભુ ! તુમ પાદમાં દેવેન્દ્ર નમતા તેમની,
 રત્ને રચીત મુગટો તજીને દિવ્યમાળા પુષ્પની;
 હું માનું છું મનમાં ખરે એ યોગ્ય થાયે સર્વથી,

વિભુ આપનો સગમ થતાં શું મનોબીજે રમતાં નથી. ૨૮
 હે નાથ ! આ સંસાર સાગરથી તમે વિમુખ છો,
 નિજ આશ્રિતોને તારતા, વિશ્વવેશ તે તો યોગ્ય છે,
 લોકો તરે માટી તણા ઘટ કર્મપાક સહિતથી,
 આશ્ચર્ય વિભુ ! પણ આપ છો રહિત કર્મ વિપાકથી. ૨૯
 વિશ્વવેશ, નપાલક ! છતાં પણ આપ દુર્ગત દીશતા,
 હે ઇશ ! અક્ષર છો, તથાપી રહિત લિપિ સર્વથા !
 વળી દેવ છે અજ્ઞાનિને પણ તારનાર સદૈવ જો !
 વિચિત્ર તે ત્રિલાક બોધક જ્ઞાન આપ વિષે રુકુરે !! ૩૦
 આકાશ આપ પ્રદિત કરે એવી અતિપય ધુળ જો,
 શઠ કમઠ ત્યે ક્રોધથી ઉઠાડી સ્વામિ આપને;
 છાયા પરતુ નાથ ! તેથી આપની ઢકાઈ નથી !!
 ઉલટો છવાં. દુષ્ટ પોતે કૃત્ય પોતાના થકી !! ૩૧
 વિન્નળી સોહત ધનધોર મુશલધારથી વળી વર્ષતો,
 વર્ષાદ દુસ્તર કમઠ દૈત્યે, છોડિયો પ્રભુ ! ગાજતો;
 તેણે અહો જનરાજ ઉલટું રૂપ ત્યાં રહેજો ધર્યું,
 તિક્ષણ શુર ! તલવાર કેરું કામ તે સામુ કર્યું !! ૩૨
 વિક્રાળ ઉર ! કેસ લટકે માળ શયના શિરની,
 ભયકારી અન્ન મુખ વિષેથી નિકળે જેના વળી;

એવો સમૂહ પિશાયનો જે આપ પ્રત્યે પ્રેરિયો,
 હે દેવ ! પ્રતિભવ દુઃખકારી તેહને તે તો થયો ! ! ૩૩
 હે ત્રણુભુવનના નાથ ! જેઓ અન્ય કાર્યો છોડીને,
 ત્રિકાળ વિધીવત પૂજતા તુજ ચરણને ચિત્ત જોડીને
 વળી ભક્તિના ઉદ્ધાસથી રોમાંચવાળો દેહ છે,
 આ પૃથ્વીમાં તે ભવ્યજનને હે પ્રભુજી ધન્ય છે. ૩૪
 હે મુનીશ ! આ સંસારરૂપ અપાર સાગરને વિષે,
 હું માનુ છું તું મ નામ નહિ મુજ શ્રવણમાં આવ્યું હશે;
 શુદ્ધતા છતાંય પવિત્ર મંત્રરૂપી તમારા નામને,
 આપત્તિરૂપી સર્પિણો શું સમીપમાં આવી શકે ? ૩૫
 હે દેવ જન્માંતર વિષે પણ આપના બે ચરણ જે,
 બળવાન ઇચ્છત આપવે તે, મેં નહીં પૂજ્યા હશે;
 હે મુનીશ હું તેથી કરીને જરૂર આ ભવને વિષે,
 સ્થળ હૃદય વેધક પરાભવનું થયેલો જાતે દીશે. ૩૬
 નીશ્ચય અરે ! મોહાધકારે વ્યાપ્ત એવાં નેત્રથી,
 પૂર્વે કદી મે એક વેળા પણ પ્રભુ જોયા નથી;
 કેવી રીતે થઈ હૃદય ભેદક અન્યથા પીડે મને,
 બળવાન બંધનની ગતિવાળા અનર્થો શરીરને. ૩૭
 કદી સાંભળ્યા, પૂજ્યા ખરેખર, આપને નિરખ્યા હશે,

પણ પ્રીતિથી ભક્તિવડે નહિ હૃદયમાં ધાર્યા હશે;
 જનબંધુ ! તેથી દુઃખપાત્ર થએલ છું ભવને વિષે,
 કાંકે ક્રિયા ભાવે રહિત નહિ આપથી ફળ કાંઈએ. ૩૮
 સુખકારી શરણાંગત પ્રભુ ! હિતકારીજન દુખિયા તણા;
 હે યોગિયોમાં શ્રેષ્ઠ ! સ્થળ કરૂણા અને પુણ્યજ તણા;
 ભક્તિ થકી નમતો હું તે મહેશ ! મા'રા ઉપરે,
 તત્પર થાો દુઃખ અંકુરોને ટાળવા કરૂણા વડે. ૩૯
 અસંખ્ય બળનું શરણુ ને વળી શરણુ કરવા યોગ્ય જો,
 અરી નાશથી થઈ કીર્તિ એવા આપના પગ કમળને;
 શરણુ છતાં પણ ભુવન પાવન ! ધ્યાનથી કદી હીણુતો,
 છું પ્રથમથીજ હણાયલો હણવાજ માટે યોગ્ય જો ૪૦
 હે અખિન્ન વસ્તુ જાણનાર ! વંદ્ય ! હે દેવેન્દ્ર ને,
 સંસારના તારક ! અને ભુવનાધિનાથ ! પ્રભુ ! તમે;
 ભયકારી દુઃખદરિયા થકી આજે પવિત્ર કરો અને,
 કરૂણાતણા હે સિંધુ ! તારો દેવ ! દુખિયાને મને. ૪૧
 હે નાથ ! આપ ચરણુ કમળની નિત્ય સંચીત જો કરી,
 તે ભક્તિ કેરી સંતતિનું હોય ફળ કદી જો જરી;
 તો શરણુ કરવા યોગ્ય ! માત્રજ આપને શરણુ રહ્યો,
 તે અહીં અને ભવ અન્યમાં પોતેજ મુજ સ્વામી થજો. ૪૨

એ રીતથી રૂડે પ્રકારે સ્થિર બુદ્ધિવાન ને,
અતિ હર્ષથી રોમાંચી જેના શરીર કેરા અંગ તે;
તુજ સુખકમળ નિર્મળ વિષે જીતેંદ્ર ! બાંધા ષ્ટિને,
જે લવ્યજન હે પ્રભુ ! રચે છે, આપ કેરી સ્તુતિને. ૪૩

પુષ્પિતાશ્રા ઇંદ્ર.

જન નયન કુમદચંદ્ર સ્વામી,
ચળકતી સપદ સ્વર્ગનીજ પામી;
નિરમળ મનના થવા થકી એ,
તુરત થશે જન મોક્ષને વિષે તે.

॥ શ્રી ચૈવીસજિન આરતી ॥

જય મુક્તિદાતા, પ્રભુ જય મુક્તિ દાતા,
તુજને વંદન કરીએ (૨)
ગુણ તારા ગાતા, જયદેવ જયદેવ— એ ટેક.
આદીનાથ અજીત, સલવ સુખકારી ॥ પ્રનુ સં ૦ ॥
કુળ હમારાં કાપો, હે લવ લવ હારી ॥ જન ૧૦ ॥ ૧ ॥
અભિનંદન સુમતી, પદ્મ તું મુજ પ્યારો ॥ પ્રનુ ૫૦ ॥
સુપાર્શ્વચંદ્ર સુબુદ્ધિ, શિતળ લવ તારો ॥ જન ૧૦ ॥ ૨ ॥

શ્રેયાંસ વાસુ વિમળ, અનંત ગુણુ ભરીયા ॥ પ્રભુ અં ॥
 કષ્ટ ભવોના કાપી, શિવરમણી વરિયા ॥ જયં ॥ ૩ ॥
 ધર્મ ધુરંધર નાથ, આપ વશ્યા મુકિત ॥ પ્રભુ આં ॥
 શાંતીનાથ સુણો શ્રવણે, દાસતણી યુકિત ॥ જયં ॥ ૪ ॥
 કુંથુનાથ કાડે, કાઢ્ય કુવનમાંથી ॥ પ્રભુ કાં ॥
 અર મલ્લિતે પ્રભુમું, તારો કર સાથી ॥ જયં ॥ ૫ ॥
 મુનિસુવ્રત મહારાજ, અગણિત મુજખામી ॥ પ્રભુ અં ॥
 વંદુ શિર હું નામી, તાર અંતર જામી ॥ જયં ॥ ૬ ॥
 નેમિનાથ ભગવાન, ભાવ ધરી ભાજો ॥ પ્રભુ ભાં ॥
 નિર્મળ નેમ નગીના, દુઃખ સર્વે ટાજો ॥ જયં ॥ ૭ ॥
 પાર્શ્વ પર્મ કૃપાળ, જન પાલણુ હારો ॥ પ્રભુ જં ॥
 વર્ધમાન જન વંદુ, ભવ જળથી તારો ॥ જયં ॥ ૮ ॥
 ચોવીશ જન ભકિત, ભાવ ધરી કરશે ॥ પ્રભુ ભાં ॥
 જન્મ મરણુ દુઃખ ટાળી, મુકિતને વરશે ॥ જયં ॥ ૯ ॥
 નમી તુજને કહે નેમ, નાથ તું છે મહારો ॥ પ્રભુ નાં ॥
 જ્ઞેનપ્રવૃતક મંડળ, શાસન સહુ તાહરો ॥ જયં ॥ ૧૦ ॥

॥ શ્રી સાધુ વંદના પ્રારંભઃ ॥

નમુ અનંત ચોવીશી, ઋષભાદિક મહાવીર ॥

આરજ ક્ષેત્રમાં, ધાલી ધર્મની શીર ॥ ૧ ॥
 મહા અતુલ્ય બળિ નર, શુર વીરને ધીર ॥
 તીરથ પ્રવર્તાવી, પહોલા ભવજળ તીર ॥ ૨ ॥
 શ્રીમંધર પ્રમુખ, જઘન્ય તીર્થકર વીર ॥
 છે અઢી દ્વીપમા, જયવંતા જગદીશ ॥ ૩ ॥
 એકશો ને શિત્તર, ઉત્કૃષ્ટ પદે જગીશ ॥
 ધન્ય મહોટા પ્રભુજી, તેહને નમાવુ શીશ. ॥ ૪ ॥
 કેવળી દોય કોડી, ઉત્કૃષ્ટા નવ કોડિ ॥
 મુનિ દોય સહસ કોડી, ઉત્કૃષ્ટા નવસહસ કોડિ ॥ ૫ ॥
 વિચરે વિદેહે, મહોટા તપસી ધોર ॥
 ભાવે કરિ વદુ, ટાળે ભવની ખોડ ॥ ૬ ॥
 ચોવીશે જિનના, સઘળા એ ગણધાર ॥
 ચૌદશેને ખાવન, તે પ્રભુમુ સુખકાર ॥ ૭ ॥
 જિનશાસન નાયક, ધન્ય શ્રી વીર જિણુદ ॥
 ગૌતમાદિક ગણધર, વર્તાવ્યો આણુંદ ॥ ૮ ॥
 શ્રી ઋષભદેવના, ભરતાદિક સો પુત્ર ॥
 વૈરાગ્ય મન આણી, સયમ લિયો અદ્ભૂત ॥ ૯ ॥
 કેવળ ઉપસાજ્યું, કરી કરણી કરતુત ॥
 જિનમત દીપાવી, સઘળા મોક્ષ પહુંત ॥ ૧૦ ॥

શ્રી ભરતેશ્વરના, હુઆ પટોધર આડ ॥
 આદિત્ય જશાદિક, પહોત્યા શિવપુર વાટ ॥ ૧૧ ॥
 શ્રી જિન અંતરના, હુવા પાટ અસંખ્ય ॥
 મુનિ મુકતે પહોત્યા, ટાળિ કર્ષના વંક ॥ ૧૨ ॥
 ધન્ય કપિલ મુનિવર, નમિ નમુ અણુગાર ॥
 જોણે તતક્ષણ ત્યાગ્યો, સહસરમણિ પરિવાર ॥ ૧૩ ॥
 મુનિવર હરકેશી, ચિત્ત મુનીસર સાર ॥
 શુદ્ધ સંયમ પાળી, પામ્યા ભવનો પાર ॥ ૧૪ ॥
 વળિ ઇષ્ટકાર રાજ, ઘેર કમળાવતિ નાર ॥
 ભગૂ તે જશા, તેહના દોય કુમાર ॥ ૧૫ ॥
 છયે ઋદ્ધિ છોડિને, લીધો સયમ ભાર ॥
 ઇણ અદ્યકાળમાં, પામ્યા મોક્ષ દુવાર ॥ ૧૬ ॥
 વળિ સંયતિ રાજ, હરણુ આહિડે જાય ॥
 મુનિવર ગદલાળી, આણ્યો મારગ ઠાય ॥ ૧૭ ॥
 ચારિત્ર લખને, ભેટયા ગુરૂના પાય ॥
 ક્ષત્રિરાજ ઋષીશ્વર ચર્ચા કરી ચિત્ત લાય ॥ ૧૮ ॥
 વળિ દશે ચક્રવર્તિ, રાજ્ય રમણિ ઋદ્ધિ છોડ ॥
 દશે મુગતે પહોત્યા, કુળને શોભા ચોડ ॥ ૧૯ ॥
 ઇણુ અવસરિપણીમાં, આડ રામ ગયા મોક્ષ ॥

બળભદ્ર મુનિશ્વર, ગયા પંચમે દેવલોક ॥ ૨૦ ॥
 દશાર્જુભદ્ર રાજા, વીર વાંઘા ધરિ માન ॥
 પછે ઈંદ્ર હઠાયો, દિયો છકાય અભેદાન ॥ ૨૧ ॥
 કરકંડુ પ્રમુખ, ચારે પ્રત્યેક બુદ્ધ ॥
 મુનિ મુકતે પહોત્યા, જીત્યા કર્મ મહા જોદ્ધ ॥ ૨૨ ॥
 ધન્ય મ્હોટા મુનિવર, મૃગાપુત્ર જગીશ ॥
 મુનિવર અનાથી, જીત્યા રાગ ને રીશ ॥ ૨૩ ॥
 વાળ સમુદ્રપાળ મુનિ, રાજેમતિ રહનેમ ॥
 કેશી ને ગૌતમ, પામ્યા શિવપુર ક્ષેમ ॥ ૨૪ ॥
 ધન્ય વિજયઘોષ મુનિ, જયઘોષ વળિ જાણુ ॥
 શ્રી ગર્ગાચારજ, પહોત્યા છે નિરવાણુ ॥ ૨૫ ॥
 શ્રી ઉત્તરાધ્યયનમાં, જિનવરે કર્યા વખાણુ ॥
 શુદ્ધ મને ધ્યાવો, મનમેં ધીરજ આણુ ॥ ૨૬ ॥
 વળી ખંદક સન્યાસી, રાખ્યો ગૌતમ સ્નેહ ॥
 મહાવીર સમીપે, પંચ મહાવ્રત લેહ ॥ ૨૭ ॥
 તપ કઠણુ કરીને, ઝોંસી આપણુ દેહ ॥
 ગયા અચ્યુત દેવલોકે, અવિલેશે ભવ છેહ ॥ ૨૮ ॥
 વાળી ઋષભદત્ત મુનિ, શેઠ સુદર્શન સાર ॥
 શિવરાજઋષીશ્વર, ધન્ય ગાંગેય અણુગાર ॥ ૨૯ ॥

શુદ્ધ સયમ પાળી, પામ્યા ઢેવળ સાર ॥
 એ ચારે મુનિવર, પહોત્યા મોક્ષ મોઝાર ॥૩૦॥
 ભગવંતની માતા, ધન ધન સતિ દેવાનદા ॥
 વળિ સતી જયંતિ, છોડ દિયા ધર કંદા ॥ ૩૧॥
 સતિ મુગતે પહોત્યાં, વળિ તે વીરના નંદ ॥
 મહાસતી સુદર્શના, ઘણિ સતિયોના વૃંદ ॥૩૨॥
 વળી કાર્તિક શેઠે, પડિમા વહિ શુર વીર ॥
 જમ્યો મહોરા ઉપર, તાપસ બળતી ખીર ॥ ૩૩ ॥
 પછિ ચારિત્ર લીધું, મીત્ર એકસહસ આઠ ભીર ॥
 મરિ હુવા શકેંદ્ર, ચ્યવિ લેશે ભવ તીર ॥ ૩૪ ॥
 વળિ રાય ઉદાઘ, દિયો ભાણેજને રાજ ॥
 પછિ ચારિત્ર લેધને, સાર્યાં આતમ કાજ ॥૩૫॥
 ગગદત્ત મુનિ આણુંદ, તરણ તારણ જીહાજ ॥
 કુશળ મુનિ રહો, દિયો ઘણાને સાજ ॥ ૩૬ ॥
 ધન્ય સુનક્ષત્ર મુનિવર, સર્વાનુભૂતિ અણુગાર ॥
 આરાધિક હુધને, ગયા દેવલોક મોઝાર ॥૩૭ ॥
 ચ્યવિ મુગતે જાશે, વળિ સીંહ મુનીશ્વરસાર ॥
 બીજા પણ મુનિવર, ભગવતિમાં અધિકાર ॥૩૮॥
 શ્રેણિકનો બેટો, મહોટો મુનિવર મેઘ ॥

તજી આઠ અંતેહરિ, આણ્યો મન સવેગ ॥ ૩૯ ॥
 વીરયેં વ્રત લેછને, બાંધી તપની તેગ ॥
 ગયા વિજય વિમાને, ચ્યવિ લેશે શિવ વેગ ॥ ૪૦ ॥
 ધન્ય થાવર્યાં પુત્ર, તજી બત્રીશે નાર ॥
 તેની સાથે નીકળ્યા, પુરૂષ એક હજાર ॥ ૪૧ ॥
 શુકદેવ સંન્યાસી, એક સહસ શિષ્ય લાર ॥
 પંચસયશું શેલક, લીધો સંયમ લાર ॥ ૪૨ ॥
 સર્વ સહસ્ત્ર અઢાઈ, ઘણા જીવોને તાર ॥
 પુરરગિરી ઉપર, કિયો પાદોપગમન સથાર ॥ ૪૩ ॥
 આરાધિકે હુછને, કીધો ખેવો પાર ॥
 હુવા મહોટા મુનિવર, નામ લિયાં નિસ્તાર ॥ ૪૪ ॥
 ધન્ય જિનપાળ મુનિવર, દોય ધનાવા સાધ ॥
 ગયા પ્રથમ દેવલોકે, મોક્ષ જાશે આગધ ॥ ૪૫ ॥
 મહિનાયના છ મિત્ર, મહાબળ પ્રમુખ મુનિરાય ॥
 સર્વે મુકતે સીધાવ્યા, મહોટી પદવી પાય ॥ ૪૬ ॥
 વળિ જિતશત્રુ રાજ, સુષુદ્ધિ નામે પ્રધાન ॥
 પોતે ચારિત્ર લેછને, પાન્યા મોક્ષ નિધાન ॥ ૪૭ ॥
 ધન્ય તેતળિ મુનિવર, દિયો છકાય અભેદાન ॥
 પોટિલા પ્રતિજોખ્યા, પામ્યા કેવળજ્ઞાન ॥ ૪૮ ॥

ધન્ય પાંચે પાંડવ, તજી દ્રૌપદી નાર ॥
 સ્થિતરની પાસે, લીધો સંયમ ભાર ॥ ૪૯ ॥
 શ્રી નેમિ વંદનનો, એહવો અભિગ્રહ કીધ ॥
 માસ માસખમણુ તપ, શેત્રુંજય જઈ સિદ્ધ ॥ ૫૦ ॥
 ધર્મ ઘોષતણુ શિષ્ય, ધર્મરૂચિ અણુગાર ॥
 કીડીયોની કરણા, આણી દયા અપાર ॥ ૫૧ ॥
 કડવા તુંબાનો, કીધો સધળો આહાર ॥
 સર્વાર્થસિદ્ધ પહોલ્યા, અવિ લેશે ભવ પાર ॥ ૫૨ ॥
 વળી પુંડરિક રાગ, કુંડરિક ડગીયો જાણુ ॥
 પોતે ચારિત્ર લેછને, ન ધાલી ધર્મમાં હાણુ ॥ ૫૩ ॥
 સર્વાર્થસિદ્ધ પહોલ્યા, અવી લેશે નિરવાણુ ॥
 શ્રી જ્ઞાતાસૂત્રમાં, જિનવરે કર્યા વખાણુ ॥ ૫૪ ॥
 ગૌતમદિક કુમર, સગા અઢારે બ્રાત ॥
 સર્વ અંધકવિસ્તુ સુત, ધારણિ જ્યારી માત ॥ ૫૫ ॥
 તજી આઠ અંતેઊરી, કાઢિ દીક્ષાની વાત ॥
 ચારિત્ર લેછને, કીધો મુક્તિનો સાથ ॥ ૫૬ ॥
 શ્રી અનેક સેનાદિક, જ્યે સહોદર ભાય ॥
 વસુદેવના નંદન, દેવકી જ્યારી માય ॥ ૫૭ ॥
 ભદીલપુર નગરી, નાગ ગહાવધ જાણુ ॥

સુળસા ઘેર વાધિયા, સાંભળા નેમિની વાણુ ॥૫૮॥
 તજી બત્રીસ (૨) અંતેઉરી, નીકળિયા છટકાય ॥
 નળ કૂબેર સમાણા, ભેટયા શ્રીનેમિના પાય ॥૫૯॥
 કરી છક છક પારણાં, મનમેં વૈરાગ્ય લાય ॥
 એક માસ સંધારે, મુક્તિ બિરાજ્યા જાય ॥ ૬૦ ॥
 વળિ દારુક સારણુ, સુમુખ દુમુખ મુનિરાય ॥
 વળિ કુમર અનાદિષ્ટિ, ગયા મુક્તિગદમાંય ॥ ૬૧ ॥
 વસુદેવના નંદન, ધન્ય ધન્ય ગજસુકુમાળ ॥
 રૂપે અતિ સુંદર, કળાવંત વય બાળ ॥ ૬૨ ॥
 શ્રી નેમિ સમીપે, છોડ્યો મોહ જંજળ ॥
 લિક્ષુની પડિમા, ગયા મસાણુ મહાકાળ ॥ ૬૩ ॥
 દેખી સોમિલ કોખ્યો, મસ્તકે બાંધી પાળ ॥
 ખેરતણા ખીરા, શિર ઠવિયા અસરાળ ॥ ૬૪ ॥
 મુનિ નજર ન ખંડી, મેટી મનની જાળ ॥
 પરીસહ સહિને, મુક્તિ ગયા તતકાળ ॥ ૬૫ ॥
 ધન્ય જાળી મયાળી, ઉવયાલાદિક સાધ ॥
 સાંજ ને પ્રહૂમન, અનિરૂદ સાધુ અગાધ ॥ ૬૬ ॥
 વળી સચ્ચનેમિ દઢનેમિ, કરણી કીધી વાદ ॥
 દશે મુકતે પહોત્યા, જિનવર વચન આરાધ ॥ ૬૭ ॥

ધન્ય અર્જુનમાળી, કિયો કદાગ્રહ દૂર ॥
 વીરપેં વ્રત લેધને, સત્યવાદિ હુવા શૂર ॥ ૬૮ ॥
 કરિ છઠ છઠ પારણાં, ક્ષમા કરી ભરપૂર ॥
 છ માસની માંહી, કર્મ કિયા ચકચુર ॥ ૬૯ ॥
 કુમર અઘમુત્તે, દીધ ગૌતમસ્વામ ॥
 સુણિ વીરની વાણી, કીધો ઉત્તમ કામ ॥ ૭૦ ॥
 ચારિત્ર લેધને, પહોત્યા શિવપુર કામ ॥
 ધુર આદિ મકાઇ, અંત અલક્ષ મુનિ નામ ॥ ૭૧ ॥
 વળી કૃષ્ણશુરાયની, અગ્રમહિષી આઠ ॥
 પુત્ર વહુ દોયે, સંચ્યા પુણ્યના ઠાઠ ॥ ૭૨ ॥
 જાદવકુળ સતિયાં, ટાળ્યો દુઃખ ઉચાટ ॥
 પહોત્યા શિવપુરમે, એ છે સુતનો પાઠ ॥ ૭૩ ॥
 શ્રેણિકની રાણી, કાલીઆદિક દશ જાણુ ॥
 દશે પુત્ર વિયોગે, સાંભળી વીરની વાણુ ॥ ૭૪ ॥
 ચંદનબાળાપેં, સંયમ લઇ હુવા જાણુ ॥
 તપ કરી દેહ ઝોંશી, પહોંત્યા છે નિરવાણુ ॥ ૭૫ ॥
 નંદાદિક તેરે, શ્રેણિક નૃપની નાર ॥
 સઘળી ચંદનબાળાપેં, લીધો સંયમ ભાર ॥ ૭૬ ॥
 એક માસ સંચારે, પહોંત્યાં મુકિત મોઝાર ॥

એ નેવું જણાતો, અતગડમાં અધીકાર ॥ ૭૭ ॥
 શ્રેણીકના એટા, જાળિયાદિક તેવીશ ॥
 વીરપેં વ્રત લેછને, પાળ્યો વિશ્વાવીશ ॥ ૭૮ ॥
 તપ કઠણ કરીને, પૂરી મન જગીશ ॥
 દેવલોકે પહોત્યા, મોક્ષ જશે તજી રીસ ॥ ૭૯ ॥
 કાક દિનો ધનનો, તજી બત્રીશે નાર ॥
 મહાવીર સમીપે, લીધો સંયમ ભાર ॥ ૮૦ ॥
 કરિ છઠ છઠ પારણાં, આયખિલ ઉચ્ચિત આહાર ॥
 શ્રી વીરે વખાણ્યા, ધન ધનનો અણુગાર ॥ ૮૧ ॥
 એક માસ સંચારે, સર્વાર્થસિદ્ધ પહુંત ॥
 મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં, કરશે ભવનો અંત ॥ ૮૨ ॥
 ધનનાની રીતે, હુવા નવે સત ॥
 શ્રી અનુતરોવવાઇમાં, ભાંખી ગયા ભગવંત ॥ ૮૩ ॥
 સુખાહુ પ્રમુખ, પાંચ પાંચસે નાર ॥
 તજી વીરપે લીધાં, પચ મહાવ્રત સાર ॥ ૮૪ ॥
 ચારિત્ર લેછને, પાળ્યાં નિરતિચાર ॥
 દેવલોકે પહોત્યા, સુખવિપાક અધિકાર ॥ ૮૫ ॥
 શ્રેણીકના પૌત્રા, પૌમાદિક હુવા દશ ॥
 વીરપે વ્રત લેછને, કાઢ્યો દેહનો કસ ॥ ૮૬ ॥

સંયમ આરાધી, દેવલોકમાં જઈ વશ ॥
 મહાવિદેહ ક્ષેત્રમાં, મોક્ષ જશે લેઈ જશ ॥ ૮૭ ॥
 બળભદ્રના નંદન, નિષધાદિક હુવા બાર ॥
 તજ પચાસ (૨) અતેઉરી, યાગ દિયો સસાર ॥ ૮૮ ॥
 સહુ નેમિ સમીપે, ચાર મહાવ્રત લીધ ॥
 સર્વાર્થસિદ્ધ પહોલ્યા, હોશે વિદેહે સિદ્ધ ॥ ૮૯ ॥
 ધન્નો ને શાળિભદ્ર, મુનીશ્વરોની જોડ ॥
 નારીનાં બંધન, તતક્ષણ નાંખ્યા ત્રોડ ॥ ૯૦ ॥
 ધર કુટુંબ કબીલો, ધન કંચનની કોડ ॥
 માસ માસખમણુ તપ, ટાળશે ભવની ખોડ ॥ ૯૧ ॥
 શ્રી સુધર્મ સ્વામીના શિષ્ય, ધન ધન જંબુસ્વામ ॥
 તજ આઠ અતેઉરી, માત પિતા ધન ધામ ॥ ૯૨ ॥
 પ્રભવાદિક તારી, પહોલ્યા શિવપુર ઠામ ॥
 સૂત્ર પ્રવર્તાવી, જગમાં રાખ્યુ નામ ॥ ૯૩ ॥
 ધન્ય ઢંઢણ મુનિવર, કૃષ્ણરાયના નંદ ॥
 શુદ્ધ અભિગ્રહ પાળી, ટાળિ દિયો ભવ કંદ ॥ ૯૪ ॥
 વળિ બંધક ઋષિની, દેહ ઉતારી ખાલ ॥
 પરીસહ સહીને, ભવ ફેરા દિયા ટાળ ॥ ૯૫ ॥
 વળિ બંધક ઋષિના, હુવા પાંચશે શિષ્ય ॥

વાણીમાં પીલ્યા, મુક્તિ ગયા તજી રીશ ॥ ૯૬ ॥
 સંભૂતિવિજય શિષ્ય, ભાખ્યાહુ મુનિરાય ॥
 ચૌદ પૂરવધારી, ચંદ્રગુપ્ત આણ્યો હાય ॥ ૯૭ ॥
 વળિ આર્દ્રકુમાર મુનિ, સ્થુળિભદ્ર નંદિષેણુ ॥
 અરણિક અમ્ભુતો, મુનીશ્વરોતી શેણુ ॥ ૯૮ ॥
 ચોવીશજિન મુનિવર, સંખ્યા અઢાવીશ લાખ ॥
 ઉપર સહસ્ર અડતાળીશ, સૂત્ર પરંપરા લાખ ॥ ૯૯ ॥
 ક્રાઈ ઉત્તમ વાચ્યો, મોઢે જયણુ રાખ ॥
 ઉઘાડે મુખ બોલ્યાં, પાપ લાગે વિપાક ॥ ૧૦૦ ॥
 ધન્ય મરદેવી માતા, બ્યાયો નિર્મળ બ્યાન ॥
 ગજ હોઢે પાયો, નિર્મળ કેવળ જ્ઞાન ॥ ૧૦૧ ॥
 ધન્ય આદેસરતી પુત્રી, ખાલી સુંદરિ દોય ॥
 ચારિત્ર લેખને, મુક્તિ ગયા સિદ્ધ હોય ॥ ૧૦૨ ॥
 ચોવીશે જિનતી, વડી શિષ્યણી ચોવીશ ॥
 સતી મુક્તે પહોત્યાં, પૂરી મન જગીશ ॥ ૧૦૩ ॥
 ચોવીશે જિનનાં, સર્વ સાધવી સાર ॥
 અડતાળીસ લાખને, આઠશે શિતેર હજાર ॥ ૧૦૪ ॥
 ચેડાતી પુત્રી, રાખી ધર્મશું પ્રીત ॥
 રાજમતિ વિજયા, મૃગાવતી સુવિનીત ॥ ૧૦૫ ॥

પદ્માવતી મયણુરેહા, દ્રૌપદી દમયંતી સીત ॥
 ઇત્યાદિક સતીયો, ગદ્ય જન્મારો જીત ॥ ૧૦૬ ॥
 ચોવીશે જીનનાં, સાધુ સાધવી સાર ॥
 ગયાં મોક્ષ દેવલોકે, હૃદયે રાખેા ધાર ॥ ૧૦૭ ॥
 ઇણુ અઢી દ્વીપમાં, ધરડા તપસી બાળ ॥
 શુદ્ધ પંચ મહાવ્રતધારી, નમો નમો ત્રણુકાળ ॥ ૧૦૮ ॥
 એ જતિયો સતિયોનાં, લીજે નિલ્ય પ્રતે નામ ॥
 શુદ્ધે મને ધ્યાવો, એહ તરણુનો ઠામ ॥ ૧૦૯ ॥
 એ જતિયો સતિયોશુ, રાખેા ઉજ્જવળ ભાવ ॥
 એમ કહે ઋષિ જેમલ, એ તરણુનો દાવ ॥ ૧૧૦ ॥
 સંવત અઢાર ને, વર્ષ સાતો શિરદાર ॥
 શેહેર ઝાલોરમાંહી, એહ કહ્યો અધિકાર ॥ ૧૧૧ ॥
 ॥ ઇતિ શ્રી સાધુ વંદના સમાપ્તમ્ ॥

શ્રી લઘુ સાધુ વંદનાની સજ્જાય.

સાધુજીને વંદના નિત નિત કીજે, પ્રહ ઉગમતે
 સૂર રે પ્રાણી નિચ ગતિમાં તે નવિ જાવે, પામે રિદ્ધિ
 ભરપુર રે પ્રાણી; ॥ સાં ॥ ૧ ॥ મોટા તે પંચ મહા-
 વ્રત પાળે, છકાયરા પ્રતિપાળરે પ્રાણી, ભર ભિક્ષા

મુનિ સુઝતી લેવે, દોષ બચાવીશ ટાતરે પ્રાણી ॥ સાં ॥
 ૧૨ ॥ રિદ્ધિ સ પડા મુનિ કારમી જાણે, દીવી સંસાર
 રને પૂંઠરે પ્રાણી; એરે પુરૂષારી બંદગી કરતાં, આડે
 કરમ જાય તુટ રે પ્રાણી ॥ સાં ॥ ૩ ॥ એક એક
 મુનિવર રસના ત્યાગી, અકેકા જ્ઞાન ભંડાર રે પ્રાણી,
 એક એક મુનિવર વૈયાવય વૈરાગી, એના ગુણનો
 નાવે પારરે પ્રાણી ॥ સાં ॥ ૪ ॥ ગુણ સત્તાવીસ ક-
 રીતે દીપે, જીત્યા પરિસા બાવીસરે પ્રાણી; બાવન તે
 અનાચીરણુ ટાળે, તેને નમાવું માંડ શીરરે પ્રાણી ॥
 સાં ॥ ૫ ॥ ઝાઝ સમાન તે સંત મુનિશ્વર, ભવ્ય
 જીવ એસે આયરે પ્રાણી; પર ઉપકારી મુનિ દામ ન
 માગે, દેવે તે મુક્તિ પોચાયરે પ્રાણી ॥ સાં ॥ ૬ ॥
 એ ચરણે પ્રાણી શાનારે પાવે, પાવે તે લીલ વિલા-
 સરે પ્રાણી, જન્મ જરા અને મરણુ મિટાવે, નાવે ફરી
 ગર્ભાવાસરે પ્રાણી ॥ સાં ॥ ૭ ॥ એક વચન એ સ-
 તગુરુ કેરો, જો એસે દીનમાંયરે પ્રાણી; નરક ગતિમાં
 તે નહિ જાવે, એમ કહે જીનરાયરે પ્રાણી ॥ સાં ॥
 ૮ ॥ પ્રભાતે ઉઠી ન ઉત્તમ પ્રાણી, સૂણો સાધારો બ્યા-
 ખ્યાન રે પ્રાણી; એ પુરૂષારી સેવા કરતાં, પાવે તે

અમર વિમાન રે પ્રાણી ॥ સાં ॥ ૯ ॥ સંવત અઢાર
 ને વર્ષ અડીસે, બુસી તે ગામ ચોમાસ રે પ્રાણી;
 મુનિ આસ્કરણુજી એણીપેરે જ પે, હુંતો ઉત્તમ સાધારો
 દાસ રે પ્રાણી, સાધુજીને વ દણા નિત નિત કીજે ॥૧૦॥

પ્રભુને લજવા વિષે.

(વિમળા નવ કરશેા ઉચાટ—એ રાગ.)

પ્યારા પ્રાણુ સદા સુખદુઃખમાં લજ લગવાનને રે,
 જીવડા જવું એાચિતુ, વશ કર મન મસ્તાનને રે. એ ટેક.
 રૂંડું તનમદિર શણુગારું, આખર માટીમાં મળનારું;
 હંસા ઉડી જવાનું, સાચુ માનનેરે. પ્યારાં
 જુડી કાયા, જુડી માયા, જુડી જનની જુડી જ્વયા;
 જુઠો સખ સસાર, સાચ ધર ધ્યાનનેરે. પ્યારાં
 વાદળ ગોટો, જળ પરપોટો, આ તન રંગે પતંગજ ખોટો;
 કાળ ભમે શિર રક રાય, વિદ્વાનનેરે. પ્યારાં
 જ્યાં છપનપર ભૂંગળ વાગે, ત્યાં ખરભૂંકે લાંબે રાગે;
 હર્ષ શોક ન થાય, જોષ મતિમાનનેરે. પ્યારાં
 સંત સમાગમ કરીએ ભાવે, સંતસંગે સજ્જનતા આવે;

વિનય નમ્રતા પ્રગટે ગુણવાનનેરે. પ્યારા૦
 પરધન પથ્થર તુલ્ય પ્રમાણે, પર રમણી માતસમ માને;
 તજીએ પરનિંદા ઈર્ષ્યા અભિમાનનેરે. પ્યારા૦
 પરમારથ સમ પુણ્ય ન જાણો, પરપીડા સમ પાપન માનો;
 ધરીએ સત્ય ક્ષમા, સંતોષ નિશાનનેરે. પ્યારા૦
 સજ્જન મન સદ્ગોષે રીઝે, દુર્જન મન પાપાણુ ન ભીંજે;
 સાંકળવદ ન બોધ થાય, હેવાનનેરે. પ્યારા૦

॥ શ્રી વોરજિનનાં ચડદ સ્વપ્નું સ્તવન ॥

રાયરે સિધારથ ઘેર પટરાણી, નામે ત્રિ-
 શલા સુલક્ષણીએ ॥ રાજભુવનમાંહે પલંગે
 પોઠતાં, ચઉદ સુપન રાણીએ લહ્યાએ ॥ ૧ ॥
 પહેલે રે સુપને ગયવર દીઠો, બીજે વૃષભ
 સોહામણીએ ॥ ત્રીજે સિંહ સુલક્ષણો
 દીઠો, ચોથે લક્ષ્મી દેવતાએ ॥ ૨ ॥ પાંચમે
 પંચ વરણી કુલની માળા, છઠ્ઠે ચંદ્ર અભિય
 ઝ્યોં એ ॥ સાતમે સુરજ આઠમે ધ્વજ, ન-

વમે કુળશ અમિય ભયો એ ॥ ૩ ॥ પદ્મ
 સન્નિવર દશમે દીઠો, ખીર સમુદ્ર દીઠો અ-
 ગીયારમે એ ॥ દેવ વિમાન તે ખારમું દીઠું,
 રણુજણુ ઘટા વાજંતા એ ॥ ૪ ॥ રતનનો
 રાશિ તે તેરમે દીઠો, અગ્નીશિખા દીઠી અ-
 ઉદમે એ ॥ અઉદ સુપન લહી રાણીજી
 જાગ્યાં, રાય સમોવડ પોહોતલાં એ ॥ ૫ ॥
 સુભોરે સ્વામી મેં તો સુહસણું લાધ્યાં, પા-
 છલી રાત રણીયામણી એ ॥ રાયરે સિદ્ધા-
 રથ પંડીત તેડ્યા, કહોરે પંડિત કુળ એહ-
 નાં એ ॥ ૬ ॥ અમ કુળ મંડળ તુમ કુળ
 દીવો, જયવંતા તીર્થકર જન્મશે એ ॥
 જે નર ગાવે તે સુખ પાવે, આનંદ રંગ
 વધામણું એ ॥ ૭ ॥ ઇતિ સમાપ્ત ॥

શ્રી જીવરાક્ષિની સજ્જાય.

હવે રાણી પદમાવલી, જીવરાશિ ખમાવે ॥

જાણપણું જગતે લલું, એણીવેળાયે આવે ॥
 તે મુજ મિચ્છા મિ દુક્કડં ॥ ૧ ॥ અરિહં-
 તની સાખ ॥ જે મેં જીવ વિરાધિયા, ચો-
 રાશી લાખ ॥ તે મુજ ॥ ૨ ॥ સાત
 લાખ પૃથ્વી તણા, સાતે અપકાય, સાત
 લાખ તેઉ કાયના, સાતે વળી વાય ॥ તે મુજ ॥
 ૩ ॥ દસલાખ પ્રત્યેક વનસ્પતિ, ચઉદે
 સાધારણ ॥ બી તી ચૌરેંદ્રિ જીવના, જે જે
 લાખ વિચાર ॥ તે મુજ ॥ ૪ ॥ દેવતા
 તિર્યચ નારકી, ચાર ચાર પ્રકાશી ॥ ચઉદ
 લાખ મનુષ્યના, એ લાખ ચોરાશી ॥ તે મુ-
 જ ॥ ૫ ॥ ઇણુ લવે પરલવે સેવિયાં, જે
 પાપ અઠાર ॥ ત્રિવિધે ત્રિવિધે કરી પરિહરું,
 દુર્ગતીનાં દાતાર ॥ તે મુજ ॥ ૬ ॥ હીંસા
 ક્રોધી જીવની, ખોલ્યા મૃષાવાદ ॥ દોષ અ-
 દ્વતા દાનના, મૈથુન ઉનમાદ ॥ તે મુજ ॥
 ૭ ॥ પરિશ્રદ મેળ્યો કારમો, ક્રોધો ક્રોધ

વિશેષ ॥ માન માયા લોભ મેં કીયાં, વળી
 રાગ ને દ્રેષ ॥ તે મુજ ॥ ૮ ॥ કળહ કરી
 જીવ દુહળ્યા, દીધાં કુડાં કલંક ॥ નિંદા
 કીધી પારકી, રતિ અરતિ નિશંક ॥ તે
 મુજ ॥ ૯ ॥ ચાડી કીધી પારકી, કીધો
 થાપણ મોસો ॥ કુચર કુદેવ કુધર્મનો, ભલો
 આણ્યો ભરોસો ॥ તે મુજ ॥ ૧૦ ॥ ખા-
 ટકીને ભવે મેં કીયાં, જીવના વધ ઘાત ॥
 ચડીમાર ભવે ચરકલાં, માર્યો દિન રાત ॥
 તે મુજ ॥ ૧૧ ॥ કાજી મુદ્દાને ભવે, પઢી
 મંત્ર કઠોર ॥ જીવ અનેક જહસે ક્રિયા, કીધાં
 પાપ અધોર ॥ તે મુજ ॥ ૧૨ ॥ માછીને
 ભવે માંછલા, જાલ્યાં જળવાસ ॥ ધીવર ભીલ
 કોળી ભવે, મૃગ પાડ્યા પાસ ॥ તે મુજ ॥
 ૧૩ ॥ કોટવાળને ભવે મેં ક્રિયા, આકરા
 કર દંડ ॥ બંધીવાન મરાવિયા, કોરડા છડી
 દંડ ॥ તે મુજ ॥ ૧૪ ॥ પરમાધામીને

ભવે, દીધાં નારકી દુઃખ ॥ છેદન લેદન વે-
 દના, તાડન અતિ તિજખ ॥ તે મુજ ॥
 ॥ ૧૫ ॥ કુંભારને ભવે મેં ક્રિયા, નીમાહ
 પચાવ્યા ॥ તેલી ભવે તલ પીલિયા, પાપે
 પિંડ ભરાવ્યા ॥ તે મુજ ॥ ૧૬ ॥ હાળી
 ભવે હળ ખેડીયા, ફેડયાં પૃથ્વીનાં પેટ ॥
 સૂડ નિદાન ક્રિયાં ઘણાં, દીધા બળદ અપેટ ॥
 ॥ તે મુજ ॥ ૧૭ ॥ માળી ભવે રોપ
 રોપિયા, નાનાવિધ વૃક્ષ ॥ મૂળ પત્ર ફળ
 કુલનાં, લાગ્યાં પાપ અલક્ષ ॥ તે મુજ ॥
 ૧૮ ॥ અદોવાઈયાને ભવે, ભર્યા અધીકા
 ભાર ॥ પોઠી ઉંટ કીડા પડયા, દયા નાણી
 લગાર ॥ તે મુજ ॥ ૧૯ ॥ છીંપાને ભવે
 છેતર્યા, કીધાં રંગણ પાસ ॥ અગ્નિ આરંભ
 કીધાં ઘણા, ધાતુર્વાદ અભ્યાસ ॥ તે મુજ ॥
 ॥ ૨૦ ॥ સુર પણે રણ જુઝતાં, માર્યા માણસ
 વૃંદ ॥ મદિરા માંસ માખણ ભજ્યાં, ખાધાં

મૂળ ને કંદ ॥ તે મુજ ૦ ॥ ૨૧ ॥ ખાણ
 ખણાવી ધાતુની, પાણી ઉલ્લેચ્યાં ॥ આરંભ
 કીધા અતિ ઘણા, પોતે પાપજ સંચ્યા ॥
 તે મુજ ૦ ॥ ૨૨ ॥ અંગાર કર્મ કીયા વળી,
 ધરમે દવજ હીધાં ॥ સમ ખાધા વીતરાગના,
 કુડા કોસજ કીધા ॥ તે મુજ ૦ ॥ ૨૩ ॥
 ખિલ્લી ભવે ઉંદર ગાળ્યા, ગિરોળી હુત્યારી ॥
 મૂંઢ ગમાર તણે ભવે, મેં જી લીખ મારી ॥
 ॥ તે મુજ ૦ ॥ ૨૪ ॥ ભાડકુંજ તણે ભવે,
 એકેંદ્રિય જીવ ॥ જાર ચણા ઘઉં શેક્યા,
 પાડંતા રીવ ॥ તે મુજ ૦ ॥ ૨૫ ॥ ખાંડજી
 પીશણ ગારના, આરંભ અનેક ॥ રાંધણ ઈ-
 ઘણ અગ્નિનાં, કીધાં પાપ ઉદ્વેગ ॥ તે મુ-
 જ ૦ ॥ ૨૬ ॥ વિકૃત્યા ચાર કીધી વળી, સેવ્યા
 પંચ પ્રમાદ ॥ ઈષ્ટ વિયોગ પડાવિયા, રૂઢન
 વિષવાદ ॥ તે મુજ ૦ ॥ ૨૭ ॥ સાધુ અને
 આવક તણાં, વ્રત લેઈને ભાંગ્યાં ॥ મુજ અને

દિત્તર તણા, મુજ દુષણ લાગ્યાં ॥ તે મુજ ॥
 ॥ ૨૮ ॥ સાપ વીંછી સિંહ ચીતરા, શક-
 રા ને સમળી ॥ હિંસક જીવ તણે ભવે, હિં-
 સા કીધી સમળી ॥ તે મુજ ॥ ૨૯ ॥
 સુવાવડી દુષણ ઘણાં, વળી ગભો ગળાવ્યા ॥
 જીવાણી ઢોળ્યાં ઘણા, શીયળવ્રત ભંજાવ્યા ॥
 તે મુજ ॥ ૩૦ ॥ ભવ અનંત ભમતાં થકાં
 કીધો દેહ સંબંધ ॥ ત્રિવિધે ત્રીવીધે કરી વો-
 સીરં, કરં જન્મ પવિત્ર ॥ તે મુજ ॥ ૩૧ ॥
 ભવ અનંત ભમતાં થકાં, કીધા પરિગ્રહ સ-
 બંધ ॥ ત્રિવિધે ત્રિવિધે કરી વોસીરં, તીણશું
 પ્રતિબંધ ॥ તે મુજ ॥ ૩૨ ॥ ભવ અનંતા
 ભમતાં થકાં, કીધા કુટુંબ સંબંધ ॥ ત્રિવિધે
 ત્રિવિધે કરી વોસીરં, તીણશું પ્રતિબંધ ॥ તે
 મુજ ॥ ૩૩ ॥ ઇણિપરે ઇહ ભવ પરભવે,
 કીધાં પાપ અખત્ર ॥ ત્રિવિધે ત્રિવિધે કરી
 વોસીરં, કરં જન્મ પવિત્ર ॥ તે મુજ ॥

॥ ૩૪ ॥ એણિ વિધે એ આરાધના, ભાવે
 કરશે જેહ ॥ સમય સુંદર કહે પાપથી,
 વળી છુટશે તેહ ॥ તે મુજબ ॥ ૩૫ ॥
 રાગ વૈરાડી જે મુણે, એહ ત્રીજી ઢાળ ॥
 સમય સુંદર કહે પાપથી, છુટે તતકાળ ॥
 તે મુજબ ॥ ૩૬ ॥ ઇતિ સમાપ્તમ્ ॥

॥ શ્રી મહાવીરસ્વામીનું ચોઢાલીયું ॥

॥ ઢાલ ૧ લી ॥

સિદ્ધારથ કુળે તું ઉપન્યો, ત્રિશલાદે
 થારી માત જી ॥ વરશી દાન દેઇ કરી,
 સંયમ લીધો જગનાથ જી ॥ થેં મન મો-
 હું મહાવીર જી ॥ ૧ ॥ કંચન વરણી છે
 કાય જી ॥ નયણ ન પ્રાપેજી નિરખતાં,
 હીઠડે આવે છે દાયજી ॥ થેં મન ॥ ૨ ॥
 આપ એકિલા સંયમ આદર્યો, ઉપન્યો

ચોથો રે જ્ઞાન જી ॥ ઉત્કૃષ્ટ તપ થેં આદ-
 ર્યો, ધરતા નિર્મળ ધ્યાન જી ॥ થેં મન
 ॥ ૩ ॥ ઉત્ર વિહાર થેં આદર્યો, કેઈ વાસ
 રહ્યા વનવાસ જી ॥ કેઈ વાસા વસ્તિયે
 રહ્યા, ન રહ્યા એક ઠામે ચોમાસ જી ॥ થેં
 મન ॥ ૪ ॥ પ્રભુ પેલો ચોમાસો થેં
 કિયો, અઠી ગામ મોઝાર જી ॥ દુબે
 વાણીજ ગામમેં; પંચ ચંપા સુખકાર જી
 ॥ થેં મન ॥ ૫ ॥ પંચ પૃષ્ઠ ચંપા કર્યો,
 વિશાળા નગરીમાં તીન જી ॥ રાજ-
 ગૃહીમાં ચૌદે કર્યો, નાલંદે પાડે લયલીન
 જી ॥ થેં મન ॥ ૬ ॥ છ ચોમાસાં મિથિ-
 લા કર્યો, ભદ્રિકા નગરીમાં હોય જી ॥ એક
 કર્યો રે આલંબિયા, સાવરિં નગરી એક
 હોય જી ॥ થેં મન ॥ ૭ ॥ એક અના-
 રજ દેશમાં, અપાપા નગરી એક બાણુ જી
 ॥ એક કર્યો પાવાપુરિ મેં, જકું પહોત્યા

નિર્વાણુ જી ॥ થેં મન૦ ॥ ૮ ॥ હુસ્તી-
 પાળ રાજા ઈમ વીનવે, હું તુમ ચસણારે
 દક્ષ જી, એક શાળા મહારે સુઝતી, આપ
 કરોતે ચોમાસ જી ॥ થેં મન૦ ॥ ૯ ॥
 આળીશ ચોમાસાં શકેરમાં, દાખ્યાં દેશ
 નગરના નામ જી ॥ એક અનારજ દેશમાં,
 એક ચોમાસુ વણિ ગામ જી ॥ થેં મન૦
 ॥ ૧૦ ॥ પ્રભુ ગામ નગર પુર વિચર્યા;
 ભવ્ય જીવારાં ભાગ્ય જી ॥ મારગ બતાયો
 મોક્ષનો, ક્રિયો ઉપગાર અશ્વાગ જી ॥ થેં
 મન૦ ॥ ૧૧ ॥ સાડાગાર વરસાં લગે, ઉ-
 પર આધો રે માસ જી ॥ છદમસ્થ રહ્યા
 પ્રભુ એટલું, પછી કર્યો કેવળજ્ઞાન પ્રકાશ
 જી ॥ થેં મન૦ ॥ ૧૨ ॥ વર્ષ બયાળીશ
 માણિયો, સંયમ સાહસ ધીર જી ॥ ત્રીશ
 વરસ ઘરમાં રહ્યા, મોક્ષ દાયક મહાવીર જી
 ॥ થેં મન૦ ॥ ૧૩ ॥ પાવાપુરિમાં પધા-

રીયા, નર નારી હુઆ ઉદ્ધાસ જી ॥ ઋષી
 રાયચંદજી ઇમ વીનવે, હું આયો પ્રભુજીને
 પાસ જી ॥ થેં મન૦ ॥ ૧૪ ॥ સંવત
 અઢારે ગુણ્યાલીશમે, નાગોર શહેર ચોમા-
 સ જી ॥ પૂજ્ય જેમલજી પ્રસાદથી, એહ
 કરી અરદાસ જી ॥ થેં મન૦ ॥ ૧૫ ॥

॥ ઢાઝ ૨ જી ॥

શાસન નાયક વીર જિજ્ઞંદ, તીરથનાથ
 જાણે પુનમ ચંદ ॥ ચરણે લાગે જ્યારે ચો-
 શઠ ઈંદ્ર, સેવા કરે જ્યારી સુર નર વૃંદ
 ॥ થેં અળકે ચોમાસો સ્વામિજી અઢે કરો
 જી, થેં પાવાપુરિસેં પગ આઘો મતિ ધરો
 જી. અઢે કરો, અઢે કરો, અઢે કરો જી,
 થેં ચરમ ચોમાસો સ્વામિજી અઢે કરો જી
 ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ હુસ્તિપાળ રાજા વિન-
 વે કર જોડ, પૂરો પ્રભુજી મહારા મનરાજ;

કોડ ॥ શીશ નમાય ઉભો ભેડી હાથ, ક-
 ર્ણા સાગર વાંભે કૃપાળ નાથ ॥ થેં અ-
 બકો ॥ ૨ ॥ રાયની રાણી વિનવે રાજલોક,
 પુણ્ય ભેગે મળ્યો સેવાનો સંભોગ ॥ મન
 વાંછિત સહુ મળિયાળ કાજ, થેં મયા કરી
 મુજ સામું જુઓ જિનરાજ ॥ થેં
 અબકો ॥ ૩ ॥ શ્રાવક શ્રાવિકા કઇ નર
 નાર, મળી મળી વિનતી કરે વારંવાર ॥
 પાવાપુરિમાં પધાર્યા વીતરાગ, પ્રગટી પુ-
 ણ્યાર્ધ મહારાં મ્હોટાં જી ભાગ્ય ॥ થેં અ-
 બકો ॥ ૪ ॥ વળિ હસ્તિપાળ રાજ વી-
 નવે જૂપાળ, પ્રભુ જી થેં છો દીન દયાળ
 ॥ સૂઝતી એક મહારે મ્હોટી છે શાળ, હવે
 લાગી ગયો છે વરષા જી કાળ ॥ થેં અબ-
 કો ॥ ૫ ॥ માની વિનતી પ્રભુ રહ્યા ચો-
 માસ, પાવાપુરિમાં હુઓ હરષ ઉદ્ધાસ ॥
 ગૌતમ ગણધર ગુરાંજને પાસ, નિશિ દિન

જ્ઞાનનો કરેજી અભ્યાસ ॥ થેં અખકો ॥
 ૬ ॥ સાધુ અનેક રહ્યા કરજોડ, સેવા કરે
 સદા હોડાજી હોડ ॥ ચૈદ હજાર ચેલા ર-
 ત્નારી માળ, દીક્ષા લીધી છોડી માયા જ-
 નાળ ॥ થેં અખકો ॥ ૭ ॥ વડી ચેલી
 ચંદનબાળા જી જાણુ, હુધ કુમારી મહા સ-
 ત ચતુર સુજાણુ ॥ મોતીની માળા છત્રીશ
 હજાર ॥ સઘળી મે વડી સાધવી એ શિ-
 રદાર ॥ થેં અખકો ॥ ૮ ॥ ચાર્ધ સંઘ
 સેવા નિત્ય કરે, પ્રભુજીને દેખી દેખી અં-
 ખીયાં ઠરે ॥ નવ મહિ ને નવ લચ્છી જી
 રાય, જ્યારાં દર્શન કેરી ચિત્તમે ચાય ॥
 થેં અખકો ॥ ૯ ॥ સંઘ સઘળારે હુધ
 મન રંગ રળી, પુણ્ય યોગે પ્રભુજીની સેવા
 મળી ॥ ઋષિ રાયચંદજી વિનવે જોડી હાથ,
 થેં કણ્ણાસાગર વાંજો કૃપાજીનાથ ॥ થેં અ-
 ખકો ॥ ૧૦ ॥ શહેર નાગોરમેં કિયોજી ચોમાસ,

પ્રભુજી દેખ્યો મુને મુક્તિનો વાસ ॥ હું સેવક
તુમે સાહિબ સ્વામ, મહારે અવર દેવાશું નહિ
કેઈ કામ ॥ થેં અખકોઠા ॥ ૧૧ ॥ ઈતિ ॥

॥ ઢાઢ ૩ જો ॥

શાશન નાયક શ્રી મહાવીર, તીરથનાથ
ત્રિભુવન ધણી ॥ પાવાપુરિમેં ક્રિયો ચરમ
ચોમાસ, હુઈ મોક્ષદાયકરી મહિમા ધણી
॥ ગૌતમને મેલ દિયો મહાવીર, દેવશર્મા-
ને પ્રતિબોધવા ॥ ૧ ॥ ઉતરાધ્યયનનાં અ-
ધ્યયન છત્રિશ, કારતક વદિ અમાવાસ્યે ક-
હ્યાં ॥ એકશોને વળી દશ અધ્યયન, સુત્ર
વિષાક તણાં લહ્યાં ॥ ગૌતમને ॥ ૨ ॥
પોસા કિધા શ્રી વીરજીની પાસ, દેશ અ-
ઢાસ્ના રાજ્યા ॥ નવ મહિ ને નવ લચ્છીજી
સય, વીરના ભગતા વાજ્યા ॥ ગૌતમને ॥
૩ ॥ પ્રભુ શાસનના શિરદાર, સર્વ સં-
ધને સંતોષીને ॥ શોળ ખડોર લગે દેશના

દીધ, પછી વીર બિરાજ્યા મોક્ષ મેં ॥ ગૌ-
 તમને ॥ ૪ ॥ તિન વરસ ને સાડા આઠ
 માસ, ચોથા આરાના બાકી રહ્યા ॥ દિન
 દોય તણે સંથાર, મૌન રહી મુક્તે
 ગયા ॥ ગૌતમને ॥ ૫ ॥ ઇંદ્ર આવ્યા
 જી ચિત્ત ઉદાસ, દેવ દેવીના સાથમેં ॥
 બાણે ઝગ મગ લગ રહી જ્યોત, અમાવા-
 શ્યાની રાત મેં ॥ ગૌતમને ॥ ૬ ॥ મુક્તિ
 પડોત્યા એકાએક, સાતસેં હુવા જ્યારે
 કેવળી ॥ ચૌદસે સાધવિયાં હુઈ સિદ્ધ, હું
 સહુને વાંદુ મન રળી ॥ ॥ ગૌતમને ॥ ૭ ॥
 રહ્યા ત્રીશ વરસ ઘર માંચ, વર્ષ બયાળિ
 સંયમ પાળીયો ॥ પ્રભુ જગ તારણુ જગ-
 દીશ, દયા માર્ગ અજુવાળીઓ ॥ ગૌતમને
 ॥ ૮ ॥ હોજી દેવ દેવી ને વળિ ઇંદ્ર, નિ-
 વાણુ તણે મડોચ્છવ કીયો ॥ અરિહતનો
 પડિયો વિજેગ, સુર નરનો ભરિયો હીયો

॥ ગૌતમને૦ ॥ ૯ ॥ સાધુ સાધવી કરતા
 શોક, શ્રાવક શ્રાવિકા પણ ઘણા ॥ ભરત
 દેવમાં પડીયો વિજેગ, આજ પછી અરહંત
 તણા ॥ ગૌતમને૦ ॥ ૧૦ ॥ પછી બેઠા
 સુધર્મ સ્વામી પાટ, ચારૂઈ સંઘ ચરણ શે-
 વતા ॥ જ્યારી પાળતા અખડિત આણુ,
 સેવા કરે દેવી ને દેવતા ॥ ગૌતમને૦ ॥ ૧૧ ॥
 મુક્તે પહોંત્યા શ્રી મહાવીર, પ્રભુ સુખ
 પામ્યા છે શાશ્વતાં ॥ ઋષિ રાયચંદણ કહે
 એમ, મહારે અરીહંત વચનની આસ્તા ॥
 ગૌતમને૦ ॥ ૧૨ ॥ ઈતિ. ॥

॥ ઢાઢ ૪ થી ॥

શ્રી મહાવીર પહોંત્યા નિર્વાણ, ગૌતમ-
 સ્વામીએ વાતજ બાણી ॥ ગુરાંજી થેં મને
 ગોઠે ન રાખ્યો ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ મુ-
 ક્તિત બવણુરો નામ ન દાખ્યો ॥ ગુરાંજી
 ॥ ૨ ॥ હું સઘળા પહેલો હુવો થારો ચે-

લો, ઇશુ અવસર આવો કીમ મેલ્યો ॥ ગુરાં-
 જી ॥ ૩ ॥ પ્રભુ તુમ ચરણે મહારો
 ચિત્ત લાગ્યો, પણ થેં મુને મેલ દિયો આ-
 ગો ॥ ગુરાંજી ॥ ૪ ॥ મુને દરશન આ-
 પરો લાગતો ખ્યારો, આપ પહોત્યા નિર્વાણ
 મુને મેલ ન્યારો ॥ ગુરાંજી ॥ ૫ ॥ આપે
 તો મુજશું અંતર રાખ્યો, પણ મેં મહારા
 મનરો દરદ ન હાખ્યો ॥ ગુરાંજી ॥ ૬ ॥
 હું આડો માડીને ન ઝાલત પડ્યો ॥ પણ
 સાહેબ કામ કીયો તુમે ભડ્યો ॥ ગુરાંજી
 ॥ ૭ ॥ હું તમને અંતરાય ન દેતો; મુ-
 ક્તિમેં જખ્યા વહેંચી ન લેતો ॥ ગુરાંજી ॥
 ૮ ॥ હું સંકડાઈ ન કરતો કાંઈ, આપ સાથે
 હું મોક્ષમે આઈ ॥ ગુરાંજી ॥ ૯ ॥ અખ
 હું પુછા કરશું કિણ આગે, પ્રભુ મહારો
 મન એક થાશુંજ લાગે ॥ ગુરાંજી ॥ ૧૦ ॥
 મહારો સાંસો કહો કુણ ટાળે, આપ વિન્દા

પાખંડીના મદ કુણુ ગાળે ॥ ગુરાંજી ॥ ૧૧ ॥
 હું તો ચૈદે પૂરવ ને ચૈનાણી; પિણુ મોહની
 કર્મે લપેટયો આણી ॥ ગુરાંજી ॥ ૧૨ ॥
 ઇસા ગૌતમસ્વામીયે ક્રિયા વિલપાત, એ
 મોહની કર્મની અચરિજ વાત ॥ ગુરાંજી ॥
 ૧૩ ॥ હવે મોહની કર્મ દુર ટાળી, ગૌ-
 તમસ્વામીયે સુરતી સંભાળી ॥ વીતરાગ
 રાગ દ્વેષશું વીત્યા ॥ ૧૪ ॥ એ આંકણી ॥
 મહારા ચિત્તમાં આઈ ગઈ ચિંતા ॥ વીતરાગ ॥
 ૧૫ ॥ તીણિ વેળા નિર્મળ ધ્યાનજ ધ્યા-
 યો, કેવળજ્ઞાન ગૌતમસ્વામીયે પાચો ॥ વી-
 તરાગ ॥ ૧૬ ॥ બાર વરસ રહ્યા કેવળજ્ઞાની,
 વાત બશું કાંઈ નવિ રહી છાની ॥ વીતરા-
 ગ ॥ ૧૭ ॥ ગૌતમે પણ ક્રિયો મુક્તિમે
 વાસો, સંસારનો સર્વ દેખે તમાસો ॥ વીત-
 રાગ ॥ ૧૮ ॥ જેણિ રાતે મુક્તિ ગયા
 વર્દ્ધમાન, ઇંદ્રભૂતિને ઉપન્યું કેવળજ્ઞાન ॥

વીતરાગ ॥ ૧૯ ॥ તીથુ દિનથી એ વાળુ
 દીવાળી, મહેલો દિન એ મંગળ માળી ॥
 વીતરાગ ॥ ૨૦ ॥ રાત દિવાળીનો શિયળ
 થેં પાળે, વળિ સત્તિસોજન કરવો ટાળે ॥
 વીતરાગ ॥ ૨૧ ॥ ઋષિ રાયચંદ કહે સુ-
 છો હો સુજ્ઞાની, દયારૂપ દીવાળી થેં લેજ્યો
 માની ॥ વીતરાગ ॥ ૨૨ ॥

॥ કલસ ॥ શ્રી શાસન નાયક, મુક્તિ
 દાયક, દયા મારગ અબુવાળીયો ॥ શ્રી ગૌ-
 તમસ્વામી, મુક્તિ ગામિ, કિયો ચિત્ત વ-
 દ્ધલ ચોઢાળીયો ॥ ૨૩ ॥ સંવત અઢારે ગુ-
 ણચાળીશે, નાગોર ચોમાસો નિર્મળ મને ॥
 પૂજ્ય જેમલળ પ્રસાદે, સંપૂર્ણ કિયો દિવાળી
 દિને ॥ ૨૪ ॥ ઇતિ સમાપ્ત ॥

(દોહા)

વચિત પૂરે વિવિધ પરે, શ્રી જિન-
 શાસન સાર ॥ નિશ્ચે શ્રી નવકાર નિત, જ-

પતાં જય જયકાર ॥ ૧ ॥ અડશઠ અક્ષર
 અધિક ફળ, નવપદ નવે નીધાન ॥ વીત-
 રાગ સ્વયં મુખ વદે, પંચ પરમેષ્ઠી પ્રધાન
 ॥ ૨ ॥ એકજ અક્ષર એક ચિત્ત, સમર્થા
 સંપતિ થાય ॥ સંચિત સાગર સાતનાં,
 પાતિક દૂર પલાય ॥ ૩ ॥ સકળ મંત્ર શિર
 મુકુટ મણી, સદ્ગુરુ ભાષિત સાર ॥ શોભવિયાં
 મન શુદ્ધશું, નિત જપીએ નવકાર ॥ ૪ ॥

(૭૬ હાટકી.)

નવકાર થકી શ્રીપાળ નરેસર, પામ્યો રા-
 જ્ય પ્રસિદ્ધ ॥ સમશાન વિષે શિવ નામ કુમર-
 ને, સોવન પુરિસો સદ્ધ ॥ નવ લાખ જપંતા
 નરક નિવારે, પામે ભવનો પાર ॥ સો ભ-
 વીયાં ભક્તે, ચોખ્ખો ચિત્તે, નિત જપીએ
 નવકાર ॥ ૧ ॥ બાંધી વડશાખા શિંકે બે-
 સી, હેઠળ કુંડ હુતાશ ॥ તસ્કરને મંત્ર
 સમર્થો શ્રાવકે, બિડ્યો તે આકાશ ॥ વિ-

ધિ રીત જખ્યો વિષધર વિષ ટાળે, ઢાળે
 અમૃત ધાર ॥ સોં ॥ ૨ ॥ બીજેરાં કા-
 રણુ રાય મહાબળ, વ્યંતર દુષ્ટ વિરોધ;
 જેણે નવકારે હૃત્યા ટાળી, પામ્યો જક્ષ
 પ્રતિબોધ ॥ નવલાખ જપંતા થાયે જિન-
 વર, એશે છે અધિકાર ॥ સોં ॥ ૩ ॥ પ-
 દ્વિપતિ શીખ્યો મુનિવર પાસે, મહા મંત્ર
 મન શુદ્ધ ॥ પરભવ તે રાજસિંહ પૃથ્વી-
 પતિ, પામ્યો પરીગળ ઋદ્ધ ॥ એ મંત્ર
 થકી અમરાપુર પહોત્યો, ચારુદત્ત સુવિચાર
 ॥ સોં ॥ ૪ ॥ સન્યાસી કાશી તપ સા-
 ધંતો, પંચાગ્નિ પરબળ ॥ દીઠો શ્રી પાસ
 કુમારે પન્નગ, અધ બળતો તે ટાળ ॥ સં-
 ભળાવ્યો શ્રી નવકાર સ્વયં મુખ, ઇંદ્રભુવન
 અવતાર ॥ સોં ॥ ૫ ॥ મન શુદ્ધે જપ-
 તાં મયણાસુંદરી, પામી પ્રિય સંયોગ ॥
 ઇણુ ધ્યાને કષ્ટ દળ્યું ઉંબરનું, રક્તપિત્તનો
 રાગ ॥ નિશ્ચયશું જપતાં નવનિધિ થાએ,

ધર્મતણેા આધાર ॥ સોં ॥ ૬ ॥ ઘટમાંહી
 કૃષ્ણ ભુજંગમ ઘાલ્યો, ઘરણી કરવા ઘાત
 ॥ પરમેષ્ઠિ પ્રભાવે, હાર કુલનો વસુધા માં-
 હી વીખ્યાત ॥ કમળાવતિયે પીંગળ કીધો,
 પાપતણેા પરીહાર ॥ સોં ॥ ૭ ॥ ગયણ-
 ગણ જાતિ રાખી ગ્રહીને, પાડી બાણ પ્રહાર
 ॥ પદ પાંચ સુણતા પાંડુપતિ ઘર, તે થઈ
 કુંતા નાર ॥ એ મંત્ર અમુલક મહિમા
 મંદિર, ભવ દુઃખ ભાંગણુહાર ॥ સોં ॥
 ૮ ॥ કબળ ને સંબળ કાઢવ કાઢ્યા, શ-
 કટ પાંચશે માન ॥ દીધે નવકાર ગયા દે-
 વલોકે, વિલસે અમર વિમાન ॥ એ મંત્ર
 થકી પ્રાપ્તિ વસુધા તણે, વિલશે જૈન
 વિહ ॥ સોં ॥ ૯ ॥ આગે ચોવીશી હુઈ
 અનંતી. હોશે વાર અનંત ॥ નવકાર તણી
 કોઈ દે ન જાણે, ઇમ ભાંખે અરિહંત
 ॥ પૂરવ દિશિ ચારે આદિ પ્રણયે, સમ-

ચાં સંપતિ સાર ॥ સો ॥ ૧૦ ॥ પરમે-
 શ્વિ સુર પદ તે પણ પામે, જે કૃતકમ
 કઠોર ॥ પુંડરગિરિ ઉપર પરતળ પેળ્યો,
 મણિધર ને એક મોર ॥ સદ્ગુરુને સનમુખ
 વિધિ સમરંતા, સદ્ગુણ જન્મ સંસાર ॥
 સો ॥ ૧૧ ॥ શુભીકારો પણ તસ્કર કી-
 ઘો, દોહાળરો પરસિદ્ધ ॥ તિહાં શેઠે નવ-
 કાર સુણાવ્યો, પામ્યો અમરની રૂઢ ॥ શે
 ઠને ઘર આવી વિશ્વ નિવાર્યા, સુરે કરી
 મનોહાર ॥ સો ॥ ૧૨ ॥ પંચ પરમેશ્વિ
 જ્ઞાનજ પંચહ, પંચ દાન ચારિત્ર ॥ પંચ
 સજ્જાય મહાવ્રત પંચહ, પંચ સુમતિ સ-
 મકીત ॥ પંચ પ્રમાદહ વિષય તેજે પંચ,
 પાળો પંચાચાર ॥ સો ॥ ૧૩ ॥

(કળશ છાપ્ય.)

નિત જપીએ નવકાર, સંપતિ
 સુખદાયક ॥ શુદ્ધ મંત્ર એ શાપિતો, ઇમ

જમે શ્રી જગનાથક ॥ શ્રી અરહિંત સુ-
શિષ્ય, શુદ્ધ આચાર્ય લાણીજે ॥ શ્રી ઉવઝા-
ય સુસાધુ, પંચ પરમેષ્ઠિ શુષ્ણિજે ॥ નવકાર
સાર સંસાર છે, કુશળ લાભ વાચક કહે ॥
એક ચિતે આરાધતાં, ત્રિવિધ રૂદ્ધ વંછિત
લહે ॥ ૧૪ ॥ ઇતિ. ॥

શ્રી શાંતિનાથનો હંદ.

નગર હૃત્પિણ્ણપુર આતિ રે ભલો, જિ-
હાં જનમ્યા તીર્થકર ત્રિભુવન તિલો ॥ રાહ
મરૂપ્યો જૈન ખરો, શ્રી શાંતિ જિનેશ્વર
શાંતિ કરો ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ સર્વાર્થ-
સિદ્ધ થકીરે ચવી, તવ દેશ નગરમાં શાં-
તિ હવી ॥ શાંતિજી નામ દિયો સખરો,
શ્રી શાંતિ ॥ ૨ ॥ વિશ્વસેન પ્રિતા અચિ-
રા રે આયા, જોણે ચૌદ સુપન મહોટાં રે
પાયા ॥ જનમ્યા તીર્થકર અમિય ઝરો, શ્રી

શાંતિં ॥ ૩ ॥ છપ્પન કુમારિકા ઉદ્ધાસ
 ઘણો, જેણે જન્મ મહોચ્છવ કર્યો કુમર
 તણો ॥ ચોશઠ ઈંદ્ર આવી કળશ ભરો, શ્રી
 શાંતિં ॥ ૪ ॥ ભણાવી બહોતેર કળા,
 જેણે સહસ્ત્ર ચોસઠ પરાણી મહીલા ॥ છ
 ખંડ સાધ્યા એણીય પરો, શ્રી શાંતિં ॥
 ૫ ॥ સહસ્ર પંચોતેર વરસ કહ્યાં, ચક્રવર્તિ
 પણે ઘર વાસ રહ્યાં ॥ પછે મિટાઇ દિયો
 સઘળો ઝગરો, શ્રી શાંતિં ॥ ૬ ॥ એક
 સહસ્ર પુરૂષ સાથે શિક્ષા, શ્રી જિનવરજીએ
 લીધી દિક્ષા ॥ પછે સુર નર આવી પાય
 પડો, શ્રી શાંતિં ॥ ૭ ॥ એક માસ લ-
 ગે છદ્મસ્થ રહ્યા, શુદ્ધિ પોષ નોમે દિન
 કેવળ લહ્યા ॥ ભરણી નક્ષત્ર પ્રભાત ખરો,
 શ્રી શાંતિં ॥ ૮ ॥ પ્રભુએ મોહજાળ સવિ
 કાપી, ચતુર્વિધ સંઘ તીરથ સ્થાપી ॥
 ચોથો દ્વસમ સૂસમ આરો, શ્રી શાંતિં ॥

૯ ॥ ખાશઠ સહસ્ર મુનિરાજ થયા, વળી
 સહસ્ર નવ્યાસી હુઈ આજિયાં ॥ પ્રભુ તા-
 રો ને વળી આપ તરો, શ્રી શાંતિં ॥ ૧૦ ॥
 દોય લાખ નેવુ સહસ્ર શ્રાવક ગુણી, ત્રણ
 લાખ ત્યાશી સહસ્ર શ્રાવિકા મુણી ॥ એર
 ચતુર્વિધ સંઘ ખરો, શ્રી શાંતિં ॥ ૧૧ ॥
 ચાર હજાર ઉહિનાણિ જતિ, વળી ત્રણસેં
 હુવા વિપુલમતિ ॥ નેવૂ ગણધરનો પાપ
 હરો, શ્રી શાંતિં ॥ ૧૨ ॥ ચાર હજાર
 ત્રણસે રે કહ્યા, મુનિ કેવળ લહીને મુક્તિ
 ગયા ॥ છ હજાર મુનિ વૈકેય ધરો, શ્રી
 શાંતિં ॥ ૧૩ ॥ ચોત્રીશે વાદી ભારી,
 વળી આઠસેં ચોદ પૂરવધારી ॥ આઠ કરમ-
 શું જાઈ લડો, શ્રી શાંતિં ॥ ૧૪ ॥ નવ-
 પદવી મોટી રે કહી, જેણે એકણુ ભવમાં
 છોએ લહી ॥ એસો ભરિયો પુણ્ય ઘડો,
 શ્રી શાંતિં ॥ ૧૫ ॥ પા પા લાખ કુમર

સાધપણે, વળિ અધલાખ વરસ રાખ્ય-
 ખણે ॥ એક લાખ વરસનો સર્વ ધડો, શ્રી
 શાંતિં ॥ ૧૬ ॥ ચાળીશ ધનુષ ઉંચી રે
 દેહી, વળી હેમવરણી ઉપમારે કહી ॥ કીંડો
 દિલ દરિયાવ ઠરો, શ્રી શાંતિં ॥ ૧૭ ॥
 જો નામ ધરાવો શ્રાવક ચતિ, તો અન્નચાર
 સેવો રે મતિ ॥ પરજીવથી સેંતી કાંઈ ક-
 રો, શ્રી શાંતિં ॥ ૧૮ ॥ ત્રિવિધે ત્રિવિધે
 જીવ મતિ રે હણો, એ ઉપદેશ છે બિન-
 રાજ તણો ॥ માર્ગ બતાવ્યો શુદ્ધ મારો,
 શ્રી શાંતિં ॥ ૧૯ ॥ આ જીવ રાય ને રંક
 થયો, વળિ નરક નિગોદમાં બહુ રે રહ્યો
 ॥ રડવડિયો જેમ જોડિ દડો, શ્રી શાંતિં
 ॥ ૨૦ ॥ ચાર ગતિનાં રે દુઃખ કહ્યાં, જીવે
 અનંતિ અનંતિ વાર લહ્યાં ॥ પચી રહ્યો
 જેમ તેલ વડો, શ્રી શાંતિં ॥ ૨૧ ॥ શ્રદ્ધા
 સહિત તુમે તાય તપો, લબ્ય જીવા સૌ

તુમે જાપ જપો ॥ માર્ગ મળ્યો છે નિપટ
 ખરો; શ્રી શાંતિં ॥ ૨૨ ॥ સંત્યારો ઐક
 માસ તણો, સમેતશિખર સિદ્ધ ઠામ ભણો
 ॥ નવશે મુનિશુ મુક્તિ વરો, શ્રી શાંતિં
 ॥ ૨૩ ॥ મૃગ લાંછન સેંતિ ધ્યાન રહ્યા,
 શ્રી શાંતિ જિનેશ્વર મુક્તિ ગયા ॥ પછે
 મેટ દિયો સવિ જન્મ મરો, શ્રી શાંતિં
 ॥ ૨૪ ॥ તુમ નામ સિયા સવિ કાજ
 સરે, તુમ નામે મુક્તિ મહેલ મળે ॥ તુમ
 નામે શુભ લાંડાર ભરો, શ્રી શાંતિં ॥ ૨૫ ॥
 રૂપિ જેમલજીએ એહ વિનતિ કહી, પ્રભુ
 તોરા ગુણનો પાર નહી ॥ મુજ ભવ ભવ-
 નાં દુઃખ દૂર હરો, શ્રી શાંતિં ॥ ૨૬ ॥

શ્રી ચાર સ્વરણાં પ્રારંભ.

પ્રહુ જીઠીને સમરિયે, હો ભવિયણ મં-
 અજિઠ શરણાં ચાર ॥ આપદા મટી સંપદા

હુવે, હો ભવિયણુ દોલતનાં દાતાર ॥ હૃદ-
 યમાં રાખીએ, હો ભવિયણુ મંગલિક શર-
 ણું ચાર ॥ ૧ ॥ એ આંકણી ॥ અરિહંત
 સિદ્ધ સાધુ તણું, હોં કેવળી ભાષિત ધર્મ
 ॥ એ શરણું નિત ધ્યાવતાં હોં ત્રુટે આઠે
 કર્મ ॥ હૃં ॥ હોં ॥ ૨ ॥ વાટે ઘાટે ચા-
 લતાં, હોં રાત દિવસ મોઝાર ॥ ગામ ન
 ગર પુર વિચરતાં, હોં વિઘ્ન નિવારણુહાર
 ॥ હૃં ॥ હોં ॥ ૩ ॥ એ ચારે સુખકારિયાં
 હોં એ ચારે જગ સાર ॥ એ ચારે ઉત્તમ
 કહ્યાં હોં એ ચારે હિતકાર ॥ હૃં ॥
 હોં ॥ ૪ ॥ દાયણુ સાયણુ ભૂતઠાં, હોં
 સિંહ ચિત્રા ને શુર ॥ વૈરી દુશ્મન ચોરટા,
 હોં રહે તે સઘળા દૂર ॥ હૃં ॥ હોં
 ॥ ૫ ॥ રાખો શરણુંની આસ્તા, હોં ને-
 હો નહિ આવે રોગ ॥ આણુંદ વર્તે ઇણુ
 નામથી, હોં વહાલા તણું સંયોગ ॥ હૃં ॥

॥ હોં ॥ ૬ ॥ સુખશાંતી વર્તે ઘણી, હોં
 જે ધ્યાવે નર નાર ॥ પરભવ જાતાં ઇણ
 જીવને, હોં એહ તણો આધાર ॥ હૂં ॥ હોં
 ॥ ૭ ॥ મન ચિંતિત મનોરથ ફળે, હોં
 વર્તે કોડ કલ્યાણ ॥ શુદ્ધ મને ધ્યાવતાં,
 હોં નિશ્ચે પદ નિરવાણ ॥ હૂં ॥ હોં
 ॥ ૮ ॥ ઇણ સરખો શરણો વહી, હોં
 ઇણ સરખો નહી નામ, ઇણ સરખો
 મિત્ર નહી, હોં ગામ નગર પુર ઠા-
 મ ॥ હૂં ॥ હોં ॥ ૯ ॥ દાન શિયળ
 તપ ભાવના હોં જગમે તત્ત્વ સાર ॥
 કરો આરાધો ભાવશું, હોં પામો મોક્ષદુવાર
 ॥ હૂં ॥ હોં ॥ ૧૦ ॥ જોડ કિધી છે
 જીવિતશું, હોં પાલી શેખાકાળ ॥ રૂપિ
 ચોથમલજી ઈમ ભણે, હોં સુણજો બાળ
 ગોપાળ ॥ હૂં ॥ હોં ॥ ૧૧ ॥ ઇતિ. ॥

શ્રી મહાવીર સ્વામીનો હંદ.

સેવો વીરને ચિત્તમાં નિત્ય ધારો, અરિ
 ક્રોધને મનથી દૂર વારો ॥ સંતોષવૃત્તિ ધરો
 ચિત્તમાંહિ, રાગ દ્વેષથી દૂર થાઓ ઉચ્છાદિં
 ॥ ૧ ॥ પડ્યા મોહના પાસમાં ને પ્રાણી,
 શુદ્ધ તત્વની વાત તેણે ન જાણી ॥ મનુ
 જન્મ પામી વૃથા કાં ગમે છે, જનમાર્ગ
 છંડી ભૂલાં કાં ભમે છે ॥ ૨ ॥ અલોભી
 અમાની નિરાગી તજે છે, સલોભી સમાની
 સરાગી ભજે છે ॥ હરિ હરાદિ અન્યથી શુ
 રમે છે, નદી ગંગ મુકી ગળીમાં પડો છે
 ॥ ૩ ॥ કેઈ દેવ હાથે અસિ ચક્રધારા, કેઈ
 દેવ ઘાલે ગળે રૂંઠમાળા ॥ કેઈ દેવ ઉત્સર્ગે
 રાખે છે વામા, કેઈ દેવ સાથે રમે વૃંદ રામા
 ॥ ૪ ॥ કેઈ દેવ જપે લેઈ જપમાળા, કેઈ
 માંસ ભક્ષી મહા વીકરાળા ॥ કેઈ યોગિણી
 લોગિણી લોગ રાગે, કેઈ રૂઢાણી છાગનો

હોમ માગે ॥ ૫ ॥ ઇશા દેવ દેવી તણી
 આશ રાખે, તદા મુક્તિનાં સુખને કેમ ચા-
 ખે ॥ જદા લોભના થોભનો પાર નાવ્યો,
 તદા મધનો ખીંદુઓ મગ્ન લાવ્યો ॥ ૬ ॥
 જેહ દેવતાં આપણી આશ રાખે, તેહ પીં-
 ડને મન્ન શું લેય ચાખે ॥ દીનહીનની ભીડ તે
 કેમ ભાળે, કુટ્યો ઢોલ હોએ કહો કેમ વાળે
 ॥ ૭ ॥ અરે મૂઢ બ્રાતા ભાળે મોક્ષ દાતા,
 અઘોભી પ્રભુને ભાળે વિશ્વગ્યાતા ॥ રત્ન ચીંતા-
 મણિ સારિખો એહ સાચો, કુલંકી કાચના પીંડ
 શું મત રાચો ॥ ૮ ॥ મંદબુદ્ધિ શું જેહ પ્રાણી
 કહે છે, સવિ ધર્મ એકત્વ ભુલો ભમે છે ॥ કિ-
 હાં સર્પવા ને કિહાં મેરૂધીરં, કિહાં કાયરા ને
 કીહાં શુરવીરં ॥ ૯ ॥ કીહાં સ્વર્ણથાળં
 કિહાં કુંભખંડં, કિહાં ઢોદ્રવા ને કિહાં ખીરમંડં
 ॥ કિહાં ખીર સીંધુ કિહાં ક્ષારનીરં, કિહાં
 કામધેનુ કિહાં છાગખીરં ॥ ૧૦ ॥ કિહાં

સત્યવાચા કિહાં કુઠ વાણી, કિહાં રંક નારી કિ-
 હાં રાયરાણી ॥ કિહાં નારકી ને કિહાં દેવ ભોગી
 કિહાં ઇંદ્રદેહી કિહાં કુષ્ટ રોગી ॥ ૧૧ ॥
 કિહાં કર્મધાતી કિહાં કર્મધારી, નમો વીર-
 સ્વામી ભજો અન્ય વારી ॥ જીસી સેજમાં
 સ્વપ્નથી રાજ્ય પામી, રાચે મંદબુદ્ધિ ધરી
 જોહ સ્વામી ॥ ૧૨ ॥ અસ્થીર સુખ સંસાર-
 માં મન્ન રાચે, તે જના મુઠમાં શ્રેષ્ઠ શું
 ઇષ્ટ છાજે ॥ તજો મોહ માયા હરો દંભરો-
 શી, સજો પુણ્ય પોશી ભજો તે અરોશી ॥
 ૧૩ ॥ ગતી ચાર સંસાર અસાર પામી, આ-
 વ્યો આશ ધારી પ્રભુ પાય સ્વામી ॥ તુહીં
 તુહીં તુહીં પ્રભુ પરમ રાગી, ભવફેરની
 શંખલા મોહ ભાગી ॥ ૧૪ ॥ માનીયે વીરજી
 અરજ છે એક મોરી, દીજે દાસકું સેવના
 ચરણ તોરી ॥ પુણ્ય ઉદય હુવો ગુરૂ આજ
 મેરો, વિવેકે લલ્યો મેં પ્રભુ દર્શ તેરો ॥ ૧૫ ॥

શ્રી મહાવીરજિન ત્રિભંગી હંદ.

જિનશાસન સ્વામી, અંતરજામી, શિવ
 ગતિ ગામી, સુખકારી ॥ જગમે જસવંતા
 શ્રી ભગવંતા, સુગુણ અનંતા ઉપગારી ॥
 સિદ્ધારથ કુળ આયા જગત સુહાયા, શુભપ-
 ણ જાયા, ગુણધારી ॥ ધન ત્રિશલા નંદન,
 કુળધ્વજ સ્યંદન, જિન ચરણનકી બલિહારી
 ॥ ૧ ॥ આસન કંપાયા સુરપતિ આયા,
 શીશ નમાયા, શુભ ભાવે ॥ વૈક્રિયકી પાસે,
 મેલી ઉલાસે, લે જીન તાસે, ગિરિ આવે ॥
 તિહાં પ્રભુજીનો મહોચ્છવ કીનો, ફિર મુક
 દીનો, જ્યાં મહત્તારી ॥ ધન ત્રિશલા ॥
 ૨. ॥ યુગ વંદણા કરકે, નિદ્રા હરકે, સ્તવન
 ઉચરકે, ઘર જાવે ॥ ભઈ રવિ ઉગાઈ, ભ-
 ધવ તાંઈ, દાસી વધાઈ દરસાવે ॥ નૃપ
 મહોચ્છવ કીનો, દાનજ દીનો, હર્ષત હૈયો
 નીહારી ॥ ધન ॥ ૩ ॥ યૌવન વય માં-

હી નારી વ્યાહો, અવસર પાહી જોગ થોહો
 ॥ તપસ્યા તન તાવે, સમ દમ ભાવે, ધ્યા-
 ન સુધ્યાવે; કષ્ટ સહો ॥ પ્રભુ ક્ષમા સાગર
 જ્ઞાન ઉજાગર, ગુણ રત્નાકર, અધ વારી ॥
 ધન૦ ॥ ૪ ॥ શુદ્ધ સંયમ પાળે, દુષણ
 ટાળે ॥ શિવમગ ચાલે, જગ ત્રાતા ॥ ક્રોધ
 માન ને માયા, લોભ હઠાયા, મોહ ભગાયા,
 અરિ ઘાતા ॥ શુકળ મન ધ્યાયા, કર્મ ખ-
 પાયા ॥ કેવળ પાયા, જિજ્ઞાસુવારી ॥ ધન૦
 ॥ ૫ ॥ સુણિ નાથ ખડાઈ, મન અકડાઈ,
 આયા ચલાઈ, પ્રભુ પાસે ॥ વિસ્મય અતિ
 પાયા, ચિત્ત લગાયા, ગર્વ ગમાયા, વીમાસે
 ॥ પ્રભુ ભર્મ મિટાયા, જિન મગ આયા
 સંજમ ઠાયા, તિણ સારી ॥ ધન૦ ॥ ૬ ॥
 પરથમ ઇંદ્રભૂતિ, પૂરવધર શ્રુતિ, ત્રિપદી
 સંયુતિ, ફરમાયા ॥ ગણધર પદ લીના,
 પરમ પ્રવિના, સમ દમ ભીના, તન તાયા

॥ ચુમ્માળીશે લારા, ગણધર ઇચ્છારા, ભયે
 અણુગારા, વ્રતધારી ॥ ધન૦ ॥ ૭ ॥ ચાર
 તીરથ થાપ્યાં, પાપ ઉથાપ્યાં, સુવ્રત આ-
 પ્યાં, નર નારી ॥ કેઈ સ્વર્ગ સીધાયા, કેઈ
 શિવ પાયા, શ્રી જિનરાયા, હિતકારી ॥
 શૈલેશી ભાવે, પ્રભુ શિવ પાવે, જગમે ના-
 વે, અવિકારી ॥ ધન૦ ॥ ૮ ॥ પ્રભુ અલખ
 નિરંજન, ભવદુઃખ ભંજન, ભવિજન રંજન
 કિરપાળા ॥ જે શુદ્ધ મન ધ્યાવે, દુઃખ પુલાવે
 સુખ ઉપાવે, પ્રતિપાળા ॥ કહે રૂપિ તિલો-
 કા, નીરત ધોકા; દેજે શિવ થોકા, ભવ પા-
 રી ॥ ધન૦ ॥ ૯ ॥ ઇતી. ॥

શ્રી વૈરાગ્ય ઉપદેશક દોહા.

દયા સુખની વેલડી, દયા સુખની ખાણ
 ॥ અનંત જીવ મુકતે ગયા, દયા તણા ફળ

જાણુ ॥ ૧ ॥ હીંસા દુખની વેલડી, હીંસા
 દુઃખની ખાણુ ॥ અનંત જીવ નરકે ગયા,
 હીંસા તણા કૂળ જાણુ ॥ ૨ ॥ ચેતોરે ભવ
 પ્રાણીયા, એ સંસાર અસાર ॥ સ્થીરતા કોઈ
 દીસે નહીં, ધન જોખન પરીવાર ॥ ૩ ॥ ધર્મ
 કરો તમે પ્રાણીઆ, ધર્મ થકી સુખ હોય ॥
 ધર્મ કરંતા જીવને, દુઃખીયા ન દીઠા કોય
 ॥ ૪ ॥ જીવ દયા પાળી સહી, પાળી છે છ
 કાય ॥ વસ્તા ઘરનો પ્રાહુણો, મીઠાં ભોજન
 ખાય ॥ ૫ ॥ જીવ દયા પાળી નહીં, પાળી
 નહીં છકાય ॥ સુના ઘરનો પ્રાહુણો, જેમ
 આવ્યો તેમ જાય ॥ ૬ ॥ રત્ન પડયું છે
 બજારમાં, રહ્યો ગરદ લપટાય ॥ મુરખ જાણે
 કાંકરો, ચતુરે લીયો ઉઠાય ॥ ૭ ॥ ચૌટા
 કેરે બજારમેં, લાંબા પાન ખજુર ॥ ચડે તો
 ચાખે પ્રેમરસ, પડે તો ચકના ચુર ॥ ૮ ॥
 એ શીખામણુ સાચી કહી, સર્વને હીતકાર ॥

કાંઈક દયા કરણુ રાખજો, તમે સાંભળ્યાનો
 પરીમાણુ ॥ ૯ ॥ ખરો મારગ વીતરાગનો
 સુક્ષ્મ જેના લેદ ॥ શ્રદ્ધા હોય તે સરદજો, મ-
 નમાં રાખી ઉમેદ ॥ ૧૦ ॥ ડગાવ્યા ડગજો
 મતી નિશ્ચળ રાખજો મન ॥ હીંસાથી રહેજો
 વેગળા, કહેવાશેા ધન ધન ॥ ૧૧ ॥ લીલ
 ન કીજે ધર્મની, તપ જપ લીજે લુંટ ॥
 જેસી શીસી કાચકી, જાય પલકમેં કુટ ॥
 ૧૨ ॥ દુક્ષ્મ આરો પંચમો, નિશ્ચળ રાખજો
 મન ॥ થોડામાં નફો ઘણો, જેમ કુંડા માંહી
 રતન ॥ ૧૩ ॥ સાધુ ચંદન ખાવના, શીતળ
 જાકો અંગ ॥ લેહેર ઉતારે ભુજંગકી, દે દે
 જ્ઞાનકો રગ ॥ ૧૪ ॥ સાધુ બડે પરમા-
 થી, મોટો જીન કો મન ॥ ભર ભર મુષ્ટી
 દેત હે, ધર્મ રૂપીયો ધન ॥ ૧૫ ॥ હજી
 કરમી જીવને રૂચે એ ઉપદેશ ॥ ખરો મા-
 રગ વીતરાગનો, જેમાં કુડ નહી લવલેશ ॥ ૧૬ ॥

મોક્ષાર્થોને વંદના.

(રાગ ખિભાસ.)

જીઓરે જીઓરે જૈનો! કેવા વ્રતધારી ?
 કેવા વ્રતધારી, તેને વંદના અમારી. — જીઓરેં ૦ એ ટેક
 જીઓ જીઓ જંબુસ્વામિ, બાળાવયે બોધ પામી,
 તજ્યું રાજ્યરૂઢિ જેણે, તજી આઠ નારી;
 તજી આઠ નારી, તેને વંદના અમારી. જીઓરેં ૧
 ગજસુકમાળમુનિ, ધગે શિરપર ધુનિ,
 અડગ રહ્યા તે ધ્યાને, ડગ્યા ન લગારી;
 ડગ્યા ન લગારી, તેને વંદના અમારી. જીઓરેં ૨
 કોશ્યાના મંદીર મધ્ય, રહ્યા મુનિ સ્થુળિભદ્ર,
 વેશ્યા સંગ વાસે। તોયે, થયા ન વિકારી;
 થયા ન વિકારી, તેને વંદના અમારી. જીઓરેં ૩
 સતી તો રાજુલ જેવી, જગમાં ન જોડી એરી;
 પતિવ્રત માટે કન્યા, રહી એ કુંવારી;
 રહી એ કુંવારી, તેને વંદના અમારી. જીઓરેં ૪
 જનકસુતા જે સીતા, વરસ તો બારે વીત્યાં;

ઘણું દુઃખ વેઠ્યું તોયે, ડગ્યાં ન લગારી;
 ડગ્યાં ન લગારી, તેને વંદના અમારી. જુઓરે૦ ૫
 સતી કળાવંતી નામે, થયાં શંખપુર ગામે,
 કર નિજ કાખ્યા તોયે, રહ્યાં ટેક ધારી;
 રહ્યા ટેક ધારી, તેને વંદના અમારી. જુઓરે૦ ૬
 દુઃખડાં તો દીધાં દેવે, સહ્યાં એતો કામદેવે,
 ઘણું દુઃખ વેઠ્યું તોયે, ડગ્યાં ન લગારી;
 ડગ્યાં ન લગારી, તેને વંદના અમારી. જુઓરે૦ ૭
 ધન્ય ધન્ય તે નરનારી, એવા દ્રઢ ટેક ધારી,
 જીવિત સુધાર્યું જોણે, પામ્યા ભવ પારી;
 પામ્યા ભવ પારી, તેને વંદના અમારી. જુઓરે૦ ૮

બાર ભાવના (આત્મગોષ્ઠી).

(૧) આ માફે શરીર વૈભવ, લક્ષ્મી તેમજ મારો
 કુટુંબ-પરિવાર એ સર્વ વિનાશી છે, હું પોતે અ-
 વિનાશી છું. વિનાશીના મોહમાં શા માટે હું મુંઝાઈ
 રહું છું?

(૨) મરણ સમયે મારો વૈભવ, લક્ષ્મી કે કુટુંબ-
 પરિવાર મને બચાવશે નહિ, તેમજ સથવારો પણ

કરશે નહિ. શરણુ એવા મને, માત્ર ધર્મનું જ શરણુ છે.

(૩) મેં (મારા આત્માએ) સંસાર-સમુદ્રમાં ભમતાં ઘણા ભવ કર્યા છે. હવે હું તે ખેડાથી ક્યારે મુક્ત થઈશ?

(૪) આ મારો આત્મા એકલો છે; તે એકલો આવ્યો છે, એકલો જશે અને કરેલાં સારાં ખોટાં ૫૭ એકલોજ ભોગવશે.

(૫) હું દોષનો નથી; દોષ મારું નથી.

(૬) શરીર અપવિત્ર છે; મળમૂતની ખાણ છે; રોગ—જરાનું નિવાસ ધામ છે, (હું તેથી ન્યારો છું).

(૭) ભિથ્યાત વ, અપ્રત, પ્રમાદ, અશુભયોગ અને રૂપાય એ પાત્ર, પાપને દાખલ થવાનાં ગરનાળાં અથવા આશ્રવ છે.

(૮) સમ કિત, પ્રતપચ્ચખાણુ, અપ્રમાદ, શુભ-યોગ અને અકૃપાય એ પાત્ર, આવતા કર્મને રોકનારાં ખારણાં અગર સંવર છે.

(૯) અનશન, ઉનોદરી, વૃત્તિસંક્ષેપ, રસપરિ-

ત્યાગ, કાયકલેષ, ઇન્દ્રિય પડિસંલીનતા, પ્રાયશ્ચિત, વિનય, વૈયાવચ્ચ, શાસ્ત્રપઠન, ધ્યાન અને કાઉ-સ્સંગ એ બાર, પૂર્વે દાખલ થઇ ગયેલાં પાપોને બાળનારા અગ્નિ સમાન નિજ્જ્વરા-છે.

(૧૦) હું હાલ અમુક ધરમા છું એટલે કુ-વામાંના દેડકા માફક અહપદમાં રહો છું, પરંતુ ચૌદ રાજલોક આગળ હું અને માફ હાલનું રહેઠાણ કોણ માત્ર છે ! ઉભા મનુષ્યના આકારે આવી રહેલા ચૌદ રાજલોકમાં-નીચે ભુવનપતિ, વ્યંતર અને સાત નર્ક છે; ત્રીચ્છે અઢીઢીપ આવી રહ્યા છે; ઉંચે બાર દેવલોક, નવ ત્રૈવેયક, પાંચ અનુતર વિમાન અને તે ઉપર અનંત સુખ-મય પવિત્ર સિદ્ધર્ગાતની પડોશી સિદ્ધશિલા છે.

(૧૧) ભવભ્રમણ કરતાં કરતાં સમ્યક જ્ઞાનની પ્રસાદી મળવી એ ઘણી દુર્લભ છે.

(૧૨) ધર્મના ઉપદેશક તથા શુદ્ધશાસ્ત્રના બોધક એવા ગુરુ અને શ્રવણ મળવું અતિ દુર્લભ છે.

નાગ ૨ જો.

॥ શ્રી પુચ્ચિસ્સુણં.

(પ્રસ્તાવીક ગાથાઓ સહિત.)

(કાવ્યમ્)

પુચ્ચિસ્સુણું સમણા માહણાય, આગારિ-
ણોયા પરતિથિયાય ॥ સે કેદણેગંત-હિયધમ્મ-
માહુ, અણેલિસં સાહુસમિખખયાએ ॥ ૧ ॥
કહંચ નાણું કહં દંસણું સે, સીલં કહં નાય-
સુયસ્સ આસી ॥ જાણા સિણું ભીખખુ જહા-
તહેણું અહાસુતં ખૂહ જહાણિસંતં ॥ ૨ ॥
ખેયન્ને સે કુસલે મહેસી, અણુંતનાણી ચ અ-
ણુંતદંસી ॥ જસંસ્સિણે ચખખુપહેઠિયસ્સ, જા-
ણાહિ ધમ્મં ચ ધિઈ ચ પેહી ॥ ૩ ॥ ઉદ્ધું
અહેયં તિરિયં દિસાસુ, તસાય જે થાવર જેય

પાણી ॥ સે શિણુચ્ચણિચ્ચેહિ સમિખ પન્ને,
 દીવેવ ધમ્મં સમિયં ઉદાહુ ॥ ૪ ॥ સે સઞ્વ-
 દંસી અભિભુયનાણી, ત્તિરામગંધે, ધિર્ધમં ઠિય-
 પ્પા ॥ અનુત્તરે સઞ્વ જગંસિ વિજ્જં, ગંથા
 અતીતે અભયે આણાઉ ॥ ૫ ॥ સે ભુર્ધપન્ને
 અણિચ્ચેઅચારી, ઉહુંતરે ધીરે અણુંતચખ્ખુ
 ॥ અણુત્તરે તપ્પધ સૂરિચ્ચેવા, વધરોચણિંદેવ
 તમંપભાસે ॥ ૬ ॥ અણુત્તરં ધમ્મમિણું જિ-
 ણાણું, નેયા મુણિ કાસવ આસુપન્ને ॥ ઇંદેવ
 દેવાણુ મહાણુભાવે, સહસ્સણેતા દિવિણું વિ-
 સિઠે ॥ ૭ ॥ સે પન્નયા અખય સાગરેવા,
 મહોદ્દહિવાવિ અણુંતપારે ॥ અણાઇલેયા અક-
 સાર્ધ ભિખૂ, સકકેવ દેવાહિવર્ધજ્જુધમ ॥ ૮ ॥
 સે વીરિચ્ચેણું પડિપુન્ન વિરિચ્ચે, સુદંસણે વા
 ણુગ સઞ્વ સેઠે ॥ સુરાલચ્ચેવાસિ મુદાગરે સે,
 વિરાયચ્ચેણેગણુણેવવેચ્ચે ॥ ૯ ॥ સયંસહસ્સા-
 ણુઉ જ્ઞેયણાણું, તિકંડસે પંડગ વેજયંતે ॥ સે

જોયણે જીવણુવર્ધસહસ્સે, ઉધ્ધુસ્સિતોહોઠ સહ-
 સ્સમેગં ॥ ૧૦ ॥ પુઠેણુભે ચિઠઈ ભૂમિવઠિએ,
 જં સૂરિયા આણુપરિવટ્ટયાંતિ ॥ સેહોમવન્ને
 બહુ નંદણે ચ, જંસી રઈ વેદયાંતિ મહિંદા
 ॥ ૧૧ ॥ સે પંવએ સદ્ મહાપગાસે, વિરા-
 યઈ ઠંચણુ મઠવન્ને ॥ આણુત્તરે ગિરિસુ ચ
 પંવહુગે, ગિરિવરે સે જલિએવ ભોમે ॥ ૧૨ ॥
 મહીએ મઝમિ ઠિએણુગિદે, પન્નાયતે સૂરિય
 સુદ્ધલેસે ॥ એવં સિરિએઉ સ ભૂરિવન્ને, મ-
 છોરમે જોયઈ અચ્ચિમાલી ॥ ૧૩ ॥ સુદંસ-
 ણુંસેવ જસો ગિરિસ્સ, પવુચ્ચઈ મહતો પંવ-
 ચસ્સ ॥ એતોવમે સમણે નાયપુત્તે, જાઈ જસો
 દંસણુ નાણુ સીલે ॥ ૧૪ ॥ ગિરિવરેવા નિ-
 સહાયયાણું, રૂચએવ સેઠે વલયાયતાણું, તઉ-
 વમે સે જગભૂઈપન્ને, મુણીણુ મઝેતમુદાહુ
 પન્ને ॥ ૧૫ ॥ આણુત્તરં ધમ્મ-મુઈરઈતા,
 આણુત્તર આણુવરં ઝિયાઈ ॥ સુસુક્કસુક્કં અપ-

ગ ડસુક્કં, સંખંદુવેગંતવદાતસુક્કં ॥ ૧૬ ॥ અ-
 ભુત્તરગ્ગં પરમં મહેસી, અસેસકમ્મં સ વિ-
 સોહધંતા ॥ સિદ્ધિંગઇ સાધમણંત પત્તે, ના-
 ભેણુ સીલેણુ ય દંસણેણુ ॥ ૧૭ ॥ રૂપેસુ
 ભાએ જહ સામલીયા, જસ્સિં રધં વેદ્યંતિ
 સુવન્ના ॥ ૧૮ ॥ વ ભેસુવા નંદણુ-માહુ સેઠં, ના-
 ભેણુ સીલેણુ ય ભૂધપન્ને ॥ ૧૯ ॥ થણિયંવ
 સદાણુ અભુત્તરેઉ, ચંદોવ તારાણુ મહાણુભાવે,
 ગંધેસુવા ચંદણુ-માહુ સેઠં, એવં મુણીણુ
 અપડિન્ન-માહુ ॥ ૨૦ ॥ જહા સયંભુ ઉદ્દહી-
 ણુ સેઠે, નાગેસુવા ધરણિંદ-માહુ સેઠે ॥ ખઉ-
 દએવા રસવેજ્યંતે, તવોવહાણે મુણિ વેજ્યંતે
 ॥ ૨૧ ॥ હથિસુ એરાવણુ-માહુ ભાએ, સીહો
 મિયાણુ સલિલાણુ ગંગા ॥ પખિસુવા ગુરૂલે
 વેણુદેવે, નિન્વાણુવાદીણિહ ભાયપુત્તે ॥ ૨૨ ॥
 નેહેસુ ભાએ જહ વીસસેણે, પુદ્દેસુવા જહ
 અરવિંદ-માહુ ॥ ખત્તીણુ સેઠે જહ દંત વકકે,

ઇસીણુ-સેઠે તહ વદ્ધમાણે ॥ ૨૨ ॥ દાણાણુ
 સેઠં અભયખપયાણું, સચ્ચેસુવા અણુવબ્બં
 વયંતિ ॥ તવે સુવા ઉત્તમ જાંભયેરં, લોગુત્તમે
 સમણે નાયપુતે ॥ ૨૩ ॥ ઠિઠણુ સેઠા લવસત્ત-
 માવા, સભા સુહમ્માવ સભાણુ સેઠા ॥ શિન્વાણુ
 સેઠા જહ સંવધમ્મા, જુ જાયપુત્તા પરમથિથ
 નાણી ॥ ૨૪ ॥ પુઠેવમે ધુણુઈ વિગયગેહિ,
 ન સન્નિહિં કુવ્વઈ આસુપન્ને ॥ તરિતુ સમુદ્દં
 ચ મહાભવોઘં, અભયંકરે વીર અણુંતયખુ
 ॥ ૨૫ ॥ કેહં ચ માણુંચ તહેવ માયં, લોભં
 ચઉથ્થ અઝથ્થદોસા ॥ એઆણિ વંતા અર-
 હામહેસી, જુ કુવ્વઈ પાવ જુ કારવેઈ ॥ ૨૬ ॥
 કિરિયાકિરિયં વિણુઈયાણુવાયં, અન્નાણિયાણું
 પડિયચ્ચ ઠાણું ॥ સે સંવવાયં ઇતિવેદઈતા,
 ઉવઠિએ ધમ્મ સદ્દીહરાયં ॥ ૨૭ ॥ સે વારિયા
 ઇથિ સરાઇભત્તં, ઉવહાણુવં દુખખચ્ચઠયાએ ॥
 લોગં વિહિત્તા આરં પારંચ, સંવં પભૂ વા-

રિય સંવવારં ॥ ૨૮ ॥ સોઝ્યા ય ધમ્મં
 અરિહંતભાસિયં, સમાહિયં અકપઉવિસુદ્ધં
 ॥ તં સદ્દહંતા ય જણા અણુઉ, ઇંદેવ દેવા-
 હિઆગમિસ્સંતિ ત્તિએમિ ॥ ૨૯ ॥ ઇતિ.

॥ શ્રી પ્રસ્તાવિક ગાથાઓ.

(કાવ્યમ)

પંચ મહુવય સુવય મૂલં, સમણ મણુ-
 ઇલ સાહુ સુચિણું ॥ વેર વિરામણ પજજવ-
 સાણું ॥ સંવ સમુદ્ મહોદહિ તિથ્થં ॥ ૧ ॥
 તિથ્થકરેહિં સુદેસિય મગ્ગં, નરગ તિરિય વિવ-
 ન્નિજય મગ્ગં ॥ સંવ પરિત્ત સુનિમ્મિય સારં,
 સિદ્ધિં વિમાણુ અવંશુય દારં ॥ ૨ ॥ દેવ
 નરિંદ નમંસિય પૂર્ણયં, સંવ જગુત્તમ મંગલ
 મગ્ગં ॥ દુદ્ધરિસં શુણુ નાયક-મેકં, મોખપ-
 હસ્સ-વડંસગ ભુયં ॥ ૩ ॥

(અનુબંધપદ્યતમ)

ધમ્મા રામેચરેભિષુ, ધિધમં ધમ્મ સા-
રહી; ધમ્મા રામે રચ્ચે દંતે, ખંભચેર સમા-
હિચ્ચે ॥ ૪ ॥

દેવ દાણુવ ગંધવા, જખ રખસ કિન્નરા ॥
ખંભચારિં નમંસંતિ, દુક્કરં જે કરિંતિ તે
॥ ૫ ॥ એસ ધમ્મે ધુવે જિયચ્ચે, સાસચ્ચે
જિણુદેસિચ્ચે ॥ સિઝા સિઝંતિ ચાણુણું, સિ-
ઝિસ્સંતિ તહાવરે ત્તિ ખેમિ ॥ ૬ ॥

(આર્યાવૃત્તમ)

અરિહંત સિદ્ધ પવયણુ, ગુરુ થેર ખહુ-
સ્સુચ્ચે તવસ્મીસુ ॥ વચ્છદલયા ય તેસિં, અ-
ભિજ્જ નાણોવચ્ચોગે ય ॥ ૭ ॥ દંસણુ વિ-
ણુય આવ-સ્સચ્ચે ય, સીલવ્વચ્ચે નિરધયારે ॥
ખણુલવ તવ ચ્ચિચ્ચાચ્ચે, વેચાવચ્ચે સમાહીચ્ચે
॥ ૮ ॥ અપુવ્વ નાણુગ્ગહણે, સુયભત્તી પવ-
યણે પભાવણુયા ॥ એએહિં કારણેહિં, તિશ્ચ-

યસ્તં લહુઃ જીવે! ॥ ૯ ॥ જિજ્ઞુવયણે અ-
 ભુરતા, જિજ્ઞુવયણું જે કરંતિ ભાવેણું, અમલા
 અસંકિલિટા, તે હુંતિ પરિત્તસંસારી ॥ ૧૦ ॥
 એવં જુ નાણિણુ! સારં, જં ન હિંસર્ધ કિં-
 ચણું ॥ અહિંસા સમયં એવ, એતાવત્તં વિ-
 ચણિયા ॥ ૧૧ ॥ જ્ઞર્ધ ચ વુઢિં ચ ઇજ્જ
 પાસં, ભૂતેહિં જ્ઞણે પડિચેહ સાયં ॥ તમ્હા-
 તિવિજ્જે પરમંતિણુચ્યા, સમ્મત્ત દંસી જુ
 કરેઈ પાવં ॥ ૧૨ ॥ સારં દંસણુ નાણું,
 સારં તવ નિયમ સંજમં સીઢં ॥ સારં જિ-
 જ્ઞુવર ધમ્મં, સાર સંચેહણુ મરણું ॥ ૧૩ ॥
 મજ્જં વિસય કસાયા, નિદ્દા વિકહા ચ પં-
 ચમી ભણિયા ॥ એ એ પંચ પમાયા, જીવં
 પાડંતિ સંસારે ॥ ૧૪ ॥

(અનુબુદ્ધપટ્તમ.)

લંભંતિ વિમલા ભોએ, લભંતિ સુરસ-
 પયા ॥ લભંતિ પુત્ત મિત્તં ચ, એગો ધમ્મો

ન લક્ષ્ય ॥ ૧૫ ॥ એગો-હં નશ્ચિ મે કોઈ,
 નાહુ-મન્નસ્સ કસ્સહ ॥ એવં અદીણું મણુસો,
 અપાણુ-મણુસાસહ ॥ ૧૬ ॥

॥ શ્રી દશવૈકાલિક સૂત્ર મૂળપાઠ.

(અનુબુદ્ધપવૃત્તમ.)

ધમ્મે મંગલ-મુચ્છિદ્ધં, અહિસા સંજમો
 તવો ॥ દેવા વિ તં નમ સંતિ, જસ્સ ધમ્મે
 સયા મણુ ॥ ૧ ॥ જહા હમસ્સ પુદ્દેસુ,
 ભમરો આવિયઈરસં ॥ ન ય પુદ્ધં કલામેઈ;
 સો ય પીણેઈ અપ્પયં ॥ ૨ ॥ એમે એ
 સમણા મુત્તા, જે લોએ સંતિ સાહુણુ ॥
 વિહંઝમાવ પુદ્દેસુ, દાણલત્તેસણે રયા ॥ ૩ ॥
 વયં ચ વિત્તિ લલામો, ન ચ કોઈ ઉવહમ્મઈ

॥ અહાગડેસુ રીયંતે, પુષ્કેસુ ભમરા જહા
 ॥ ૪ ॥ મહુકાર સમા ખુદ્દા, જે ભવંતિ અણિ-
 સિસ્યા; નાણાપિંડ રયા દંતા, તેણુ વુચ્યંતિસા-
 હુણેા તિ બેમિ ॥ ૩ ॥ ઇતિ દુમ્મપુષ્કિય
 નામં પદમં અઝયણું સમ્મત્તં ॥ ૧ ॥

કહનુ કુળળા સામન્નં, જો કામે ન નિ-
 વારએ ॥ પએપએ વિસીયંતો, સંકપ્પસ્સં
 વસંગએ ॥ ૧ ॥ વત્થ ગંધ-મલંકારં, ઇત્થિ-
 એ સયણાણિ ચ ॥ અચ્છંદા જે ન ભુજંતિ,
 ન સે ચાહ તિ વુચ્ચઈ ॥ ૨ ॥ જે ચ કંતે
 પ્રિએ સોએ, દ્વદ્દે વિપ્પિટ્ટિ કુવ્વઈ ॥ સાહીણે
 ચયઈ સોએ, સે હુ ચાહ તિ વુચ્ચઈ ॥ ૩ ॥
 (કાવ્યમ.)

સમાઈ ખેહાઈ પરિવયંતો, સિયા મણેા
 નિરસરઈ બહિદ્દા ॥ ન સા ચહં નોવિ અહં
 ॥ ૫ ॥ તીસે, ઇચ્ચેવ તાઓ વિણિએબજ રાગં
 ॥ ૪ ॥ આયા વયા હી ચય સોચમદ્દં, કામે

કમાહી કમિયં ખુદુખખં ॥ છિંદાહિ દોસં
વિણિયેજ્જ રાગં, એવં સુહી હોહિસિ સંપ-
રાએ ॥ ૫ ॥

(અનુષ્ટુપવૃત્તમ્.]

પખખંદે જલિયં જોઈ, ધૂમકેઉં દુરાસયં ॥
નેચ્છંતિ વંતયં ભુત્તં, કુલે જાયા અગંધણે
॥ ૬ ॥ ધિરચ્છુ તેજસોકામી; જો તં જીવિય
કારણા, વતં ઇચ્છસિ આવેઉં, સેયં તે મરણું
ભવે ॥ ૭ ॥ અહં ચ ભોગરાયસ્સ, તં ચ
સિ અંધગવન્હિણે ॥ મા કુલે ગંધણા હોમો,
સંજમં નિહુઉચરં ॥ ૮ ॥ જઈ તં કાહિસિ
ભાવં, જા જા દિચ્છસિ નારિઓ ॥ વાયા વિ
દ્ધોવ હુડો, અઠિઅખ્યા ભવિસ્સસિ ॥ ૯ ॥
તીસે સો વયણું સોચ્ચા, સંજયાએ સુભાસિયં
॥ અંકુસેણુ જહા નાગો, ધમ્મે સં પડિવાઈ-
ઓ ॥ ૧૦ ॥ એવં કરંતિ સંખુદ્ધા; પંડિયા
પવિયખણા ॥ વિણિયટ્ટંતિ ભોગેસુ જહા

સે પુરેસોત્તમો ત્તિ યેમિ ॥ ૧૧ ॥ ઇતિ સામન્ત
પુન્વીય નામં ધીયંઝયણું સમ્મત્તં ॥ ૨ ॥

સંજમે સુઠિઅપ્પાણું, વિપ્પ મુક્કાણુ તા-
ઈણું ॥ તેસિ-મેય-મણાઈન્નં, નિગ્ગંથાણું
મહેસિણું ॥ ૧ ॥ ઉદ્દેસિયં કીયગડં, નિયાગં
અભિહડાણિ ય ॥ રાઈભત્તે સિણાણે ય, ગંધ
મલ્લે ય વીયણે ॥ ૨ ॥ સંનિહી ગિહિમત્તે
ય, રાયપિંડે કિ-મિચ્છએ ॥ સંખાહણુ દંત
પહોયણા ય, સંપુચ્છણુ દેહ પલોયણા ય ॥૩॥
અઠ્ઠાવએ ય નાલિએ, છત્તસ્સ ય ધારણઠાએ ॥
તિગિચ્છં પાહણા પાએ, મ્મમારંભં ચ જોઈણા
સિન્નયર પિંડં ચ, આસંદી પલિયંકએ ॥
ગિહંતર નિસિન્નએ, ગાયસ્સુવટ્ટણાણિ ય ॥ ૪ ॥
ગિહિણા વેયાવડિયં, જાઈઆજીવવત્તિયા ॥
તત્તા-નિન્વુડ લોઈત્તં, આઉરસ્સરણાણિ ય ॥૬॥
મૂલએ સિંગખેરે ય, ઉચ્છુ ખંડે અનિન્વુડે ॥
કંદે મૂલે ય સચ્ચિત્તે, કૂલે ખીએ ય આમએ

॥ ૭ ॥ સોવચ્ચલે સિંધવેલોણે, રોમાલોણે ચ
 આમએ ॥ સામુદ્રે પંસુખારે ચ, કાલાલોણે ચ
 આમએ ॥ ૮ ॥ ધૂવણિત્તિ વ્રમણે ચ, વત્થિ-
 કમ્મ વિરેયણે ॥ અંજણે દંતવણે ચ, ગાયા-
 ભંગ વિભૂસણે ॥ ૯ ॥ સંવ-મેય-મણાઈન્નં,
 નિગ્ગંથાણું મહેસિણું ॥ સંજમંમિ ચ જુત્તાણું,
 લહુભુય વિહારિણું ॥ ૧૦ ॥ પંચાસવ પરિ-
 ન્નાયા, તિગુત્તા છસુ સંજયા ॥ પંચ નિગ્ગ-
 હણા ધીરા, નિગ્ગંથા ઉજ્જુદંસિણે ॥ ૧૧ ॥
 આયાવયંતિ ગિમ્હેસુ, હેમંતેસુ અવાઉડા ॥
 વાસાસુ પડિસંલીણા, સંજયા સુસમાહિયા ॥ ૧૨ ॥
 પરીસહ રિઉ દંતા, ધુયમોહા જિઈદિયા ॥ સંવ
 દુખખ પહીણકા, પક્કમંતિ મહેસિણો ॥ ૧૩ ॥
 દુક્કરાઈ કરિત્તાણું, દુસ્સહાઈ સહિત્તુ ચ ॥ કે
 ઇત્થ દેવલોએસુ, કેઈ સિજ્જંતિ નીરયા ॥ ૧૪ ॥
 ખવિત્તા પુન્વ કમ્માઈ, સંજમેણુ તવેણુ ચ ॥
 સિદ્ધિમગ્ગ-મણપત્તા, તાઈણે પરિનિવુડે ત્તિ

એમિ ॥ ૧૫ ॥ ઇતિ ખુડગતિઆચાર કહા
નામં તર્ધયં અઝયણું સમ્મત્તં. ॥ ૩ ॥

॥ ઉત્તરાધ્યયન સૂત્રનું ત્રીજું અધ્યયન ॥

અત્તારિ પરમંગાણિ, દુલ્લહાણીહ જંતુણો
॥ માણુસત્તં સુધં સદ્ધા, સંજમંમિ ચ વી-
સ્મિં ॥ ૧ ॥ સમાવન્નાણુ સંસારે, નાણુ
એત્તાસુ જાઈસુ ॥ કમ્મા નાણુવિહા કટ્ટ,
પુઠો ચિત્તસંભયા પયા ॥ ૨ ॥ એગયા દેવ-
લોએસુ, નરએસુવિ એગયા ॥ એગયા આસુરં-
કાયં, અહાકમ્મેહિં ગચ્છઈ ॥ ૩ ॥ એગયા
ખત્તિયો હોઈ, તઓ ચ ડાલ ખુક્કસો ॥ તઓ
ક્રીડ પયંગો ચ, તઓ કુંથુ પિપીલિયા ॥ ૪ ॥
એવ-માવટ્ટ જોણીસુ, પાણિણો કમ્મ કિન્વિ-
સા ॥ ન નિવિજ્જતિ સંસારે, સંવઠેસુવ

ખતિયા ॥ ૫ ॥ કમ્મસંગેહિં સંમૂહા, દુઃ-
 ખિયા ખહુ વેયણા ॥ અમાણસાસુ જોણીસુ,
 વણિહુમ્ મંતિ પાણિણો ॥ ૬ ॥ કમ્માણું તુ
 પહાણાએ, આણપુર્વી ક્યાઈઓ ॥ જીવા
 સોહિ-માણપત્તા, આયયંતિ માણસ્સયં ॥ ૭ ॥
 માણસ્સં વિગ્ગહં લઘ્ધું, સુધં ધમ્મસ્સ હ-
 દ્ધહા ॥ જં સોચ્યા પડિવજ્જંતિ, તવં
 ખંતિ-મહિંસયં ॥ ૮ ॥ આહચ્ચ સવણું
 લઘ્ધું, સદ્ધા પરમ દુલ્લહા ॥ સોચ્યા નેયા-
 ઊયં મગ્ગં, ખહુવે પરિલસ્સઈ ॥ ૯ ॥ સુધં
 ચ લઘ્ધું સદ્ધં ચ, વીરિયં પુણ્ણ દુલ્લહં ॥
 ખહુવે રોય માણાવિ, નોયણું પડિવજ્જંએ ॥
 ૧૦ ॥ માણસત્તામિ આયાઓ, જો ધમ્મં
 સોચ્ચ સદ્દેહે ॥ તવસ્સી વીરિયં લઘ્ધું, સં-
 વુડે નિંધુણે રયં ॥ ૧૧ ॥ સોહી ઊજ્જુય-
 ભૂયસ્સ, ધમ્મો સુદ્ધસ્સ ચિદ્ધં ॥ નિંવાણું
 પરમં જાઈ, ધયં સિત્તેવ પાવએ ॥ ૧૨ ॥

વિગિંચ કમ્બુણે હેઝી, જસં સંચિણુ ખં-
 તિએ ॥ પાઠવં સરીરં હિચ્યા, ઊઠું પક્કમઠ
 દિસં ॥ ૧૩ ॥ વિસાલસેહિં સીલેહિં, જખા
 ઉત્તર ઉત્તરા ॥ મહાસુક્ષ્માવ દિખંતા, મ-
 નંતા અપુણુચ્યવં ॥ ૧૪ ॥ અપિપયા દેવ
 કામાણું, કામરૂવ વિઉન્વિણે ॥ ઉઠું કપેસુ
 ચિઠુંતિ, પુન્વા વાસ સયા બહુ ॥ ૧૫ ॥
 તથ્ય કિચ્યા જહા ઠાણું, જખખા આઉખખ-
 એ ચુયા ॥ ઉવેંતિ માણુસં જોણિં, સે દસાં-
 ગેલિજયઈ ॥ ॥ ૧૬ ॥ ખેત્તં વથ્યુ હિરન્નં
 ચ, પસવે દાસ પોરસં ॥ ચત્તારિ કામ
 ખંધાણિ, તથ્ય સે ઉવજજઈ ॥ ૧૭ ॥ મિ-
 ત્તવં નાઈવં હોઈ, ઉચ્યાગોએ ય વન્નવં ॥
 અખપાયંકે મહાપન્ને, અલિજયે જસો બલે ॥
 ૧૮ ॥ ભુચ્યા માણુસએ લોએ, અખપડિરૂવે
 અહાઉયં ॥ પુન્વં વિસુદ્ધ સદ્દમ્મે, કેવલં
 બોહિ બુઝિયા ॥ ૧૯ ॥ ચઉરંગં દુલ્લહં

નચ્ચા, સંજમં પડિવલ્લિજયા ॥ તવસા ધુમ
કુમ્મંસે, સિદ્ધે હુવઈ સાસચે ત્તિ યેમિ ॥૨૦॥
॥ ઇતિ ત્રીજી અધ્યયન સમાપ્ત ॥

॥ ચોથું અધ્યયન ॥

(કાવ્યમ)

અસંખ્યં જીવિય મા પમાયચે, જરો-
વણ્ણીયસ્સહુ નશ્ચિ તાણું ॥ એવં વિચાણુ-
હિ જણે પ્યમત્તે, કિં નુ વિહિંસા અજયા
ગહિતિ ॥ ૧ ॥ જે પાવકમ્મેહિં ધણું માણુસા,
સમાયયંતી અમયં ગહા ય ॥ પહાય તે પાસ
પયઠ્ઠિચે નરે, વેરાણ્ણખંદ્ધા નરયં ઉવિંતિ ॥૨॥
તેણે જહા સંધિમુહે ગહીચે, સ કમ્મણુ કિ-
ચ્ચઈ પાવકારી ॥ એવં પયા પેચ્ચ ઇહં ચ
લોચે, કહાણુ કમ્માણુ ન મોજ્જ અત્થિ ॥૩॥
સંસાર-માવન્ન પરસ્સ અઠ્ઠા, સાહારણું જં ચ
કરેઈ કમ્મં ॥ કમ્મસ્સ તે તસ્સ ઉ વેય કાલે,

ન અંધવા અંધવયં ઉવિંતિ ॥ ૪ ॥ વિત્તેષુ
 તાણું ન લલે પમત્તે, ઇમંમિ લોચે અદ્ધવા
 ખરત્થા ॥ દીવપ્પણુઠેવ અણુંતમોહે, નેયાઉયં
 દુદ્ધ-મદ્ધુ-મેવ ॥ ૫ ॥ સુત્તે સુયાવિ પડિબુદ્ધજીવી,
 ન વીસસે પંડિય આસુપન્ને ॥ ઘોરા મુહુત્તા અ-
 બલં સરીરં, ભારંડપજ્જીવ ચરે પ્પમત્તો ॥ ૬ ॥
 ચરે પયાઈ પરિસંકમાણે, જં કિંચિ પાસં ઇહ
 મન્નમાણે ॥ લાભંતરે જીવિય બૂહઈત્તા, પચ્છા
 પરિન્નાય મલાવંધસી ॥ ૭ ॥ છંદં નિરોહેણુ
 ઉવેઈ મોજ્જાં, આસે જહા સિખિય વમ્મ-
 ધારી ॥ પુવ્વાઈ વસાઈ ચરે પ્પમત્તો, તમ્હા
 મુણી ખિપ્પ-મુવેઈ મોજ્જાં ॥ ૮ ॥ સ પુવ્વ
 મેવં ન લલેજ્જ પચ્છા, એસોવમા સાસયવા-
 ઇયાણું ॥ વિસીયઈ સિઠિલે આઉયંમિ, કા-
 લોવણીએ સરિરસ્સ લેએ ॥ ૯ ॥ ખિપ્પં ન
 સકકેઈ વિવેગ-મેહ, તમ્હા સમુદ્ધાય પહાય
 કામે, સમ્મિ ચ લોગં સમયા મહેસી, અપ્પાણુ

રખીવ ચરે પમત્તો ॥ ૧૦ ॥ મુહું મુહું મોહ-
 ગુણે જયંતં, અણેગરૂવા સમણું ચરંતં ॥
 કાસા કસંતિ અસમંજસં ચ, ન તેસુ ભિજ્જુ
 મણુસા પઉસે ॥ ૧૧ ॥ મંદાય કાસા વહુ
 લોહણિજ્જા, તહપ્પગારેસુ મણું ન કુજ્જા ॥
 રખખેજ્જ કોહં વિણુએજ્જ માણું, માયં ન
 સેવેજ્જ પહેજ્જ લોહં ॥ ૧૨ ॥ જે સંખ
 યા તુચ્છ પરપ્પવાઈ, તે પેજ્જ દોસાણુગયા
 પરઝા ॥ એ એ-અહમ્મોત્તિ દુગંછમાણુ, કંખે
 ગુણે જાવ સરિરસ્સ લેઉ તિખેમિ ॥ ૧૩ ॥
 ઇતિ ચોથું અધ્યયન સમાપ્તં.

શ્રી ભક્તાર સ્તોત્ર-સંસ્કૃત .

(વસંતતિલકાવૃત્તમ્)

ભક્તારપ્રણુતમૌલિ મણિપ્રભાણુ મુદ્ધોત-
 કંદલિતપાપ તમોવિતાનમ્ ॥ સમ્યક પ્રણુ-

म्यञ्जिनपादयुगं युगाहावालंभनं लवणले प-
 ततां जनानाम् ॥ १ ॥ यः संस्तुतः सकलवा-
 ड्भयतत्त्वभोधा दुर्लुतपुद्धिपटुभिः सुरलोचना-
 थैः ॥ स्तोत्रैर्जगत्त्रितययित्तदुरैर्द्वैः स्तोत्र्ये
 किलाहमपितं प्रथमं जनेन्द्रम् ॥ २ ॥ पु-
 ष्या विनापि विपुधार्यित पादपीठ स्तोतुं
 समुद्यत मतिर्विगतत्रपोहम् ॥ आलं विहाय
 जलसंस्थितमिदं विषम मन्यः कश्चिच्छति जनः
 सहसा ग्रहीतुम् ॥ ३ ॥ वक्तुं गुणान् गुण-
 समुद्र शशाङ्कान् कस्ते क्षमः सुरगुप्रति-
 भोपि पुष्या ॥ कदापि कालपवनोद्धतनकुचं
 के वा तरीतुमलमप्युनिधिं लुब्धक्याम् ॥ ४ ॥
 सोढुं तथापि तव लक्षितवशान्मुनीश कर्तुं
 स्तवं विगतशक्तिरपि प्रवृत्तः ॥ प्रीत्यात्मवी-
 र्यमविचार्य मृगीमृगेन्द्रम् नाभ्येति किं
 निजशिशोः परिपालनार्थम् ॥ ५ ॥ अदप-
 श्रुतं श्रुतवतां परिहासधाम त्वद्धितरेव मुष्-

रीकुर्ते जलान्माम् ॥ यत्कोटिलः किल मधौ
 मधुरं विरैति तन्मयाश्चाम्रकलिकानिकरैकहेतु ॥ ६ ॥
 त्वत्संस्तवेन लवसंततिसन्निभद्धं पापं क्षण्णा-
 तक्षयमुपैति शरीरलाजम् ॥ आकांतवोक्त्रमक्षिणी
 लमशेषमाधु सूर्याशुबिन्नमिव शार्वरमंधकारम्
 ॥ ७ ॥ भवेतिनाथ तव संस्तनं भयेदमार-
 ज्यते तनुधियापि तव प्रभावात् ॥ येतोद्धरि-
 ष्यति सतां नलिनीद्वेषु मुक्ताक्षद्युतिमुपैति
 ननूदृण्डुः ॥ ८ ॥ आस्तां तव स्तवनमस्त-
 समस्तदोषं त्वत्संकथापि जगतां दुरितानि
 हन्ति ॥ हरे सहस्रकिरणः कुर्ते प्रभैव पद्मा-
 करेषु जलजानि विकशलांजि ॥ ९ ॥ नात्य-
 द्रुतं सुवनमुपलु लूतनाथ लुतेर्गुणैर्बुवि
 लवंतमलिप्लुवंतः ॥ तुभ्या लवंति लवतो
 ननु तेन किं वा, लुत्याक्षितं यं भद्रं ना-
 त्मसमं करोति ॥ १० ॥ दृष्ट्वा लवंतसन्नि-
 भेषविलोकनीयं नान्यत्र लोपमुपयाति जनस्य

यक्षुः ॥ पीत्वापयः शशिकरघुतिदुग्धसिंधोः
 क्षारं जलं जलनिधेरसितुं क उच्छेत् ॥११॥
 यैः शांतसागश्चिबिः परमास्तुतिस्त्वं निर्मा-
 पितस्त्रिभूवनैकललामभूत् ॥ तावन्त एव जल-
 तेभ्यश्चुवः पृथिव्यां यस्ते समानमपरं न हि रूप-
 मस्ति ॥ १२ ॥ वक्त्रं क्व ते सुरनरोरगने-
 त्रहारि निःशेषनिर्जितजगत्त्रितयोपमानम् ॥
 ॥७७॥ क्लृप्तं क्लृप्तं क्व निशाकरस्य यद्वासरे
 लवति पांडुपलाशकल्पम् ॥ १३ ॥ संपूर्णमं-
 कलशशांककलाकलाप शुभ्रा गुण्या स्त्रिभुवनं तव
 लंघयन्ति ॥ ये संत्रितस्त्रिजगदीश्वर नाथमेकं
 क्लृप्तान्निवारयति संत्रिते यथेष्टम् ॥१४॥ चित्रं
 किमत्र यदि ते त्रिदशांगनास्त्रिर्जितं मनागपि-
 मनो न विकारमार्थम् ॥ क्लृप्तांतकालमज्ञता
 यक्षितायलेन किं भण्दराद्रिशिभरं यक्षितं
 क्लृप्तिम् ॥ १५ ॥ निर्धूमवर्तिरयवर्जिततैल-
 भूरः कृतसनं जगत्त्रभिदं प्रकटीकरोषि ॥ गम्यो

न जतु भर्तां यत्कितायदानां दीपोपरस्त्व
 भसि नाथ जगत्प्रकाशः ॥ १६ ॥ नास्तं कदा-
 चिदुपयासि न राहुगम्यः स्पष्टीकरोषि सहसा
 युगपज्जगन्ति ॥ नांलोधरोदरनिर्द्धमहाप्र-
 लावः सूर्यातिशायि भडिभासि मुनींद्र लोके
 ॥ १७ ॥ नित्योदयं दक्षितमोहमहांधकारं गम्य
 न राहुवदनस्य न वारिदानाम् ॥ विभ्राजते तव
 मुष्माज्जमनदपकान्ति विद्योतयज्जगद्वपुं शशां-
 कणिंजम् ॥ १८ ॥ किं शर्वरीषु शशिनान्दि
 विवस्वतावा युष्मन्मुणेर्द्वलितेषु तमस्सु नाथ ॥
 निष्पन्नशालि वनशालिनि ज्वल्लोके कार्यं क्रिय-
 ज्जलधरैर्जलक्षारनम्रैः ॥ १९ ॥ ज्ञानं यथा
 त्वयिविभ्राति कृतावकाशं नैवं तथा हरिहरा-
 द्दिषु नायकेषु ॥ तेजः स्फुरन्मणिषु याति यथा
 महत्वं नैवं तु कायशक्ये किरणकुलेपि ॥ २० ॥
 मन्ये वरं हरिहरादय एव दृष्टा दृष्टेषु येषु
 हृदयं त्वयि तोषमेति ॥ किं वीक्षितेन अवता

भुवि येन नान्यः कश्चिन्मनो हरति नाथ लवां-
 तरेपि ॥ २१ ॥ स्त्रीणां शतानि शतशो जन-
 यन्ति पुत्रान् नान्या सुतं त्वद्दुपमं जननी
 प्रसूता ॥ सर्वा हिशो दधति भानि सहश्ररश्मिं
 प्राप्येव दिग्जनयति स्फुरदंशुजलम् ॥ २२ ॥
 त्वामामनन्ति मुनयः परमं पुमांस मादित्य
 वर्णुममलं तमसः पुरस्तात् ॥ त्वामेव
 सम्य गुपलब्धं जयन्ति मृत्युं नान्यः
 शिवः शिवपदस्य मुनीन्द्र पन्थाः ॥ २३ ॥
 त्वामव्ययं विबुधयित्यमसंख्यमाद्यं ब्रह्माणु-
 भीश्वर मनंतमनंगकेतुम् ॥ योगीश्वरं विदित
 योगमनेकमेकं ज्ञानं स्वर्पममलं प्रवदन्ति सन्तः
 ॥ २४ ॥ पुद्गस्त्वमेव विबुधार्थित बुद्धिबो-
 धात् त्वं शंकरोसि भुवनत्रय शंकरत्वात् ॥
 धातासि धीर शिवमार्गं विधेर्विधानात् व्यक्तं
 त्वमेव भगवन् पुष्पोत्तमोसि ॥ २५ ॥ तुभ्यं न-
 मस्त्रिभुवनार्तिहराय नाथ, तुभ्यं नमः क्षिति-

तल्लामत्र लूषणाय ॥ तुभ्यं नमस्त्रिजगतः पर-
 मेश्वराय तुभ्यं नमो जिन भवोदधिशीषणाय
 ॥ २६ ॥ को विस्मयोत्र यद्दि नाम गुणैरशे-
 पै स्त्व' संश्रितो निरवकाश तथा मुनीश ॥ द्वै-
 रुपात्त विविधाश्रय ज्ञतगर्वैः स्वभ्नांतरेपि न
 कदाचिदपीक्षितोसि ॥ २७ ॥ उच्यैर शोक तरु-
 संश्रितमुन्मयूष भाभाति रुपममलं भवतो
 नितांतम् ॥ रुपगोहसत् किरणुमस्ततमोवितानं
 जि'जं जेरीवपयोधर पार्श्ववर्ति ॥ २८ ॥
 सिंहासने मणिमयूष शिखाविचित्रे विभ्राजते
 तव वपुः कनकावदातम् ॥ जि'जं विचद्विलस-
 दंश्रुलतावितानं तुंगोदयाद्रिशिरसीव सहस्ररश्मेः
 ॥ २९ ॥ कुंदावदात यलयाभर आरुशोभं वि-
 भ्राजते तव वपुः कलघौतकांतम् ॥ उद्यच्छशांक
 शुचिनिर्जर वारिधार मुख्यैस्तटं सुरगिरेरिव
 शांतकौलम् ॥ ३० ॥ छत्र त्रयं तव विभाति
 शशांकान्त मुख्यैः स्थितं स्थगितभानुकरप्रतापम्

भुक्ताक्षल प्रकरजलविवृद्ध शोभं प्रज्यापयत् त्रि-
 जगतः परमेश्वरत्वम् ॥ ३१ ॥ गंभीरतारर-
 वपूरितद्विग्विभाग स्रैश्लोक्यलोकशुभसंगमभुति-
 दक्षः ॥ सद्धर्मराजजयघोषलुघोषकः सन् जे हुं-
 हुल्लिध्वनति ते यशस्तः प्रवाही ॥ ३२ ॥ भं-
 दारसुंदर नमेरुमुपारिणत संतानकादिकुमुभो-
 त्करवृष्टिरुद्धा ॥ गंधोदधिहुंशुभमंदमरुत्प्रपाता
 दिव्या दिवः पतति ते वयसां ततिर्वा ॥ ३३ ॥
 शुभप्रभावलयभुरिविभा विभोस्ते लोकत्रयधु-
 तिमतां धृतिमाक्षिपन्ती ॥ प्रोद्यतद्विवाकरनिरं-
 तारभुरिसंज्या दीप्त्याजयंत्यपि निशामपि सो-
 भसौभ्याम् ॥ ३४ ॥ स्वर्गापवर्गं गममार्गवि-
 मार्गल्लेष्ट सिद्धर्मतत्वकथनै कपटुस्त्रिलोक्याम् ॥
 दिव्यध्वनिर्लवति ते विशदार्थसर्वं भाषास्व-
 भावपरिलुप्तगुणैः प्रयोज्यः ॥ ३५ ॥ उन्नि-
 द्रछेभनवपंकजपुंजकांती पयुर्द्विसन्नभमयूष्मि-
 रामौ ॥ पादौ पदानि तव यत्र जिनेंद्र धत्तः

पद्मानि तत्र विभुधाः परिकल्पयन्ति ॥
 ॥ ३६ ॥ धृत्यं यथा तव विभुतिरभुज्जिज्ञेन्द्र
 धर्मोपदेश न विधौ न तथा परस्य ॥ यादृक्-
 प्रसादिनकृतः प्रहृतांधकारा तादृक् कुतो अह-
 गणस्य विकासिनोपि ॥ ३७ ॥ श्रियोतन्महा-
 विलविलोदकपोलमुल भक्तभ्रमद्भ्रमरनादविवृद्ध-
 कोपम् ॥ अैरावतालमिलमुद्धतमा पतंतं दृष्ट्वा
 लयं लवति नो लवदाश्रितानाम् ॥ ३८ ॥
 सिन्नेलकुंलगलदुर्ज्वलशोणितोक्त मुक्ताक्षप्रकर
 लुपित लुमिलागः ॥ अद्धकमः कमगतं हरि-
 ण्यधिपोपि नाकामति कमयुगायल संश्रितं ते
 ॥ ३९ ॥ उदपांतकाल पवनोद्धतवन्निहकल्पं द-
 वानलं न्यलितमुज्ज्वलमुत्स्कुलिंगम् ॥ विश्वं
 निधत्सुमिव संमुभमापतंतं त्वन्नामकीर्तन-
 जलं शमयत्यशेषम् ॥ ४० ॥ रकतेक्षणं सम-
 दकोकिलकंठनीलं कोधोद्धतं क्षुण्णमुत्क्षुण्णमापतं-
 तम् ॥ आकामति कमयुगेन निरस्तशंक

स्त्वन्नामनागदमनी हृदि यस्य पुंसः ॥ ४१ ॥
 वदगत्तुरंग गजगर्जित लीमनाह भाजै जलं ज-
 लवतामपि लुपतीनाम् ॥ उद्यद्दिवाकर मयुज-
 शिभापविद्धं त्वत्कीर्तनात्तम धवाशु लिङ्गमु-
 पैति ॥ ४२ ॥ कुताग्रलिन्न गजशोणित वारि-
 वाह वेगावतार तरणातुरयोधलीमे ॥ युद्धेज्यं
 विजितदुर्जयजेयपक्षा स्त्वत्पादपंकजवनाश्रयिणो
 ललंते ॥ ४३ ॥ अंशो निधौ क्षुलित लीषणु-
 नकयक पाठीनपीठ लयदोद्वणुवाडवाग्नौ ॥ रंग-
 त्तरंगशिखरस्थितयानपात्रा स्वासं विहाय लवतः
 स्मरणाद्मज्जन्ति ॥ ४४ ॥ उद्भुतभीषणु ज-
 लोदर लारलुग्नाः शोभ्यां दशामुपगताभ्युत उ-
 विताशाः ॥ त्वत्पादपंकजरजेभृत द्विग्धदेहा
 भर्त्या लवन्ति मकरध्वज तुल्यरूपाः ॥ ४५ ॥
 आपादकंठमुद्गुं जलवेष्टितांगा गाढं भृङ्गनिगड-
 कोटिनिधृष्टजघाः ॥ त्वन्नाममंत्रमनिशं मनुजः
 स्मरंतः सद्य स्वयं विगा ॥ अंधमया लवन्ति

॥ ૪૬ ॥ મત્તદ્વિપેન્દ્રમૃગરાજ દવાનલાહિ સં-
 ગ્રામ વારિધિ મહોદર બંધનોત્થમ ॥ તસ્યાશ્ચ
 નાશ મુપયાતિ લયં લિયેવ યસ્તાવકં સ્તવ-
 મિમં મતિમાનધીતે ॥ ૪૭ ॥ સ્તોત્ર સ્વજં
 તવ જિનેન્દ્ર ગુણૈર્નિબદ્ધાં ભક્ત્યા મયા રૂચિર
 વર્ણુવિચિત્રપુષ્પામ્ ॥ ધત્તે જનો ય ઈહ કંઠ-
 ગતામજસ્રં તં માનતુંગમવશા સમુપૈતિલક્ષ્મીઃ
 ॥ ૪૮ ॥ ઇતિ શ્રી ભક્તામર સ્તોત્ર સમાપ્તં ॥

શ્રી ચિંતામણી પાર્શ્વનાથ સ્તોત્ર.

(શાર્દૂલ છંદ.)

કિ કર્પુરમયં સુધારસમયં કિ ચન્દ્રરોચિ-
 મયં । કિ લાવણ્યમયં મહામણિમયં કાર્ણ્ય-
 કેલિમયં ॥ વિશ્વાનંદમયં મહોદયમયં શો-
 ભામયં ચિન્મયમ્ શુકલધ્યાનમયં વપુર્જિન-
 પતેર્ભુયાદ્ધવાલંબનમ્ ॥ ૧ ॥ પાતાલકલયન

ધરાંધવલયનાકાશમાપૂરયન્ ॥ દિકચકં કમ-
 યન્ સુરાસુરનર શ્રેણી ચ વિસ્માપયન્ ॥ પ્ર-
 હ્માંડ સુખયન્ જલાનિ જલધેઃ ફેનોત્યલાત્રો-
 લયન્, શ્રી ચિંતામણિ પાર્શ્વસંભવયશો હંસ-
 શ્ચિરંરાજતે ॥ ૨ ॥ પૂણ્યાનાં વિપણિસ્તમો-
 દિનમણિઃ કામેઝકુલે શૃણુઃ મોક્ષે નિસ્સરણિઃ
 સૂરેંદ્રકરિણિ જ્યોતિઃ પ્રકાશારણિઃ ॥ દાને
 દેવમણિર્નતોત્તમજનશ્રેણીઃ કૃપાસારણી ॥ વિશ્વા-
 નંદ મુધા ધૃણિઃ ભયભિદે શ્રીપાર્શ્વચિંતામ-
 ણિઃ ॥ ૩ ॥ શ્રી ચિંતામણિ પાર્શ્વ વિશ્વજનતા
 સંજીવનસ્ત્વં મયા, દૃષ્ટઃ સ્તાત તતઃ શ્રિયઃ
 સમભવનાશકમા ચક્ષિણમ્ મુક્તિઃ ક્રીડતિ
 હસ્તયોર્બહુ વિધં સિદ્ધં મનોવાંચ્છિતં ॥
 દુર્દૈવંદુરિતં ચ દુર્દિનભયં કષ્ટં પ્રનષ્ટં મમ ॥૪॥
 યસ્ય પ્રૌઢતમ પ્રતાપ તપનઃ પ્રોદામધામા
 જગ ॥ જંધાલઃ કલિકાલ કેલિ દલનો મોહા-
 ન્ધ વિઘ્વંસકઃ નિત્યોદ્યોતપદં સમસ્ત કમલા

डेलिग्रहं राजते । स श्री पार्श्वजिनो जन-
 हित कृतश्चिंतामणि पातु माम् ॥ ५ ॥ विश्वव्यापि
 तमोहिनिस्ति तरण्युभायोपि कङ्काङ्कुरे दारिद्र्याणि
 गणवर्दीं हरि शिशुः कष्टानि वन्देः कणुः
 पीयूषस्यलवोपि रोगनिवहं यद्रत्तथा ते विलो-
 भूर्तिः स्फुर्तिमती सती त्री जगतां कष्टानि
 हर्तुं क्षमा ॥ ६ ॥ श्री चिंतामणि मंत्र भोंकृ-
 तियुतं ह्रींकार साराश्रितं । श्री मर्द्दनमिडणु
 पाश कलितं त्रैलोक्य वक्ष्या वहं ॥ द्वैधा लुत
 विषापहं विषहरंश्रेयः प्रसावाश्रयं । सोद्भासं
 वसुधाङ्कितं जिन कुक्षिगा नन्दनं देहिनां ॥ ७ ॥
 ह्रीं श्री कारवरं नमोक्षरपरं ध्यायन्ति ये यो-
 गीनो । हृत्पद्मे विनिवेश्य पार्श्वमधिपं चिंता-
 मणि संज्ञकं ॥ लात्ने वाममुज्ज्येय नाभिकरयो-
 लुयोलुगे दक्षिणे, पश्चादृष्ट दक्षेषु ते शिवपदं
 द्वीत्रैर्भवैर्यान्त्यडो ॥ ८ ॥

(સ્વધરા છંદ.)

નોરોગા નૈવશોકા ન કલહ કલના નારિ મારિ
પ્રચારા । નૈ વ્યાધિર્ના સમાધિર્ન ચ દર દુરિતે
દુષ્ટ દારિદ્રતાનો ॥ નોશાકિન્ધોગ્રહા નો નહરિ-
કરિગણાવ્યાલ વૈતાલ જાલા, જાયન્તે પાર્શ્વ-
ચંતામણિમતિવસતાંપ્રાણિનાં ભક્તિભાજાં ॥૬॥

(શાર્દૂલ છંદ.)

ગીર્વાણુ દુમધેનુ કુંભમણિ ચસ્તસ્ત્રાંગણુ
રંગીણુ । દેવા દાનવ માનવાઃ સવિનયં
તસ્મૈહિતં ધ્યાયિનઃ ॥ લક્ષ્મી સ્તસ્ય વશાવશે
વગુણિનાં પ્રદ્યાંક સંસ્થાયિની । શ્રી ચિંતામણિ
પાર્શ્વનાથ મનિશં સંસ્તૌતિયો ધ્યાયતે ॥૧૦॥

(માલીની છંદ.)

ઇતિ જિનપતિ પાર્શ્વઃ પાર્શ્વ પાર્શ્વાખ્ય
ચક્ષઃ । પ્રદક્ષિત દુરિતૌઘઃ પ્રીણિતપ્રાણિ સા-
ર્થઃ ॥ ત્રિભુવન જન વાંચ્છા દાન ચિંતા-
મણિકઃ । શિવપદ તરૂ ખીજં બોધિખીજં
દદાતુ ॥ ૧૧ ॥

શ્રી શનિશ્વરનો છંદ.

(ચોપાઇ.)

સરસ્વતી સંપત્ત ઘો મુજ સદા, અલીય
 વીધન નાવી આવે કદા; નગરી ઉજેણી વી-
 કમ રાય સલા પુરીને બેઠો ઠાંય ॥ ૧ ॥
 જોતીક પાસ સલા માંહે જાણુ, નવે ગ્રહનાં કરે
 વખાણુ । એક કહે શનીશ્વર છે કુર, દેખાડે
 અતી પ્રાણી રૂર ॥ ૨ ॥ નીજ દ્રષ્ટે શની
 પોતે પાંગળો, પીતા સારથી તમે સાંભળો ।
 રાજ વીકમ બોલ્યો ઇશું, એણે રાંક બાપડે
 ચાલે કીશું ॥ ૩ ॥ એણે અવસર શનીશ્વર છે
 જથ, અવધી જાને જોવે તથ । જોતાં વિકમ
 મુજ અવગણે, વેગે આવી રાય પ્રત્યે એમ
 ભણે ॥ ૪ ॥ સાંભળ રાજ માંડે કામ, હું
 રૂઠ્યો તુજ ટાળું કામ । ખીતો વીકમ બોલે
 વાણુ, ખમજો જે બોલ્યું અજાણુ ॥ ૫ ॥ પુંજ
 પ્રણમી શનીશ્વર પાય, સંતોષ્યો નીજ થાનક

જાય । પણ શંકા મનમાંહિ પેઠ, કે તે કાલે
 શનીશ્વર જોઈ ॥ ૬ ॥ નીશદીન ખીતો જેને
 નામ, તે લાગ્યો મુજ શનીશ્વર શામ । તેડી
 મંત્રીને આપે રાજ, મેં જાઉં પરદેશ આજ
 ॥ ૭ ॥ સોંપી રાજ ગયો પરદેશ, ચંપા
 નગરી કરે પરવેશ । શ્રી પતિને હાટે જઈ
 જોઈ, તવ તસ નયણે અમીમ જોઈ ॥ ૮ ॥
 શેઠ હાટે વસ્તુ અનેક, થોડી વેળામાં વેચી
 છેક; લાગ્યવંત નર જાણ્યો જામ, જમવાને
 ઘેર લાવો તામ ॥ ૯ ॥ ભોજન ભક્તિ ભક્ષી
 પેરે સાચવે, સુખ સેજ્યા સેવા પાઠવે ॥
 પાસે ભીંત છોહી તે ઠામ, સારહંસ મોર
 ચિત્રામણ ॥ ૧૦ ॥ જીવે રાજા કૌતુક ધરી,
 નહાય તવ શ્રી પતી કુંવરી ॥ હાર ટોડલે મુ-
 ક્યો જામ, તેણે અવસરે શનીશ્વર જીવે
 તામ ॥ ૧૧ ॥ મુજ ઉવેખી વીક્રમરાય, ચંપા
 નગરી જોઈ ઠાંચ । સુખ સેજ્યા સુતો સુરંગ

ધરી, તો પ્રાક્રમ દેખાડું કરી ॥ ૧૨ ॥
 શની સંક્રમ્યો હંસ મોઝાર, અણી હાર ને
 બેઠો ઠાર ॥ તે દેખીને ખીન્યો રાય, કલંક
 ભણી તે નાઠો જાય ॥ ૧૩ ॥ ચોર ભણી તે
 છેદ્યા હાથ, ચોટે પડ્યો તવ નર નાથ ॥
 ઘાંચી એક દીઠો જીશે, તાણી હાથ ને આ-
 ણ્યો તીશે ॥ ૧૪ ॥ કાષ્ટતણા દો કર બેડવે,
 બેઠો વળી ઘાંણી ફેરવે ॥ ખાય ખોળ તેલ
 રોટલા, રાગ છત્રીસે કરે અતિ ભલા ॥ ૧૫ ॥
 દુઃખ વીસર્યો નીજ ઘરતણો, સરળ સાદે
 ગાવે ઘણો ॥ નરપતિ પુત્રી મંદીર પાસ,
 સુણી સાદ જોવા થઈ આશ ॥ ૧૬ ॥ તવ
 તીહાં તે દાસીને કહે, ઘાંચી ઘરે પુરૂષ જે
 રહે ॥ વેગે તેહને તેડી લાવ, ઘાંચી ઘરે તવ જાવે
 ધાવ ॥ ૧૭ ॥ તવ તે પુરૂષ લાવે શા પાસ,
 તવ ઉતરે ! શનીશ્વર તાસ ॥ અદ્ભુત રૂપ
 દેખી અતિ ઘણાં, વચન કહે તે વરવાતણાં ॥

૧૮ ॥ વિક્રમ કહે કર મારે નથી, નવી પર-
 ભાગ્યે તેહથી ॥ આગે વર ચંડીયે દીયો, સો
 વર માગીને મે દીયો ॥ ૧૯ ॥ છાનો પરણ્યો
 વીક્રમરાય, કે તે કાલે જાણે માય ॥ પ્રગટ
 પરણાવે તવ પુત્રીકા, શ્રી પતીને દષ્ટ પડ્યો
 તિહાં થકા ॥ ૨૦ ॥ નરપતીના તિહાં પ્રભુમી
 પાય, શ્રીપતી નિજ ઘર લેઈ જાય ॥ અશન
 પાન કરી રાજ સુવે, શેઠ સહીત નૃપ વીચીત્ર
 જીવે ॥ ૨૧ ॥ બોલ્યાં વરસ તીહાં સાડા
 સાત, અવલોકે શનીશ્વર પતી વાત ॥ શની
 હંસ મધ્યે સંક્રમી, હાર ગોડલે મુક્યો વમી
 ॥ ૨૨ ॥ અઢી સંવહર મસ્તકે રહે, અઢી
 નાલે જોતિષ કહે ॥ અઢી સંવહર ચરણે
 વાસ, હુવો શનીશ્વર તીજે તાસ ॥ ૨૩ ॥
 જનમ થકી દ્વિતીય ચોથો આઠમો, દ્વાદશમો
 શનીશ્વર વખ્યો; એ કથા સાંભળશે જેહ, સર્વ
 રાશી ફળ પામશે તેહ ॥ ૨૪ ॥ તતક્ષણ

શનીશ્વર પ્રગટ્યો ત્યાંય, વર માગો તમો
 વિક્રમરાય ॥ જો તું મુજને તુકયો અડી,
 જેહ કથા કહેશે તારી સહી ॥ ૨૫ ॥ તેહને
 તું પીડે નહિ કદા, એ વર આપો શનીશ્વર
 સદા ॥ વર દેઈ શનીશ્વર થાનકે ગયો, હર-
 ખ્યો રાખ ઉજેણી ગયો ॥ ૨૬ ॥ ચાલ્યો
 ચતુરગિણી સૈન્યાએ કરી, આળ્યા જીકાં
 ઉજેણીપુરી ॥ નીજ ભુવને વિક્રમ આવીયો,
 અખીલ લોકે વધાવી લીયો ॥ ૨૭ ॥ સિદ્ધ-
 સેન ગુરૂ વચને કરી, લહ્યો ધરમ સમકીત
 આદરી ॥ મહાકાલ તીરથ ઓધરી, પરદુઃખ
 ટાલણુ દાનેશરી ॥ ૨૮ ॥ સુખે સમાધે
 પાળે રાજ, લહી સમકીત નર સારે કાજ ॥
 નીરીયાવળી ઉપાંગે લહ્યો, એકા અવતારી
 શનીશ્વર કહ્યો ॥ ૨૯ ॥ એ કથા છે શનીશ્વર
 તણી, પીડા ન કરે ચોપાઈ લણુ ॥ સુખ
 સંપત્ત સધળી લહે, પંડિત લક્ષીત સાગર
 એમ કહે ॥ ૩૦ ॥

સ્તુતિ.

(રાગ-ધનાશ્રી)

વિનતી ધરજો ધ્યાન, જીનપતિ વિનતી
 ધરજો ધ્યાન. એ—ટ્રેક૦ ॥ ભવ સત્યરમાં
 ભુલા ભમીએ, નથી શુદ્ધ કે સાન ॥ જીન-
 પતિ૦ ॥ ૧ ॥ મોહ માયાએ અમપર કીધું,
 દુઃખકર છેક દબાણુ ॥ જીન૦ ॥ ૨ ॥ હાય
 હજારો કીધાં કુકર્મો, તેથી હાત્ર હિરાન ॥ જીન૦
 ॥ ૩ ॥ શાંતપણે નથી કીધું કદાપી, ભક્તિ
 રસનું પાન ॥ જીન૦ ॥ ૪ ॥ કર અડો હવે
 કૃપા કરીને, ભક્ત વત્સલ ભગવાન ॥ જીન૦ ૫
 (લલિત છંદ.)

સુમતીનાથજી અર્જુન ઊચરું, તુમ પસાય-
 થી પાપને હરું ॥ શરણુ એક છે નાથ તાહરું,
 જીનપતિ તને વંદના કરું ॥ ૧ ॥ નરક વેદ-
 ના મેં લહી ઘણી, ભવ અનંતમાં જીવને
 હણી ॥ જનમ મરણની વાત શી કરું, જીન-

પતિ તને વંદના કરું ॥ ૨ ॥ અન્યપરા-
 ધીને દુઃખ મેં દીધાં, કપટ આચરી દ્રવ્યને
 દીધાં ॥ તુંજ વીના હવે પુત કિહાં કરું,
 જનપતિ તને વંદના કરું ॥ ૩ ॥ અચળ
 દેવરે દર્શન આપજો, નીવડ પાપના ઓઘ
 કાપજો ॥ કરગરી સદા અર્જ જિયરું, જન-
 પતિ તને વંદના કરું ॥ ૪ ॥

આદેશ્વરજીની સ્તવના.

(તુંજ ગુણ અપરમપાર પ્રભુજી,

તુંજ ગુણ અપરમપાર—એ રાગ.)

પ્રભુમું પરમાનંદ જન સહુ પ્રભુમું પર-
 માનંદ એ ટેક ॥ આદિ જીજ્ઞેસર આદિ
 નરેસરં, આદિ છે ધર્મ મુણુંદજી ॥ ૧ ॥
 જુગાળા ધર્મ નીવારકકારક, ધારક બિરૂદ જી-
 ણુંદજી ॥ ૨ ॥ કુશળ કૌસળપુર નિવાસક,
 જાચક કીર્તી શુણુંદજી ॥ ૩ ॥ ભોગ અંતે

દિગ્મુદ્રા સોહાવત, અચળ ગિરણું ગુણુંદળ
 ॥ ૪ ॥ ઘાતી કરમ અંતે નાણુ કેવળ લઈ,
 કેવળદશી આણુંદળ ॥ ૫ ॥ અંતે અન્ને-
 ગતા લઈ શીવગત, તમો છો ઉમેદચંદ્ર ॥ ૬ ॥
 (કંથ ખીના રહી અકેલી મોરી જન-એ રાહ.)

કરમકી કેસે કટે ક્ષાંસી—કરમકીં ॥ કેસે
 કટે ક્ષાંસી, કરમકી કેસે કટે ક્ષાંસી ॥ કરમકીં
 ટેક ॥ સજન શીવ સુખ શેજ તજ કર, દુર્ગત
 દિલ ભાસી ॥ ધર્મ ઉપર ધાડું તે પાડયું,
 જ્ઞાન ગયું નાશી ॥ કરમકીં ॥ ૧ ॥ હીંસા
 કરી તુંને હાર હિયાકો, દયા કરી દાસી ॥
 કામદાર થારે ક્રોધ જન્યો હે, મમત ખણી
 માશી ॥ કરમકીં ॥ ૨ ॥ કહે જિનદાસ
 મેં પાપ પ્રભાવે, પાયો હું તનરાશી ॥ નવી
 ખરચી મેં પલે ન બાધી, ખાય ખોઈ વાશી
 ॥ કરમકીં ॥ ૩ ॥

આત્મ સ્તવન.

(થાઓ તમે તૈયાર—એ રાહ તાલ—લાવણી.)

ચાલ ઉઠ તું ચેતન માળી, જા કામે
 તારાં ॥ અરે હા જાં ॥ બન્યો બગીચો
 રૂઠો ભુંડો, આજસમાં બગડે, નીંદ્રા ત્યાગીરે
 નીર્ભાગી ॥ જો પેલા ક્યારા ॥ અરે હાં ॥
 ૧ ॥ જીવ હીંસાના ઝેરી જંતુ, વેલાને વળ-
 ગ્યાં ॥ કોમળ એ સદ્ગુણની વેલો, કેમ વધે
 ઘેલા ॥ અરે હાં ॥ ૨ ॥ કષાય ગોધા
 ચારે કેવા, જો પેલા ધુમે ॥ રે રે ભોળા
 ભદ્રિક માળી, લહારે તુજ લાગ્યા ॥ અરે
 હાં ॥ ૩ ॥ દાન દયાનું ખાતર નાંખી,
 સમદમ જળ સીંચી ॥ નીંદી પાપ સ્થાનક
 ત્રણને, કરો સ્વચ્છ ક્યારા ॥ અરે હાં ॥
 ૪ ॥ અનેક આવરણો ઉતારો, કલમ કરી
 સારી ॥ છે જિન વચનામૃત ધારાથી, ફળ
 થાવા સારા ॥ અરે હાં ॥ ૫ ॥ ચેતન

માળી છું અધીકારી, નરભવ ઉપવનનો ॥
 નવિન ભક્તિ યુક્તિથી ફળ, મુક્તિમળનારાં ॥
 અરે હાં ॥ ૬ ॥

આત્મ સ્તવન.

(રાગ ઉપર પ્રમાણે.)

કરમકી એસે કટે ફાંસી—કરમકીં ॥
 એસે કટે ફાંસી કરમકી, એસે કટે ફાંસી ॥
 કરમકીં ટેક ॥ જ્ઞાન ગંગા દયા દુવારકા,
 ક્રિયા કરી કાસી ॥ જૈન જમુના વીચે તું
 નહાયો, પાપ ગયા નાશી ॥ કરમકીં ॥ ૧ ॥
 ત્યાગ દીની સખ ત્રસના તનકી, જાન્યો જગત
 રાસી ॥ દુર્ગતકે શીર દાવ લગાઈ, મનમેં
 સુકૃત ભાસી ॥ કરમકીં ॥ ૨ ॥ જન્મ સુ-
 ધારણુ સાધ સંતકી, આત્મ હુઈ ખ્યાસી ॥
 ઉનકે ચરણુ જિનદાસ નમતહે, મત કરો
 મેરી હાંસી ॥ કરમકીં ॥ ૩ ॥

પ્રભુ પાસે અરજી.

(થું કહું કયની મારી રાજ—એ લય.)

અરજી એક અમારી, ના....થ અરજી એક
અમારી ॥ દ્યો અધમપણાથી ઉગારી ॥ ના....થ
અરજી ॥ ટેક ॥ દુષ્ટ જનોની મટો દુષ્ટ-
તા, શ્રેય સર્વેનું થાઓ ॥ અધમ જનોની
મટી અધમતા, ધર્મપંથ તે ધાઓ ॥ નાથ ॥
૧ ॥ સવળા મારગ સુઝે સહુને, અવળાથી
અજસાઓ ॥ ડરે કામ દોષિત કરવામાં ॥
એ સદ્બુદ્ધિ આવો ॥ નાથ ॥ ૨ ॥ સંત
શિષ્ય વ્યાધિ સહુ વિરમી, પરમાનંદ પથ-
રાઓ ॥ વિષમ મતી બદલીને બહુધા, સમ-
રસ માંહે સમાઓ ॥ નાથ ॥ ૩ ॥

મૈત્રી ભાવના.

(રાગ ઉપર પ્રમાણે.)

સદ્ગુણ રસથી સુધારી, ના....થ, તારકે દ્યો.

હવે તારી ॥ મૈત્રીભાવ સદા રહે મનમાં,
 દુશ્મનતા દૂર થાઓ ॥ નીરખી પરના ગુણ
 મુજ અંતર, પ્રસન્નતા પ્રસરાઓ ॥ નાથ તાં
 ॥ ૧ ॥ દોષ નહિ દેખાય દ્રષ્ટિમાં, ઉચ્ચ
 ગુણો ઉભરાઓ ॥ ઇર્ષા માત્ર ન ઉપજે એવાં,
 વાદળને વરસાવો ॥ નાથ તાં ॥ ૨ ॥ ગમે
 ન પરની નીંદા કરવી, દુષણ માત્ર દખાઓ ॥
 ભિન્નપણાનો ભાવ મટીને, નિજ રૂપે નીરખાવો
 નાથ તાં ॥ ૩ ॥ સંત શિષ્ય વીનવે કરજોડી, એ
 અરજી અવધારો ॥ પૂર્ણ વીવેકી પ્રભુ બનાવી,
 વિરોધ કરતાં નીવારો ॥ નાથ તાં ॥ ૪ ॥

તમારું શું જવાનું છે ?

(ગજલ—કલાલી.)

પ્રયોજન શું છો તે કાને, બધીર જેવા થ-
 વાનું છે ॥ હસી બોલો જરા તેમાં, તમારું
 શું જવાનું છે ॥ ટેક ॥ અમે નથી ચાચતા

આવી, કદી ધન આપની પાસે ॥ દીલાસો દો
 જરા તેમાં, તમારું શું જવાનું છે ॥ પ્ર૦ ॥
 ૧ ॥ ભલા જાણી અમે ભાઈ, તમારે આંગણે
 આવ્યા ॥ ખબર પૂછો જરા તેમાં, તમારું
 શું જવાનું છે ॥ પ્ર૦ ॥ ૨ ॥ અમે પણ
 આપની પેઠે, રહ્યાથી આ દશા પામ્યા ॥
 વીચારી લ્યો જરા તેમાં, તમારું શું જવાનું
 છે ॥ પ્ર૦ ॥ ૩ ॥ પ્રભુ વિણ આપવા લેવા,
 ન જોઈ શક્તિ કોઈની, નિમિત્ત બનશે જરા
 તેમાં, તમારું શું જવાનું છે ॥ પ્ર૦ ॥ ૪ ॥
 તમારી ચુકથી કેશવ, બીજાની જીંદગી બગ-
 ડે ॥ કૃપા કરશે જરા તેમાં, તમારું શું
 જવાનું છે ॥ પ્ર૦ ॥ ૫ ॥

ધનવાન અભિમાની સગાંઓને ઠપકો.

(હરિગીત છંદ.)

આવ્યા તમારે આંગણે, આવો ભલે કેતા

નથી ॥ કરીએ પ્રણામ સલામ પણ કંઈ લ-
 ક્ષમાં લેતા નથી ? ॥ ૧ ॥ કહો શેઠ કુશળ-
 હેમ છે, તમ બાળ બચ્ચાં કેમ છે ॥ આ
 રંકના પર રે'મ છે, ઉત્તર અરે દેતા નથી ? ॥
 ૨ ॥ નવ બેસવા આસન કરો, નવ પાન
 સોપારી ધરો ॥ અવલોકતાં અવળાં ફરો,
 સ્હામું જરા જોતા નથી ? ॥ ૩ ॥ જળપાત્ર
 નીજ હાથે ભરી, પહેલાં તમે સ્હામે ધરી ॥
 વીવેકની વૃષ્ટિ કરી, પાતા અગર પીતા નથી ?
 ॥ ૪ ॥ જળપાન વણુ કહેવે કર્યું, અંતર
 અમારું હા ? બળ્યું ॥ ના ધ્યાનમાં આપે
 ધર્યું, નરમાશમાં ન્હાતા નથી ? ॥ ૫ ॥ કંઈ
 વાત કરીયે જો તમે, પણ સાંભળો ના તે
 તમે ॥ ના બોલવું તમને ગમે, કીરતારથી
 બહીતા નથી ? ॥ ૬ ॥ દુઃખ વાત તમ પાસે
 કહે, ના રે'મ તમ હૃદયે રહે ॥ અમ આંખ-
 થી આંસુ વહે, એ આંસુડા દહુતા નથી ? ॥

ધનહીણ શું હલકા અમે, ધનવાન તે
ભારે તમે ॥ તમને સદા ચહીયે અમે, અ-
મને તમે ચુકાતા નથી ? ॥ ૮ ॥ અંધા ખનો
અભિમાનમાં, ના વાત દ્યો કંઈ ધ્યાનમાં ॥
છેવટ જવું શ્મશાનમાં, પણ ગર્વને તજતા
નથી ? ॥ ૯ ॥ છે રંક રાજા હારમાં, કીરતાર-
ના દરબારમાં ॥ કેા ઉંચ નીચો ધારમાં, જૂઠું
અમે ગાતા નથી ? ॥ ૧૦ ॥

અખ મારવા.

(હરિગીત છંદ.)

જો ઇશને સમરે નહીં, જનમ્યો વૃથા.
અખ મારવા ॥ પરમાર્થને પોખ્યો નહિ, જી-
વ્યો જગે અખ મારવા ॥ જો ॥ ૧ ॥
ખાધું પીધું હા ખંતથી, જાડા થયા પાડા
સમા; પર પીંડને પોખ્યો નહિ, જાડા થયા અખ
મારવા ॥ જો ॥ ૨ ॥ મોજો હજારો માર-

તા, ગાડી અને ઘોડે ચઢી ॥ સત્કર્મ કંઈ
 કીધું નહિ, મોજો કરે ઝખ મારવા ॥ જો ॥
 ॥ ૩ ॥ રાજ થયા કંઈ દેશના, પીડા પ્રજાને
 આપતા ॥ રૈયત સદા રડતી રહે, રાજ થયા
 ઝખ મારવા ॥ જો ॥ ૪ ॥ સુખ મેળવે
 રૈયત સદા, ના રાજ્યને રહેતી વફા ॥ ટટો
 ખખેડો જો કરે, રહે રાજ્યમાં ઝખ મારવા
 ॥ જો ॥ ૫ ॥ બાવા અને યોગી બની
 માયા સુકી ના વેગળી ॥ ઢાંગી થઈ જગ
 ધુત્તતા, બાવા બને ઝખ મારવા ॥ જો ॥
 ॥ ૬ ॥ વિદ્યા ભણી કંઈ કંઈ શીખ્યા, પં-
 ડીત અને જ્ઞાની બન્યા ॥ ના જ્ઞાન આપ્યું,
 અવરને, જ્ઞાની થયા ઝખ મારવા ॥ જો ॥
 ॥ ૭ ॥ નખરાં કરે છે નવનવા, નીજ નાથ-
 ને સંતાપતી ॥ સંતોષતી ના સ્વામીને, નખરાં
 કરે ઝખ મારવા ॥ જો ॥ ૮ ॥ અતિ
 કષ્ટથી ઉછરીને, ડહા બનાવ્યા દીકરા ॥

મા બાપને માને નહિ પેટે પડયા ઝખ મા-
રવા ॥ જો ॥ ૯ ॥ જો પૂરતું આપે નહિ,
જલિમ જુલમથી કામ લે ॥ એ શેઠીયા કે
શઠ છે, જુલમો કરે ઝખ મારવા ॥ જો
॥ ૧૦ ॥ ખાઈ નીમક નીજ શેઠનું, હલાલ
ના હેતે કર્યું ॥ એ ચાકરો કે ચોરટા, ખાતા
નીમક ઝખ મારવા ॥ જો ॥ ૧૧ ॥ વાણી
ઉચ્ચારી શંકરે, સર, નાઈટ ને જે. પી.
થયા ॥ જો દેશ સેવા નહિ કરી, જે. પી.
થયા ઝખ મારવા ॥ જો ॥ ૧૨ ॥

પદમાવતીનો છંદ.

શ્રી પારસ પ્રભુતા સહીતી ગીરીમાં મહીતર
મહીમાં વિસ્તર્ણી, ધરણીધર રાણી તું જગ
જાણી ભવીજન પ્રાણી ભય હરણી; જન
શાસન જયકારી સમકીત ધારી તું સાચારી
શીયજવતી, સંતોષા ભવમે દેવી પદમે માત

ગીરીમેં જૈન મતી. ॥ ૧ ॥ નાગણુ સમ કાળી
 જીત કરવાળી, ઝાક ઝમાળી વેણુવતી; જીન
 મીનક પોળી સેથો કુલી અઠવ અમોળી શીર
 ધરતી. ॥ તિલક નિક ભાળી પીચલ હાળી
 ભુક્ષણુ ચાલી ભાગ્યવતી, સંતોષા ભવમે દેવી
 પદમે માત ગીરીમે જૈનમતી. ॥ ૨ ॥ કરી
 કર ભુંજ ડંડીત મંડીત ચુંડી ગંભીર ઊંડી
 નાભી ભરી ॥ ઉર ઊનતી સરા કંચુકધારા વીલ
 સીલ હારા કોસ ધરી ॥ કડમે ખલ ધરણી
 હરી કટી હરણી આંઝર ચરણી હંસવતી, સંતો-
 ષા ભવમે દેવી પદમે માત ગીરીમે જનમતી.
 ॥ ૩ ॥ કંચન સમ વરણા સકલ આભરણા
 શીતલ કર્ણા સોમ મુખી; ગદ્ગો ભતિ ઉત્પલ
 કરણે કુંડલજીત રવિ મંડલ કમલાક્ષી ગગના
 ગણુ ગેણી વિક્ષત નેણી અવીચલ વેણી પ્રીય
 મુખી ॥ સંતોષા ભવમે દેવી પદમે માત
 ગીરીમે જૈનમતી. ॥ ૪ ॥ નાસા અણીઆળી

અધર પ્રવાળી જીભર સાળી નીરદોષી, દાડમ
 કણ દંતી મધુર લપંતી જન ગુણ શુભુતી
 તારણુતી ॥ જનકી નરવાદી સુસ્પરણાદી જન
 ગુણ અહેલાદી રાગ્યવતી; સંતોષા ભવમે
 દેવી પદમે માત ગીરીમે જૈનમતી. ॥ ૫ ॥
 પુષ્પાભર વસ્ત્રે રૂપ વિચિત્રે સજીતછત્રે રાજ-
 મતિ, હસ્તા યુધમાના કર કટી આના માન
 સુપાના પુન્યવતી, જે પેહરે પટોળી ચરણા
 ચોળી તીલક લોળી સંચરતી; સંતોષા ભવમે
 દેવી પદમે માત ગીરીમે જૈનમતી. ॥ ૬ ॥
 વસ ઇશ્વર કામા પ્રીત ગમ ગીરીમાં ગુરુ લઘુ
 આણુંમાં શક્તિ મતી, ચંપક ગર કસનાગર
 ચંદન કેસર દીપ મનોહર ભોગવતી, ચિતા-
 મણી મંત્રે વસ કરી યંત્રે હોમ પવિત્રે ત્રપ્તિ
 નથી; સંતોષા ભવમે દેવી પદમે માત ગી-
 રીમે જૈનમતી. ॥ ૭ ॥ જે હું મનલખવાસી
 તવ ગુણ રાગી નગન કુંભાસી પુરણ મતી,

તુજવીણુ નવ જાત્યું માનો સાત્યું દેવર જાત્યું
 દાન મતી, આવી અવતરજો મેહિરજ કરજો
 સમરી દીજો સારમતી; સંતોષા ભવમે દેવી
 પદમે માત ગીરીમે જૈનમતી. ॥ ૮ ॥ નીજ
 સેવકને હેજો વંછીત દીજો હેજ કરીજો હેજવતી,
 સંતાન વધારે દુકતવારે ધરમ સમારે ધીર્ય-
 વતી, સો જોજન મનરંજો દુરજન ગંજો ભાવઠ
 ભજો કામ દુગી; સંતોષા ભવમે દેવી પદમે
 માત ગીરીમે જૈનમતી. ॥ ૯ ॥ જે દીવ સાગર
 પડીઆ બધન જડીઆ આયુ કડીઆ ઉર્ધ્વણી,
 હસ્તી હરવ્યાધણી વીખધર સાપણી સાકણી
 ડાકણીની અહણી, દુષ્ટા ભય હરણી ક્રુદ્ધા વરણી
 રક્ષા કરણી માન સતી; સંતોષા ભવમે
 દેવી પદમે માત ગીરીમે જૈનમતી. ॥ ૧૦ ॥

સુમતી આત્માને કુમતિના દુર્ગુણો.

(મહાલે પધારો મહારાજ માણીગર—એ રાગ.)

મારા જોખનના શણગાર, આતમ મારે મંદિર રેજો;

એમ બોલે સુમત ધરનાર, કુમત ઘેર પાચ ન દેજો.

—એ ટેક

રેકતો—કુમતિ કાતિ કર્મની, કાપે સદ્ગુણ આપ;

પાલવ વળગી પાપણી,

બુલો—વાલમ કરશે એ સખગ સ તાપ-આ.એ.કુ.૧

રેકતો—નિઝનંદ ઘર કોષથી, ચોરી રત્ન અમુલ;

વિમળને મળ પાસ દઈ,

બુલો—વાલમ કરશે એહ રજતુલ-આ. એ. કુ. ૨

રેકતો—અમે સકુળ ઘર ગોરડી, રમીયેં નહિં ધરખાર;

ઉત્તમ જનુનિ તાત છે,

બુલો—વાલમ નવલ સુરંગી હું નાર-આ. એ. કુ. ૩

રેકતો—એતો જગત જન મોહનિ, નિત નિત

નવલા કામ; ચોરાસી લક્ષ ગામમાં,

બુલો—વાલમ ભટકી ભટકાવે કુ કામ, -આ.એ.કુ. ૪

રેકતો—મારે આસા તમથકી, દિન દિન નવનવ રંગ;

સહિજનંદ સુખ વિલસતાં,

બુલો—વાલમ રાખજો પ્રિત અલંગ-આ. એ. કુ. ૫

રેકતો-સરખાને સરખા મળ્યા, ટળ્યા દુઃખ મકરંદ;
 અવિહુડ રેસ્યું આપણે,
 બુલો-વાલમ અર્ખે છે ઉમેદચંદ-આ. એ. કુ. ૬

ક્યમ ચાલશે ?

[હરીગીત છંદ.]

તેડું થયું કીરતારનું, માન્યા વિના ક્યમ
 ચાલશે ॥ ઝાંખી થઇ જમ હૂતની, જાવા વિના
 ક્યમ ચાલશે ॥ જાવું મજલ મહોટી તહીં,
 તૈયારી કૈં કીધી નહી, ભાથું ભર્યું ના સાથ
 કૈં, ભાથા વિના ક્યમ ચાલશે ॥ ૧ ॥ શણગાર
 ધારી અંગમાં, રમતો ત્રીયાસુ રંગમાં; રામા
 ન આવે સંગમાં, રામા વિના ક્યમ ચાલશે ॥
 મિત્રો મહીં તું મહાલતો, ફકડ બની ફરતો
 હતો, ના એકલો ક્યાંઈ જતો, સોખત વિના
 ક્યમ ચાલશે ॥ ૨ ॥ સેવક તણા સહવાસમાં
 હુકમો કર્યા હુલ્લાસમાં, નોકર મળે ના સાથમાં

ચાકર વિના ક્યમ ચાલશે ॥ સુખ ભોગના
 સાધન ઘણાં, હાજર હતા કાંઈ ના મળ્યાં, અંતે
 ન કીધાં આપણાં, તેના વિના ક્યમ ચાલશે ॥
 ॥ ૩ ॥ માયા અને મીલકત ખરે, મુકી જવું
 પડશે અરે; નાણાં નકામાં આખરે, નાણાં વિના
 ક્યમ ચાલશે ॥ પરમાર્થને પ્રીતે કરો, ભક્તિ
 તણું ભાથું ભરો; કલ્યાણ આત્મનું કરો,
 કીધા વિના ક્યમ ચાલશે ? ॥ ૪ ॥

તીર્થંકરની સ્તુતિ.

[મહાવિદ્યે ક્ષેત્ર સોહામણી-એ દેશી.]

જગજીવન જગ વાલ્મીકી, મારૂં દેવીને-
 નંદ લાલ રે; સુખ દીઠે સુખ ઉપજે, દર્શન અ-
 તિહિ આનંદ લાલ રે. જગ ॥ ૧ ॥ આંખડી
 અખુજ ખાંખડી, અઘટમી શશી સમ લાલ
 લાલરે; વદન તે શારદા ચંદ્રલો, વાણી અતિહિ
 રસાલ લાલરે, જગ ॥ ૨ ॥ લક્ષણ અંગે

વિરાજતા, અડહિયસહસ ઉદાર લાલરે, રેખા
 કર ચરણાદિકે, અભ્યંતર નહિ પાર લાલરે.
 જગ૦ ॥ ૩ ॥ ઇંદ્ર ચંદ્ર રવી ગિરિતણા, ગુણ
 લઈ ઘડીયું અંગ લાલરે; ભાગ્ય કિહાં થકી
 આવીયું, અચરિજ એહ ઉત્તંગ લાલરે. જગ૦
 ॥ ૪ ॥ ગુણ સઘળા અંગે કર્યા, દુર કર્યા સવિ
 દોષ લાલરે; વાચક યશ વિજયે થુણ્યો, દેખે
 સુખનો પોષ લાલરે. જગ૦ ॥ ૫ ॥

૫૬.

(શું કહું કથની મારી.-એ ઢબ.)

શી કહું કથની મારી નાથ શી૦ ॥ હવે
 શરણુ દઈ દ્યો તારી. નાથ૦ ॥ દશ દ્રષ્ટાંતે
 દુર્લભ ભવ પણ, પુણ્ય થકી હું પામ્યો; ભ-
 વની ભૂલવાણીમાં ભૂદ્યો, વિષય થકી ન વિરામ્યો,
 નાથ૦ શી૦ ॥ ૧ ॥ આર્ય ભૂમિ ને ઉત્તમ કુલમાં
 જન્મ ધયો શુભ યોગે; સાધ્ય ન સાધ્યું મૂઢ-

પણાથી, પ્રમિત થયો હું ભોગે. નાથ૦ શી૦
 ॥ ૨ ॥ તન પટુતા ગુરૂ સંગ મળ્યો પણ,
 ફર પ્રમાદ ન કીધો; ઇન્દ્રિય સુખમાં બાલ બ-
 નીને, ઉન્નતરગ મેં લીધો, નાથ૦ શી૦ ॥ ૩ ॥
 શ્રવણ યોગ સાધીને દિન દિન, બહુ વાતો ની-
 રધારી; કરૂં કરતાં કાયા કંપે, મૂર્છા મેં ન
 નીવારિ નાથ૦ શી૦ ॥ ૪ ॥ સત્સાધન સંપ્રાપ્ત
 થયા પણ, મધુ બિંદુમાં અટકાયો; આજકાલ
 કરી સમય ગુમાયો, લોભે અધર હું લટકયો.
 નાથ૦ શી૦ ॥ ૫ ॥ તાત વાત મમ અંતરની-
 એ, કહેતાં પાર ન આવે; અંતર બલ આપો
 અવિનાશી, તો સેવક સુખ પાવે. નાથ. શી૦ ॥ ૬ ॥

પદ.

(રાગ દેશ.)

કરૂં સાગર અહીં કરૂં જળ વરસાવજો
 રે, વરસાવી કઠણ કલેબાં નરમ બનાવજો રે,

કર્ણુાં ટેક ॥ નીદ્રા નયનોથી ઉડી જાવે, નિજ
 નિજ દોષો નજરે આવે; જય જગદિશ્વર
 જુગતી એહ જમાવજો રે. કર્ણુાં ॥ ૧ ॥ સ-
 માજમાં પ્રભુ થાય સુધારા, નીકળીને દોષો રહે
 ન્યારા, અગ્રેસરોમાં એ અક્કલ ઉભરાવજો રે,
 કર્ણુાં ॥ ૨ ॥ મન સર્વેના થઈ રહે મોટાં,
 ક્રુદ્ધની પેઠે થાય ન ખોટાં; ઘટ ઘટ માંહે ઘટના
 એહ ઘટાવજો રે, કર્ણુાં ॥ ૩ ॥ ઝેરી રસ
 સઘળો ઝરી જાજો, અમૃતમય ઘટ અંતર થાજો
 એહ ભાવના વિશ્વપતિ વિસ્તારજો રે. કર્ણુાં
 ॥ ૪ ॥ પરમારથમાં ઉપજે પ્રીતી, સમજે સત્ય
 ધર્મ ને નીતિ; દયા કરી પ્રભુ એવી ચાંપ દ-
 બાવજોરે. કર્ણુાં ॥ ૫ ॥ સંત શિષ્ય સ્વારથને
 છોડી, પકડે પરમારથને દોડી; એ ઉત્સાહ
 તણી રસ અધિક વહાવજો રે. કર્ણુાં ॥ ૬ ॥

નિત્ય નિયમ ચિંતવના.

ચૌદ નિયમ વિષે ગાથા.

સચિત દ્રવ્ય વિગઈ, વાહણુ તંબોલ વત્થ
કુસુમેષુ; વાહણુ શયણુ વિલેવણુ, ખંભ દિશ
નહાણુ ભત્તેસુ ॥ ૧ ॥

સચિત-માટી, પાણી, અગ્નિ, વનસ્પતિ
ફળ, ફૂલ, ત્વચા, કાષ્ટ, મૂળ પત્ર, ખીજ, અને
જે લીલું છેદાને ખે ઘડી થઈ ન હોય તે
તથા અગ્નિ પ્રમુખ ખીજું શસ્ત્ર લાગ્યું ન હોય;
ઈત્યાદિક સચિત વસ્તુનું પરીમાણ કરવું. ॥ ૧ ॥
દ્રવ્ય-જે વસ્તુ મુખમાં જૂદા જૂદા સ્વાદને
અર્થે નખાય છે, જેમકે દાતણુ, પાણી વિગેરે
સચિત્ત તથા અચિત દ્રવ્યની ગણતરી કરવી
॥ ૨ ॥ વિગઈ-દૂધ, દહીં, ઘી, ગોળ, તેલ
તથા જે ચીજ કઢાઈમાં તળાય છે, તેનું માન
કરવું ॥ ૩ ॥ વાહણુ-પગરખા, મોજા વિગેરેની
ગણતરી કરવી. ॥ ૪ ॥ તંબોલ-મુખવાસ જે-

મકે પાન, સોપારી, એલાયચી, લવિંગ, ચુર્ણ-
 દિકતું વજન ધારવું ॥ ૫ ॥ વસ્ત્ર-રેશમી સુ-
 તરાઉ, શણ તથા ઉન વિગેરેના વસ્ત્રની ગણતરી
 કરવી. ॥ ૬ ॥ કુસુમેષુ-જે વસ્તુ સુંઘવામાં
 આવે છે, જેમકે પુષ્પ, છીંકણી વિગેરેનું
 પરિમાણ કરવું ॥ ૭ ॥ વાહણુ-હાથી,
 ઘોડા, બળદ, ગાડી, રથ, વહાણ, ખેડ,
 ટ્રામ્વે વિગેરે ચરતા, ફરતા અને તરતા વાહ-
 નનો નિયમ કરવો ॥ ૮ ॥ સ્થળુ-સુવાની
 શય્યા, પાટ, પાટલા, બિછાના વિગેરેની ગણતરી
 કરવી ॥ ૯ ॥ વિલેપણુ-જે વસ્તુ શરીર ચો-
 પડવામાં આવે છે, જેમકે પટ્ટી, સુખડ, ચંદન
 વિગેરે શરીરે વિલેપન કરવાની વસ્તુના વજ-
 નનું માપ કરવું ॥ ૧૦ ॥ ખંભુ-પ્રહ્લચર્યનો
 નિયમ કરવો ॥ ૧૧ ॥ દિશિ-પૂર્વ, પશ્ચિમ,
 ઉત્તર, દક્ષિણ, ઉંચી ને નીચી એ છ દિશાએ
 જવાના ગાઉનું માન કરવું ॥ ૧૨ ॥ નહાણુ-

સર્વાંગે નહાવાની ગણત્રી કરવી ॥ ૧૩ ॥
ભત્તેસુ—જમતાં ભોજન પાણીના વજનનું
 પરિમાણ કરવું ॥ ૧૪ ॥ **પૃથ્વીકાય**—માટી,
 મીઠું, ખડી, ખારો વિગેરે પૃથ્વીના વજનનું
 પરિમાણ કરવું ॥ ૧૫ ॥ **અપકાય**—નહાવામાં
 તથા વાપરવામાં કાચા તેમજ ઉના પાણીનું
 પરિમાણ કરવું ॥ ૧૬ ॥ **તેડિકાય**—ચુલા,
 દિવા, સગડી, વિગેરેની ગણત્રી તથા તેનાથી
 રાંધેલું જમવાનો નિયમ ધારવો ॥ ૧૭ ॥ **વા-**
ઉકાય—પખાથી તથા લુગડાથી પવન નાખવો,
 કુંકવું, હીંચવું વિગેરેનું પરિમાણ કરવું ॥ ૧૮ ॥
વનસ્પતિકાય—લીલોત્રી, ફળ, શાક, લાજી
 વિગેરેનું વજન ધારવું ॥ ૧૯ ॥ **ત્રસકાય**—
 હાલતા, ચાલતા ઝીણાં જતુથી માંડીને બે-
 ઈંદ્રિય, તે ઈંદ્રિય, ચૌઈંદ્રિય, પંચેંદ્રિય રૂપ કોઈ
 પણ નિરપરાધી ત્રસ જીવને કુખુદ્ધિથી હણવા
 નહિ એવો નિયમ કરવો ॥ ૨૦ ॥ **અસી-**

તસ્વાર, ખંડુક, છરી, ચપ્પુ, સુડી વિગેરે
 શસ્ત્રનું પરિમાણ કરવું ॥ ૨૧ ॥ મસી-કલમ
 રૂશનાઈ, ખડીયાદિકનું પરિમાણ કરવું ॥ ૨૨ ॥
 કૃષી-ઘર, ક્ષેત્ર, ટાંકુ, ભોંયફેં, તળાવ, વાવ,
 કુવા વિગેરેની જમીન ખોદવાના રાચનું તથા
 તે બાપરવાનું પરિમાણ કરવું ॥ ૨૩ ॥ ઉદ્દણિ-
 યા વિહં-સ્નાન કરીને શરીર લુંછવાના કપડાની
 ગણતરી કરવી ॥ ૨૪ ॥ દંતાણુવિહં-દાતાણુની
 ગણતરી કરવી ॥ ૨૫ ॥ ફલવિહં-જે ફળ ન
 હાવાના કામમાં આવે છે તે તથા વૃક્ષાદિકના
 ફળની ગણતરી કરવી ॥ ૨૬ ॥ અભંગણુ વિહં-
 શરીરે તેલ ચોળવાનું પરિમાણ કરવું ॥ ૨૭ ॥
 ઉવટ્ટણુ વિહં-પીઠી વગેરે ચોળવાનું માન કરવું
 ॥ ૨૮ ॥ પુષ્પવિહં-પુષ્પાદિક સુગંધી પદાર્થનું
 વજન ધારવું ॥ ૨૯ ॥ આભરણુ વિહં-દાગિના-
 દિકનું માન કરવું ॥ ૩૦ ॥ ધૂપ વિહં-અગર-
 ભત્તિ વિગેરેના ધૂપનું માન કરવું ॥ ૩૧ ॥

પેજવિહં-ઐષધ, ચાહ, કાપ્રી વિગેરેનો કાવો
 પીવાનું માન કરવું ॥ ૩૨ ॥ ભજબજવિહં-
 સુખડી વિગેરે ભોજનવિધિનું પરિમાણ કરવું
 ॥ ૩૩ ॥ ઉદનવિહં-કાચા અન્નનું પરિમાણ
 કરવું ॥ ૩૪ ॥ ચૂપવિહં-કઠોળનું પરિમાણ
 કરવું ॥ ૩૫ ॥ શાકવિહં-લીલાં શાક, ભાજી
 વીગેરેનું પરિમાણ કરવું ॥ ૩૬ ॥ મધૂર-
 વિહં-મેવો, વેલ, મધુરાં ફળ વિગેરેનું પરિ-
 માણ કરવું ॥ ૩૭ ॥ જમણવિહં-જમવાનું
 ભોજન, સુકકુ શાક વીગેરેનું પરિમાણ કરવું
 ॥ ૩૮ ॥ પાણીવિહં-નહાવાનું, વાપરવાનું
 તથા પીવાના પાણીનું પરિમાણ કરવું ॥ ૩૯ ॥

ઉપરના પચ્ચખાણ હુમેશાં યથાશક્તિએ
 અવશ્ય કરવાં.

શ્રાવકના ત્રણ મનોરથ વિષે-આરંભ
 પરિચહ તજ કરી, ક્યારે થઈ પ્રતધાર; અંત
 સમય આલોચણા, કરું સંથારો સાર ॥ ૧ ॥

સાગારી સંથારો કરવા વિષે-આહાર
શરીર ને ઉપધી, પચણુ પાપ અઠાર; મરણુ
હુવે તો વોમીરૂં, જીવું તો આગાર ॥ ૧ ॥

ચોવીસ તીર્થંકરના નામ.

૧. શ્રી ઋષભદેવ સ્વામી ૨ અજીતનાથ
સ્વામી ૩. સંલવનાથ સ્વામી ૪. અમ્બીનંદન
સ્વામી ૫. સુમતીનાથ સ્વામી ૬. પદ્મપ્રભુ
સ્વામી ૭. સુપાર્શ્વનાથ સ્વામી ૮. ચંદ્રપ્રભુ
સ્વામી ૯. સુવિધિનાથ સ્વામી ૧૦. શીતલનાથ
સ્વામી ૧૧. શ્રેયાંસનાથ સ્વામી ૧૨. વાસુપૂજ્ય
સ્વામી ૧૩. વીમલનાથ સ્વામી ૧૪. અનંતનાથ
સ્વામી ૧૫. ધર્મનાથ સ્વામી ૧૬. શાંતીનાથ
સ્વામી ૧૭. કુંથુનાથ સ્વામી ૧૮. અરનાથ
સ્વામી ૧૯. મહાલીનાથ સ્વામી ૨૦. મુનીસુવ્રત
સ્વામી ૨૧. નમીનાથ સ્વામી ૨૨. નેમીનાથ
સ્વામી ૨૩. પાર્શ્વનાથ સ્વામી ૨૪. મહા-
વીર સ્વામી.

વીસ વીહરમાન તીર્થંકરનાં નામ.

૧. શ્રી મંધર સ્વામી. ૨. યુગમંધર સ્વામી ૩. બાહુ સ્વામી ૪. સુબાહુ સ્વામી ૫. સુજાત સ્વામી ૬. સ્વયંપ્રભ સ્વામી ૭. ઋષભાનન સ્વામી ૮. અનંતવીર્ય સ્વામી ૯. સુરપ્રભ સ્વામી ૧૦. વિશાળપ્રભ સ્વામી ૧૧. વજ્રધર સ્વામી ૧૨. ચંદ્રાનન સ્વામી ૧૩. ચંદ્રબાહુ સ્વામી ૧૪. ભુજંગદેવ સ્વામી ૧૫. ઈશ્વર સ્વામી ૧૬. નેમપ્રભ સ્વામી ૧૭. વીરસેન સ્વામી ૧૮. મહાભદ્ર સ્વામી ૧૯. દેવજસ સ્વામી ૨૦. અજીતસેન સ્વામી.

પંચ પરમેષ્ઠીને વંદણા.

(સર્વેયા એકત્રીશા)

શ્રી અરિહંતદેવને—નમુ શ્રી અરિહંત,
કરમાકો કીયો અંત, હુવાસો કેવળપંથ, ક્ષણ
ભંડારી હૈ; અતિસે ચોતીસધાર, પેંતીસ વાણી
ઉચાર, સમજાવે નરનાર, પર ઉપગારી હૈ; શ-

રીર સુંદર આકાર, સૂરજસો ઝલકાર, ગુણ
 હૈ અનંતસાર, દોષ પરિહારી હૈ; કેતહે તી-
 લોકરીખ, મન વચ કાય કરી, લણી લણી વારં-
 વાર, વંદણા હમારી હૈ. ॥ ૧ ॥

શ્રી સિદ્ધભગવંતને—સકલ કરમ ટાલ,
 વશ કર લીયો કાળ, મુક્તિસે રહ્યા માલ, આ-
 તમાકા તારી હૈ, દેખત સકલભાવ, હુવા હૈ જ-
 ગતરાવ; સદાહિ ક્ષાયિક ભાવ, ભયે અવિકારી
 હૈ, અચલ અઢલ રૂપ, આવે નહિ ભવ કૂપ,
 અનુપ સરૂપ ઉપ, ઐસી રિધ ધારી હૈ; કેતહે
 તીલોકરીખ, બતાવો એ વાસ પ્રભુ, સદાહિ
 દિગત સૂર, વંદણા હમારી હૈ. ॥ ૨ ॥

શ્રી આચાર્યજીને—ગુણ હૈ છતીશ પૂર,
 ધારત ધરમ ઉર, મારત કરમ કુર, સુમતિ વિ-
 ચારી હૈ, શુદ્ધસો આચારવંત, સુંદર હૈ રૂપ-
 કંત, ભણિયા સખી સિદ્ધાંત, વાંચણીસુ ખ્યારી
 અધિક મધુર વેણુ, કોઇ નહિ લોપે કેણુ,
 સદલ જીવોકા સેણુ, કીરત અપારી હૈ; કેતહે

તીલોકરોબ, હીનકારી દેત શીબ, એસે આચાર-
રજ તાકુ, વંદણા હમારી હૈ. ॥ ૩ ॥

શ્રી ઉપાધ્યાયજીને-પઢત અગીઆરે અંગ,
કર્માસુ કરે જંગ, પાખંડીકો માન ભંગ,
કરણ હુશિઆરી હૈ; ચડેદે પૂર્વધર, જાણત આ-
ગમ સાર, ભવિયોકે સુખકાર, ભ્રમણા નિવારી હૈ;
પઢાવે ભવિકજણ, થીરકર દેત મન, તપકરી તાવે
તન, મમતા નિવારી હૈ; કેતહૈ તીલોકરોબ,
જ્ઞાનભાનુ પરતીબ, એસે ઉપાધ્યાય તાકુ, વંદ-
ણા હમારી હૈ. ॥ ૪ ॥

શ્રી સાધુજીને-આદરી સંજમ ભાર, ક-
રણી કરે અપાર, સુમતિ ગુપતિ ધાર, વિકથા
નિવારી હૈ; જયણા કરે છકાય, સાવધ નખોલે
વાય, બુઝાર્ક કપાય લાય, કિરિયા ભંડારી હૈ;
જ્ઞાન ભણે આઠે જામ, લેવે ભગવંત નામ, ધ-
રમકો કરે કામ, મમતા કે મારી હૈ; કેતહૈ તી-
લોકરોબ, કર્મકો ટાળે વીબ, એસા મુનિરાજ
તાકુ, વંદણા હમારી હૈ ॥ ૫ ॥ સમાપ્ત.

શ્રી જ્ઞાન ભંડાર ભાગ ૧ લો.

આ પુસ્તક વિદ્યાલય તરફથી બહાર પડ-
તાની સાથેજ ખપી જવા આવ્યું છે. તેમાં
સામાયિક પ્રતિક્રમણ અર્થ સહિત, છકાયના
બોલ, નવ તત્ત્વ, ૧૪ થોકડા, પુચ્છસ્સુણું,
ભક્તભર, કલ્યાણમંદીર અને ચિંતામણી
પાર્શ્વનાથ સ્તોત્ર, આરતી, સજ્જાય વગેરે
૩૮ વિષયોનો સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે.
કીંમત પાકુ પુંકુ, ગ્લેઝ કાગળ, સોનેરી અક્ષર
છતાં રૂ. ૧-૮-૦, પોષ્ટેજ ૦-૫-૦.

આ સિવાય શ્રી ઉપદેશ સાગર, શ્રી સામા-
યિક પ્રતિક્રમણ, વૈરાગ્ય શતક, આત્મસિદ્ધિ વગેરે
પુસ્તકો નીચેને ઠેકાણેથી મળશે. અમદાવાદ-
માં પુસ્તકો મળવાનું ને છપાવવાનું ઠેકાણું:—
સંઘવી વાડીલાલ કાકુભાઈ, સારંગપુર-
તળીઆની પોળ.

શ્રી જૈન સ્થાનકવાસી વિદ્યાલય

કે. સી. પી. ટેંકરોડ નં. ૫૩-૫૭-મુંબઈ.

શ્રીવિદ્યાલયમાં થતાં કામકાજની યાદી.

મુંબાઈ-‘ શ્રી જૈન સ્થાનકવાસી વિ-
દ્યાલય ’ એ ખાતુ ચાલુ કર્યાંને હાલ
પાંચમું વર્ષે ચાલે છે. તેમાં થતાં કામકાજનો
કાર્યક્રમ નીચે પ્રમાણે છે:—

૧. આ ખાતાની એક કમીટી નીમવામાં
આવી છે, અને આ ખાતાનો આવક-જવકનો
હીસાબ દર વર્ષે એડીટરો પાસે તપાસરાવી,
છપાવીને બહાર પાડવામાં આવે છે. ૨ દર
માસની આઠમ-પાખી તીથીએ અને પર્યુષણ-
માં હુંમેશાં કસાઈવાડે કપાતા જીવોને છોડા-
વવામાં આવે છે. ૩ ધાર્મિક અભ્યાસ માટે
ચોપડીઓની જરૂર હોય અને મંગાવે તો
મોકલવામાં આવે છે. ૪ પોતાના વપરાશ
માટે દરેક માણસને પુંજણીઓ અને કાજ

થાળીઓ મફત આપવામાં આવે છે. ૫ અ-
 શક્ત માણસોને માટે દવા ઘેર પહોંચાડવાની
 અને કોઈ પણ જાતની મદદની ઇચ્છાવાળાને
 માટે બનતી ગોઠવણ કરવામાં આવે છે.
 ૬ વિદ્યાલયને મોકલવામાં આવતી દરેક રક-
 મની છાપેલી પહોંચ આપવામાં આવે છે.
 ૭ બહારગામથી જીવદયા વગેરે ખાતે જે
 રકમ આવે છે તે સ્વીકારી લઈ પહોંચ મોક-
 લાય છે, અને તેની વીગત રીપોર્ટ દ્વારા બહાર
 પાડવામાં આવે છે. ૮ આ ખાતા તરફથી
 દર વર્ષે પાંચ પરબી ટીપો છપાવવામાં આવે
 છે અને ઃજ્યાં મંગાવવામાં આવે ત્યાં મોક-
 લવામાં આવે છે. ૯ આ ખાતામાં ધર્મ
 ઉપગ્રહ રાખવામાં આવે છે, તે અશક્ત
 માણસ સિવાય પાસેથી કીંમત લઈ આપવા-
 માં આવે છે. ૧૦ વિદ્યાલયનું મકાન ધર્મ-
 કચ્છીને માટે આખો દિવસ ખુલ્લું રાખવામાં

આવે છે. ૧૧ આ ખાતામાંથી જ્ઞાનનો ઉદય થાય તેવાં પુસ્તકો છપાવવામાં આવે છે અને તે પડતર કીંમતે વેચવામાં આવે છે. ૧૨ આ ખાતાને મદદ આપનાર દાનવીર ગૃહસ્થોએ પોતાને ત્યાં આ ખાતાની ધર્માદા પેટી રાખી છે, તે આ ખાતાના વહીવટ કરનાર તરફથી જોલવામાં આવે છે, અને નામવાર રકમ જમે કરી, રીપોર્ટમાં બહાર પાડી, દરેકને છાપેલી પહોંચ મોકલી આપવામાં આવે છે.

આશા છે કે દાનવીર ગૃહસ્થો આવા ઉત્તમ ખાતા તરફ પોતાનો ઉદાર હાથ લંબાવી આ ખાતાને પગભર કરવા ચુકશે નહિ.

લી. સેવકો,

શાહ ત્રીભોવનદાસ ગુલાબચંદ

(જામનગરવાળા)

ગાંધી રતનચંદ પાનાચંદ

(થોરડીવાળા) ઑન સેક્રેટરી.

